

VH9 123172

การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

นางสาวเยาวนาถ ศรีโสภ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุมัติวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

ผู้วิจัย : นางสาวเยาวนาถ ศรีโสภา

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐรัชย์ จันทร์หอม)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ติเมืองชัย)

คณบดีคณะครุศาสตร์

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชทองแดง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी)

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

ผู้วิจัย : นางสาวเขาวนาด ศรี โสภา

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจารี

ปีการศึกษา : 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก จำนวน 12 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ 3) แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.06/72.22 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63, S = 0.14$)

คำสำคัญ : คำศัพท์ภาษาอังกฤษ , การเรียนรู้แบบร่วมมือ , เทคนิค STAD และแบบฝึก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

5

Title : The Development of English Vocabulary Learning by Using Cooperative Learning's STAD Technique with Exercises for Mathayomsuksa 2 Students

Author : Miss Yaowanat Srisopha

Degree : M.Ed. (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr.Surakarn Jangharn
Assistant Professor Dr.Tiphaporn Sujaree

Year : 2017

ABSTRACT

The purposes of this research were to : 1) develop English vocabulary learning activities by using cooperative learning's STAD technique with exercises for Mathayomsuksa 2 students with the efficiency value (E1/ E2) of 70/70. 2) to compare the students vocabulary learning achievement before and after learning and 3) examine students' satisfaction towards vocabulary learning by using cooperative learning's STAD technique with exercises. The samples were 20 Mathayomsuksa 2 students who were studying in second semester of the academic year 2016 at Thakonyangpittayakom School, Maha Sarakham province. They were selected by cluster random sampling. The instruments used in this research were 12 lesson plans for vocabulary learning by using cooperative learning's STAD technique with exercises, an achievement test and students' satisfaction questionnaire. The statistics used for analyzing the data were mean, standard deviation, percentage and t-test (Dependent samples)

The results found that : 1) The efficiency index of English vocabulary learning activities by using cooperative learning's STAD technique with exercises was 75.06/72.22 2) The students' vocabulary learning achievement score after learning was higher than before learning by using cooperative learning's STAD technique with exercises at the .05 level of the statistical significance.

3) The students satisfaction with vocabulary learning by using cooperative learning's STAD technique with exercises remained at a high level ($\bar{X} = 4.63$, $S = 0.14$).

Keywords : English Vocabulary, Cooperative Learning, STAD Technique and Exercises

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

W

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความเมตตากรุณาให้คำแนะนำและเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจารี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ให้คำปรึกษาและตรวจแก้ไขงานวิจัย จนสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองถึง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน ผู้ทรงคุณวุฒิกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจและขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว คุณเศรษฐ์คนพร บุญท้าว และวารภรณ์ เองวิษณูรักษ์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์งานวิจัยนี้สมบูรณ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายของโรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน ทั้งยังเป็นกำลังใจให้เสมอมา และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในขั้นตอนการทดลองใช้และเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย จนทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ที่สนับสนุนและให้กำลังใจงานวิจัยสำเร็จด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมนุชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนถ่ายทอดวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และเป็นกำลังใจสำคัญ ที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นางสาวเยาวนาถ ศรีโสกา

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับ	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	7
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 : หลักสูตรกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	7
2.2 คำศัพท์	10
2.3 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	19
2.4 แบบฝึก	41
2.5 แผนการจัดการเรียนรู้	51
2.6 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้	57
2.7 ความพึงพอใจ	60
2.8 บริบทโรงเรียน	68
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	70
2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย	75

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	76
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	76
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	77
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	77
3.4 รูปแบบการวิจัย	86
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	87
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	87
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	88
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
5.1 สรุปผลการวิจัย	97
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	97
5.3 ข้อเสนอแนะ	100
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	110
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	131
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	163
ภาคผนวก ง ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	170
ภาคผนวก จ แบบสอบถามความพึงพอใจ	174
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์	179
ประวัติผู้วิจัย	187

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 จำนวนครูและบุคลากรสถานศึกษา	69
2.2 จำนวนนักเรียนและการจัดการเรียนการสอน	70
3.1 วิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้	78
3.2 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	82
3.3 การดำเนินการทดลอง One Group Pre-test Post-test Design	87
4.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70	93
4.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและ หลังการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก	94
4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก	94
ก.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก แผนที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ	123
ก.2 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด โดยผู้เชี่ยวชาญ	126
ข.1 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคSTAD	160
ข.2 ผลการประเมินแบบฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADทั้งหมด โดยผู้เชี่ยวชาญ	161
ค.1 ผลการประเมินแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยผู้เชี่ยวชาญ	167

ตารางที่	หน้า
ค.2 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	169
ง.1 ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก	171
จ.1 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก	177

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกการสอนทั่วไปของ SeeIs and Glasgow	44
2.2	กรอบแนวคิดการวิจัย	75

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน คือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลักไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับผู้อื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกัน ทุกคนจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษา จึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาคดลอคชีวิต (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555, น. 1) ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ คือมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 6)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ระบุให้ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 ประการ คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ในด้านคุณภาพของผู้เรียนตามความมุ่ง

หมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระบุให้ ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220-221)

ในการเรียนภาษาอังกฤษ คำศัพท์นับเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษควรมีความรู้เรื่องคำศัพท์ก่อนแล้วจึงนำคำศัพท์เหล่านั้นมาใช้ในโครงสร้างประโยคในลำดับต่อไป ดังที่ น้ำทิพย์ นำเพชร (2541, น. 65) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้านักเรียนคนใดมีพัฒนาการทางภาษาได้ดีมาตั้งแต่เด็ก คือรู้คำศัพท์มากพอเหมาะกับวัยของตน สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง นักเรียนคนนั้นจะเข้าใจความคิดของผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมจนสามารถสื่อสารความหมาย หรือแสดงความต้องการของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Ghadessy (1998, p. 24) ที่ได้กล่าวไว้ว่า คำศัพท์มีความสำคัญยิ่งกว่าโครงสร้างไวยากรณ์ เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา หากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ก็สามารถนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น วลี ประโยค เรียงความ เป็นต้น แต่หากไม่เข้าใจคำศัพท์ ก็ไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลย ดังนั้นในบรรดาคำประกอบทั้งหลายของภาษา “คำ” เป็นสิ่งที่เรารู้จักมากที่สุด เพราะภาษาก็คือการนำคำมารวมกันนั่นเอง นอกจากนี้ Stewich (1972, p. 2) ก็ได้กล่าวว่า ในการเรียนภาษานั้นการเรียนรู้คำศัพท์ของภาษาใหม่ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศส่วนหนึ่งนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้องค์ประกอบของ ภาษาซึ่งประกอบด้วย เสียง โครงสร้างและคำศัพท์ ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามประการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ เรื่องที่ผู้อื่นพูด และสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คำศัพท์จึงนับเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา โดยถือว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศก็ต่อเมื่อ 1) ได้เรียนรู้ระบบเสียง คือ สามารถพูดได้ดีและสามารถเข้าใจได้ 2) ได้เรียนรู้และสามารถใช้โครงสร้างของภาษานั้น ๆ ได้ 3) ได้เรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากพอสมควร และสามารถนำมาใช้ได้

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม ในปีการศึกษา 2558 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 25.27 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม, 2558, น. 112) อันเนื่องมาจากนักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ และจดจำคำศัพท์ได้ค่อนข้างน้อย จึงไม่สามารถทำข้อสอบได้ และจากรายงานผลการปฏิบัติงานของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ พบว่า

นักเรียนมีความรู้ความจำและความเข้าใจในเรื่องคำศัพท์น้อยมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียนของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนในเรื่องที่ซับซ้อนขึ้นได้ เพราะนักเรียนมีพื้นฐานทางด้านคำศัพท์ที่ไม่เพียงพอ นอกจากนี้อีกปัญหาหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์คือ การจัดการเรียนรู้แบบเก่าที่เน้นครูผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เน้นการบรรยาย และยังขาดสื่อการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้ยังพบว่านักเรียนที่เรียนตามลำพังหรือเรียนแบบแข่งขันจะบั่นทอนแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่เรียนช้า ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนและเกิดเจตคติที่ไม่ดีกับภาษาอังกฤษ นอกจากนี้นักเรียนที่เรียนตามลำพัง จะส่งผลทำให้ไม่เกิดปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ไม่เกิดแรงจูงใจทางสังคม และขาดทักษะการทำกิจกรรมกลุ่ม (โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม, 2558, น. 41-42)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พิจารณาเห็นว่าวิธีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่จะสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาได้คือ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นวิธีการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อศึกษาในสิ่งที่ตนเองชอบและสนใจ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน รวมถึงแหล่งข้อมูลภายนอกเพื่อร่วมกันสร้างชิ้นงาน และนำเสนอผลงานเพื่อศึกษาร่วมกัน มีการแสดงความคิดเห็น การอภิปราย การวิจารณ์ เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้เรียนในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เหมาะสำหรับการเรียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์ความรู้ (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2556, น. 30) ซึ่งประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อผู้เรียน มีทั้งในด้านการมีส่วนร่วมในการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและการทำให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือในห้องเรียนเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา ซึ่งจะทำให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในการช่วยพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต (กรมวิชาการ, 2543, น. 45-46) ทั้งนี้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลากหลายเทคนิคด้วยกัน ในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) เพราะเทคนิค STAD เหมาะแก่การนำไปใช้กับการเรียนการสอนในบทเรียนที่มีเนื้อหาไม่ยากเกินไปนัก ถึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (ประกาศิต อานุภาพแสนยากร, 2555, น. 236)

การจัดการเรียนรู้เทคนิค STAD เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งที่คล้ายกันกับเทคนิค TGT ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้ว ทำการทดลองความรู้ คะแนนที่ได้จากการทดลองของสมาชิกแต่ละคนนำเอามาบวกเป็นคะแนน

ของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น การให้รางวัล คำชมเชย ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม (สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ, 2545, น. 170)

จากเหตุผลและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก มาใช้ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องคำศัพท์ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนท่าขนอนยางพาราพิทยาคม อำเภอกันทรวิชัย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 ห้อง 92 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนท่าขออนยางพิทยาคม จำนวน 1 ห้องเรียน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้

1.4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง 1) Daily Routine 2) Foods and Drinks 3) Occupations 4) Symptoms 5) Places และ 6) Shopping จำนวน 12 แผน

1.4.4 สถานที่และระยะเวลาการวิจัย

โรงเรียนท่าขออนยางพิทยาคม ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียนรู้คำศัพท์ หมายถึง ความรู้ ความจำ ความเข้าใจในด้านความหมายของคำศัพท์และความสามารถในการนำคำศัพท์ไปใช้ในโครงสร้างภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผล การเรียนรู้คำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้วทำการทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำเอามาวกเป็นคะแนนของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น การให้รางวัล คำชมเชย ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง แผนที่มีการนำการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีขั้นตอน

ดังนี้ 1. ขั้นการนำเสนอบทเรียน 2. ขั้นการเรียนรู้กลุ่มย่อย 3. ขั้นการทดสอบย่อย 4. ขั้นการคิด
คะแนนพัฒนาตนเอง 5. ขั้นการยกย่องทีมที่ได้รางวัล

แบบฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งสำหรับผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิด
ความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้นหลังจากที่เรียนจบแต่ละบทเรียน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิด
ความรู้ความเข้าใจเพียงใด ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ทั้งหมด 6 ชุด คือ 1) Daily Routine 2) Foods and
Drinks 3) Occupations 4) Symptoms 5) Places และ 6) Shopping

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ค่าร้อยละที่ได้จากการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้และค่าร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่กำหนดเกณฑ์ 70/70

70 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการประเมิน
พฤติกรรมกลุ่ม แบบฝึกและทดสอบย่อยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า
ร้อยละ 70

70 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกยินดี พอใจของผู้เรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการวัดระดับ
ความพึงพอใจผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
5 ระดับ

1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1.6.1 เป็นแนวทางที่จะเป็นประโยชน์แก่ครู ในการพัฒนาและปรับปรุงการสอนคำศัพท์
ภาษาอังกฤษให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

1.6.2 นักเรียนจะได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมี
ประสิทธิภาพมากขึ้น และทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจในบทเรียนมากขึ้น

1.6.3 โรงเรียนมีแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าและพัฒนาความรู้
ที่เหมาะสมกับสภาพและบริบทของท้องถิ่นต่อไป

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 : หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. คำศัพท์
3. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
4. แบบฝึก
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
7. ความพึงพอใจ
8. บริบทโรงเรียน
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 190-208)

2.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2 คุณภาพผู้เรียน

เมื่อผู้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนปฏิบัติได้ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยชน์และข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกร/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัวสถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

2.1.3.1 ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.2 คำศัพท์

2.2.1 ความหมายของคำศัพท์

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คำศัพท์นับเป็นเรื่องพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษควรจะมีความรู้เรื่องคำศัพท์ก่อนแล้วจึงนำคำศัพท์เหล่านั้นมาใช้ใน โครงสร้างประโยคในลำดับต่อไป ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 116) กล่าวว่า คำ คือเสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ เสียงพูดหรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิดเห็น โดยปกติถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุด ซึ่งมีความหมายในตัวเอง

Richards (1985, p. 307) ให้ความหมายคำศัพท์ว่า คำทั้งหมดซึ่งเป็นไปได้ทั้งคำโดด คำประสม และสำนวนต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาษา ถือเป็น การสื่อ นำความหมายที่มีใช้ เป็นเพียง คำนาม คำกริยาหรือคำคุณศัพท์เท่านั้น แต่หมายรวมไปถึงข้อมูลทุกอย่างที่ถูกถ่ายทอดออกมาได้จาก คำศัพท์

ศิธร แสงธนู และกิด พงษ์ทัต (2541, น. 35-41) ได้สรุปว่าคำศัพท์คือ กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีทั้งความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อาการ หรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของภาษา

ปรีชา อนุรัตน์ (2546, น. 23) ได้กล่าวถึงความหมายของคำศัพท์ว่า คำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาษา ซึ่งเป็นเครื่องมือสื่อความหมาย คำและความหมายของคำจึงเป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง

จากข้างต้นสรุปได้ว่า คำศัพท์คือ คำหรือถ้อยคำ หรือวลีในภาษาทั้งหมดที่สามารถใช้ในการสื่อความหมาย ความรู้ ความคิดระหว่างกันซึ่งคำหรือกลุ่มคำนั้น เป็นคำที่ใช้แทนคน สัตว์ สิ่งของ ลักษณะอาการต่าง ๆ เป็นต้น

2.2.2 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาประเภทของคำศัพท์พบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้แบ่งประเภทไว้ดังนี้

Hatch and Brown (1995, p. 370) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้คือ

1. คำศัพท์ที่ใช้เพื่อรับสาร (Receptive Vocabulary) คือคำศัพท์ที่ใช้ในการรับรู้ เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้รับจากการฟังและการอ่าน ผู้เรียนสามารถจำได้เมื่อคำศัพท์นั้นอยู่ในบริบท แต่ไม่สามารถนำคำศัพท์นั้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ ผู้สอนเพียงให้ผู้เรียนรู้ความหมายเท่านั้น

2. คำศัพท์ที่ใช้เพื่อสื่อสาร (Productive Vocabulary) คือคำศัพท์ที่ใช้เพื่อการสื่อสารเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนเข้าใจ ออกเสียงได้ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องในการพูดและเขียน ผู้สอนจึงต้องฝึกผู้เรียนให้ใช้คำศัพท์นั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

Dale Edgar and Others (1999, pp. 37-38) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. คำศัพท์ที่มีความหมายตัวเอง (Content Words) คือ คำศัพท์ประเภทที่เราอาจบอกความหมายได้โดยไม่ขึ้นอยู่กับโครงสร้างของประโยค เป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง (Function Words) หรือเรียกว่า การยะ ได้แก่ คำนำหน้า (Article), คำบุพบท (Preposition), คำสรรพนาม (Pronoun) คำประเภทนี้มีใช้มากกว่าคำประเภทอื่น ซึ่งเป็นคำที่ไม่สามารถสอนและบอกความหมายได้ แต่ต้องอาศัยการสังเกตจากการฝึกการใช้โครงสร้างในประโยค

Nation (2001, pp. 14-36) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. Productive หรือ Active Vocabulary หมายถึงคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องรู้ความหมาย และสามารถนำไปใช้ในการพูดและการเขียน
2. Receptive หรือ Passive Vocabulary หมายถึงคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องรู้จักและเข้าใจความหมาย เมื่อได้อ่านหรือฟัง แต่ไม่มีความจำเป็นต้องเรียนรู้มากถึงระดับการนำไปใช้ในการพูดและการเขียน

อย่างไรก็ตาม Passive Vocabulary สามารถพัฒนาให้เป็น Active Vocabulary ได้ ถ้าผู้เรียนหมั่นทบทวนหรือใช้คำศัพท์บ่อย ๆ การทบทวนคำศัพท์สามารถทำได้ 2 ทางคือ ครูผู้สอนให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ทันทีหลังจากเรียนเสร็จ หรือ ครูผู้สอนมอบหมายงานให้นักเรียนไปอ่านทบทวนเพิ่มเติมหลังหมดชั่วโมง

ปรียา อนุรัตน์ (2546, น. 25) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. คำศัพท์ที่กล่าวถึงสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต รวมทั้งปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ เช่น ก้อนหิน ต้นไม้ มนุษย์ ภูตผีปีศาจ
2. คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกริยาการ กระบวนการต่าง ๆ เช่น วิ่ง นอน คิด
3. คำศัพท์ที่บอกให้ทราบถึงคุณสมบัติและปริมาณ เช่น นุ่ม แดง กลม
4. ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ทั้งสามประเภท ข้างต้นนี้ ซึ่งอาจเป็นไปในลักษณะที่เป็นเหตุเป็นผลกัน เรียงลำดับกัน เสริมความหมายกัน หรือแสดงว่าเป็นส่วนหนึ่งของทั้งหมด

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับลักษณะการนำไปใช้ในบริบทต่าง ๆ เช่น คำศัพท์ที่ต้องรู้ความหมาย และสามารถนำไปใช้ในการพูดและการเขียนและคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องรู้จักและเข้าใจความหมาย เมื่อได้อ่านหรือฟัง แต่ไม่มีความจำเป็นต้องเรียนรู้มากถึงระดับการนำไปใช้ในการพูดและการเขียน

2.2.3 จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมายที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

อ่ำไพ เกียรติชัย (2531, น. 9) มีความคิดเห็นว่าคำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของภาษาที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเสียงหรือ โครงสร้างของประโยค เพราะถ้าปราศจากคำศัพท์แล้วเสียงหรือโครงสร้างของประโยคโดยตัวมันเองก็ไม่สามารถที่จะสื่อความหมายได้ การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนจำคำศัพท์ที่ได้ยิน หรืออ่าน ทั้งยังสามารถออกเสียงคำศัพท์นั้นได้ ไม่ว่าจะอยู่ในลักษณะคำโดด วลี หรือประโยค

2. เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์ ทั้งที่เป็นความหมายโดด (Exact Meaning) และความหมายตามเนื้อความ (Context Meaning)

3. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในการสื่อความหมายได้

สังเวียน สฤตติกุลและคณะ (2541, น. 48) ได้สรุปจุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ไว้ ดังนี้

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมาย คือ สามารถจำและบอกความหมายได้ทันทีเมื่ออ่านเขียนหรือได้ยินศัพท์นั้น ๆ การที่จะสอนให้นักเรียนรู้ความหมายของศัพท์นั้นมีหลายประการ เช่น ใช้ท่าทางประกอบ ใช้รูปภาพ ใช้ของจริง เป็นต้น ความหมายของศัพท์ในภาษาอังกฤษคำ ๆ เดียวอาจมีหลายความหมาย ฉะนั้นครูจะต้องสอนความหมายของรากคำที่ใช้อยู่ในบทเรียนนั้น ๆ

2. ต้องให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง การที่จะให้นักเรียนออกเสียงได้ ครูจะต้องสอนให้นักเรียนออกเสียงทีละคำ เพราะคำในภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ได้ออกเสียงตามตัวสะกดเสมอไป

3. ต้องให้นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์นั้น ๆ ได้ในประโยคต่าง ๆ โดยให้ความสัมพันธ์กับโครงสร้างของเสียงและไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องทั้งด้านภาษาเขียน ภาษาอ่าน ภาษาพูด ตามความนิยมของเจ้าของภาษานั้น ๆ คือต้องให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้นั้น ๆ ได้จริง ๆ

ศิริพร ลิ้มตระการ (2541, น. 13) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนคำศัพท์ว่าการสอนความหมายของคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษา คำศัพท์เป็นกุญแจสำคัญสำหรับความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นคำศัพท์ยังเป็นสิ่งจำเป็นในการใช้ภาษา ถ้าขาดความรู้ในด้านคำศัพท์แล้วนั้น ก็จะเป็นการยากที่จะใช้โครงสร้างภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, น. 130-131) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้คำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ที่ผู้สอนจำไปสอนนั้น แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ คำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้เฉพาะความหมาย (Passive Vocabulary) และคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องสามารถนำไปใช้ได้ (Active Vocabulary) ซึ่งในการสอน Passive Vocabulary สอนให้ผู้เรียนรู้ความหมายก็เพียงพอ ส่วน Active Vocabulary นั้นผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายต่อไปนี้

1. ให้ผู้เรียนออกเสียงและเขียนคำนั้น ๆ ให้ถูกต้อง เนื่องจากคำในภาษาอังกฤษไม่ได้ออกเสียงตามการสะกดตัวเสมอไป ซึ่งคำประเภทนี้มีอยู่มากในภาษาอังกฤษ

2. ให้ผู้เรียนรู้ความหมาย ซึ่งต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วย

3. ให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในโครงสร้างแบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

4. ให้ผู้เรียนรู้ว่าคำ ๆ นั้นเป็นคำประเภทใด เช่นคำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา เพื่อผู้เรียนจะนำคำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

จากทฤษฎีของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกความหมาย เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องและสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในโครงสร้างแบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

2.2.4 วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอขั้นตอนในการสอนคำศัพท์ไว้หลายแนวทางด้วยกันดังนี้

อำไพ เกียรติชัย (2531, น. 10-15) ได้เสนอขั้นตอนการสอนคำศัพท์ไว้ ดังนี้

1. ขั้นสอน (Presentation of the Target Word) ในขั้นสอน ครูจะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่จะสอนแก่นักเรียน 3 อย่างด้วยกัน คือ เสียงและการสะกดคำ ความหมายและการใช้คำในประโยค

1.1 การสอนเสียงและสะกดคำ (Pronunciation and Spellings) ครูจะต้องให้นักเรียนได้ฟังการออกเสียงของคำศัพท์ เห็นการสะกด ตลอดจนได้ทดลองออกเสียงคำศัพท์ด้วยตนเอง ถ้าเป็นคำที่มากกว่าหนึ่งวลี ครูต้องแสดงจุดเน้นเสียง (Stress) ด้วย

1.2 สอนความหมายของคำ (Meaning) คือการทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อความหมาย ซึ่งเทคนิคนี้จะได้กล่าวโดยละเอียดภายหลัง ในขั้นนี้จะแสดงตัวอย่างการสอนโดยใช้ของจริง

1.3 สอนการใช้คำในประโยค (Contextual Usage) คือการให้นักเรียนได้เห็นการใช้คำในประโยค เพื่อเป็นตัวอย่างของการสื่อความหมายโดยใช้คำที่เพิ่งเรียนไป

2. ขั้นฝึก (Drills) ในขั้นนี้ ครูจะให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อฝึกอ่านคำสะกดคำและใช้คำในประโยค กิจกรรมเหล่านี้อาจแยกเป็นกิจกรรมเฉพาะการฝึกอ่าน การฝึกสะกดคำและการฝึกใช้คำประโยค หรือเป็นกิจกรรมที่รวมการฝึกทั้ง 3 ชนิดไว้ในกิจกรรมเดียวกันก็ได้

3. ขั้นตรวจสอบความเข้าใจ (Checking Comprehension) ในขั้นนี้ครูจะให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อตรวจสอบดูว่า นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่ครูสอนไปหรือไม่ หรือเรียกว่าการประเมินผลการสอนในขั้นที่ 1 นั่นเอง ถ้าหากผลการตรวจสอบความเข้าใจปรากฏว่านักเรียนยังไม่เข้าใจ หรือเข้าใจไม่ดีพอ ครูอาจเข้าไปสอนในขั้นที่ 1 หรือขั้นที่ 2 อีกครั้งแล้วแต่กรณี

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542 , น. 103-104) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. การนำเสนอรูปคำศัพท์ ในขั้นตอนนี้อาจทำได้โดยการเขียนคำศัพท์บนกระดานหรือชูบัตรคำของคำศัพท์ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นว่าคำศัพท์นั้นเขียนอย่างไร
2. ครูนำนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ สะกดคำศัพท์พร้อมกันทั้งชั้น แล้วสุ่มนักเรียนบางคนออกเสียงและสะกดคำ
3. การบอกความหมายของคำศัพท์ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้
 - 3.1 การใช้รูปภาพบอกความหมาย
 - 3.2 การแสดงท่าทางเพื่อบอกความหมาย
 - 3.3 การนำวัตถุของจริงมาแสดงเพื่อบอกความหมาย
 - 3.4 การยกตัวอย่างประโยคโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ในการบอกความหมาย
 - 3.5 การแปลความหมายเป็นภาษาแม่ของนักเรียน
4. ครูยกตัวอย่างการใช้คำศัพท์นั้น ๆ ในประโยค เพื่อให้เข้าใจการใช้คำศัพท์และในทางกลับกัน อาจทำให้นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่ใช้คำศัพท์นั้น ๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน

อนุภาพ ดลโสภณ (2542, น. 18) ได้เสนอลำดับขั้นในการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. พิจารณาความยากง่ายของคำ ครูควรพิจารณาว่าคำนั้น ๆ เป็นคำศัพท์ยากหรือคำศัพท์ง่าย หรือเป็นคำศัพท์ที่มีปัญหา ทั้งนี้เพื่อจะได้หาวิธีการสอนให้เหมาะสม
2. สอนความหมายให้นักเรียนตีความหมายจากภาษาอังกฤษโดยตรง
3. ฝึกออกเสียงคำศัพท์ใหม่ ครูเขียนคำศัพท์ใหม่ลงบนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟังก่อนและให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมทั้งแก้ไขถ้านักเรียนออกเสียงผิด

Marzano (2005, p. 17) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ครูเสนอคำศัพท์ใหม่ด้วยคำจำกัดความที่อธิบาย สรุปรายละเอียดของคำนั้น
2. นักเรียนเป็นผู้นำเสนอคำศัพท์ใหม่นั้น โดยใช้ภาษาพูด (Linguistic)
3. ให้นักเรียนสร้างหรือเสนอคำศัพท์ใหม่นั้น โดยไม่ใช้ภาษาพูด (Nonlinguistic)
4. ให้ผู้เรียนคิดค้นคำอธิบายหรือคำจำกัดความที่เป็นคำพูดของตนเองในการอธิบายคำศัพท์ใหม่นั้น
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนความถูกต้องและใช้คำศัพท์ใหม่เสมอ ๆ
6. ครูให้นักเรียนเล่นเกมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ในขั้นสุดท้าย เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์ใหม่ ๆ ในบทเรียนนั้น ๆ

ดวงเดือน แสงชัย (2549, น. 119-120) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ว่าการจำคำศัพท์เป็นเรื่องสำคัญในการเรียนภาษา ครูควรจะให้ให้นักเรียนได้ทบทวนคำศัพท์เก่าทุก ๆ วันก่อนที่จะเริ่มสอนคำศัพท์ใหม่ ครูควรติดบัตรคำที่เพิ่งสอนไว้ในห้องเรียน 1-2 สัปดาห์ เพื่อให้นักเรียนเห็นตลอดเวลาจะได้จำได้ การที่นักเรียนได้รับ 4 สิ่ง คือ ได้เห็น ได้ยิน ได้พูด และได้เขียน จะช่วยให้จำความจำให้แม่นยำยิ่งขึ้น คำศัพท์ที่สอนไปแล้วไม่ควรจะแล้วกันไป ครูควรนำกลับมาใช้เป็นครั้งคราวในการเรียนต่อ ๆ ไปอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ครูควรจัดกิจกรรมให้มีการนำคำศัพท์นั้น ๆ มาใช้ในการสื่อสารสนทนาเสมอ ๆ การให้นักเรียนจับคู่กันท่องคำศัพท์ นักเรียนจะเพิ่มความกระตือรือร้นและขยันท่องมากกว่าท่องคนเดียว ซึ่งมีตัวอย่างเทคนิคการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษดังนี้

1. การทำบัญชีคำศัพท์มีประโยชน์มากในการช่วยย้ำความจำด้านตัวสะกด ครูควรให้นักเรียนทำบัญชีคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ หรือ 2-3 สัปดาห์ ต่อ 1 ครั้ง
2. การแข่งขันระหว่างกลุ่มและการทดสอบ (Test) คำศัพท์จะทำให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะไปท่องศัพท์ ครูควรแจ้งล่วงหน้าเป็นเวลาพอสมควร
3. การฝึกสะกดคำศัพท์พร้อม ๆ กันบางครั้ง ถ้าเป็นคำที่มากกว่า 1 พยางค์ ครูควรฝึกให้นักเรียนสะกดแยกทีละพยางค์เสียก่อน จะช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์นั้นได้ง่ายขึ้น
4. ในการสอนคำศัพท์ขั้นแรกครูยังไม่ควรเน้นการสะกดแต่ควรจะให้ให้นักเรียนได้ทราบความหมายของคำโดยเร็วเสียก่อน ครูอาจใช้วิธีให้ดูภาพของจริง ให้ทายจากการบอกใบ้หรือแสดงท่าทางให้นักเรียนดู

พรสวรรค์ สิปโป (2550, น. 131-133) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ ดังนี้

1. ช้่นนำเสนอ สิ่งที่สำคัญในการนำเสนอคำศัพท์ คือ ผู้สอนควรนำเสนอในบริบท ไม่ควรนำเสนอคำศัพท์เดี่ยว ๆ เพราะการสอนคำศัพท์เดี่ยว ๆ นั้นไม่เป็นจริงในแง่ของภาษาศาสตร์ เนื่องจากความหมายของคำส่วนใหญ่จะถูกกำหนดโดยบริบท เทคนิคการนำเสนอความหมายของคำศัพท์มีหลายวิธี ประกอบด้วย
 - 1.1 การให้ตัวอย่าง เช่น การให้ดูรูปภาพจริง วิธีนี้เหมาะกับการสอนคำที่เป็นรูปธรรม
 - 1.2 การสอนด้วยเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)
 - 1.3 การแสดงละครใบ้และการใช้ท่าทาง วิธีนี้เหมาะกับการสอนคำศัพท์ที่แสดงท่าทาง ทำให้นักเรียนสนุกสนานและจำคำศัพท์ได้ดี
 - 1.4 การให้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือตรงข้ามกันที่นำมาใช้ ควรเป็นคำที่นักเรียนรู้จะได้ผลดี

1.5 การให้คำจำกัดความ ถ้าผู้สอนใช้วิธีนี้ คำจำกัดความต้องชัดเจน และต้องตรวจสอบดูว่านักเรียนเข้าใจความหมายถูกต้องหรือไม่

1.6 การให้ผู้เรียนเดาความหมายจากบริบท ซึ่งบริบทนั้นจะต้องชัดเจน

1.7 การแปล ในกรณีที่ถ้าใช้วิธีการอื่นแล้วจะทำให้เสียเวลามาก ผู้สอนอาจจะใช้วิธีการแปล นอกจากนั้นการสอนคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมผู้สอนก็อาจจะใช้การแปล สิ่งที่ควรระวังในการแปล คือ คำบางคำไม่สามารถแปลตรงตัวได้

2. ขั้นฝึก การฝึกคำศัพท์ควรเริ่มฝึกจากคำเดี่ยว ต่อจากนั้นฝึกเป็นประโยค และขั้นสุดท้ายฝึกเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกัน (Connected Discourse)

3. ขั้นนำไปใช้ การนำคำศัพท์ไปใช้นั้น มักจะสัมพันธ์กับทักษะอื่น และควรเป็นลักษณะของการสื่อสาร เช่น นำไปแต่งเป็นเรื่องสั้น นำไปใช้ในการสนทนา การแสดงละคร เป็นต้น

2.2.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้คำศัพท์

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้คำศัพท์ เป็นการวัดความสามารถในการรู้คำศัพท์ของผู้เรียนว่าหลังจากที่ได้เรียน ไปแล้วนั้น มีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งการประเมินผลความสามารถทางการรู้คำศัพท์ สามารถแบ่งได้ดังนี้ Nation (1983, pp. 14-36)

1. การทดสอบความรู้ความสามารถด้านคำศัพท์ (Proficiency Tests) แบบทดสอบนี้เป็นการวัดว่านักเรียนมีความรู้ในด้านคำศัพท์มากน้อยเพียงใด หรือ มีความรู้มากพอที่จะนำไปใช้สื่อสารในแต่ละทักษะหรือไม่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1.1 การวัดวงความรู้คำศัพท์ (Measuring Total Vocabulary) เป็นการวัดเพื่อที่จะทราบว่าผู้เรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากน้อยเพียงใด ข้อสอบจะถูกสร้างขึ้นจากคำศัพท์โดยการสุ่มเอาคำศัพท์ที่ปรากฏในพจนานุกรมหรือคำศัพท์ในบัญชีคำศัพท์ (Vocabulary List) หลังจากการทดสอบจะมีการนำเอาคะแนนที่ได้มาคำนวณด้วยสูตร ดังนี้

$$\text{วงความรู้คำศัพท์} = \frac{\text{จำนวนคำตอบที่ตอบถูก}}{\text{จำนวนข้อสอบทั้งหมด}} \times \frac{\text{จำนวนคำตอบในพจนานุกรม}}{1}$$

1.2 การวัดวงคำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (Measuring Knowledge of a Particular Group of Words) เป็นการวัดเพื่อที่จะทราบว่า ผู้เรียนรู้คำศัพท์ระดับใด เพียงพอหรือเหมาะสมกับระดับที่จะเรียนแล้วหรือไม่

2. การทดสอบ (Testing) แบบทดสอบนี้มักจะใช้ในการทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ คำศัพท์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

2.1 การทดสอบการจำคำศัพท์ (Recognition Test) เป็นการวัดว่าผู้เรียนสามารถ จำคำที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงไร ผู้เรียนต้องเขียนหรือพูดด้วยตนเอง โดยไม่มีตัวเลือกให้เห็น เช่น การให้ผู้เรียนเขียนคำศัพท์ที่เรียนไปตอนท้ายชั่วโมง เป็นต้น

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Achievement Test) เป็นการวัดความรู้ คำศัพท์ที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอนภาษาในรายวิชาที่ผู้เรียนได้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อเป็นการประเมินว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้สิ่งที่ได้เรียนไปแล้วหรือยัง และเป็น ส่วนที่ช่วยเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ซึ่งแบบทดสอบที่จะใช้ควรมีลักษณะดังนี้

3.1 ต้องไม่เป็นการทดสอบคำโดด เนื่องจากการเรียนในแต่ละวิชา ผู้เรียนมักจะมีโอกาสได้พบและใช้คำศัพท์ในบริบทที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นประจำ

3.2 สามารถให้คะแนนได้ง่าย

3.3 ถ้าเป็นแบบเติมหรือเลือกตอบ คำตอบต้องเหมาะสมกับความรู้ที่ผู้เรียนได้ เรียนไป

3.4 เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสามารถสร้างได้ ไม่ควรยากหรือมีกระบวนการที่ ซับซ้อนเกินไป

3.5 จำนวนข้อสอบในแต่ละแบบทดสอบต้องเหมาะสมกับเวลา

Heaton (1975, p. 41) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการทดสอบคำศัพท์ดังนี้

1. การเลือกหัวข้อในการทดสอบ (Selection Of Items) ในการทดสอบคำศัพท์ การเลือกหัวข้อที่จะสอบควรใช้คำศัพท์ที่มีในหลักสูตรการเรียน หรือคำที่ใช้บ่อย ๆ ในแบบเรียนที่ นักเรียนคุ้นเคย

2. ข้อสอบแบบตัวเลือก (Multiple Choice) โดยส่วนใหญ่แล้ว ข้อสอบประเภทนี้ มีวิธีการวัดความรู้ด้านคำศัพท์ 2 แบบใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ การให้นักเรียนเลือกความหมายที่ใกล้เคียง กับคำศัพท์ที่กำหนดให้ และ ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมเติมลงในประโยคให้สมบูรณ์

3. การใช้คำที่เกี่ยวข้องหรือเป็นกลุ่มคำเดียวกัน (Associated Words) ข้อสอบแบบนี้ มีลักษณะคือ ให้คำที่มีกลุ่มคำเดียวกัน แล้วมีคำเดียวกันปรากฏอยู่หนึ่งคำให้นักเรียนเลือกตอบ หรือการให้กลุ่มคำเดียวกันแล้วให้นักเรียนเดาความหมายจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ เช่น Chair Table Cupboard Bed (Furniture) จากตัวอย่าง เก้าอี้ โต๊ะ ตู้ เตียง เป็นกลุ่มคำเดียวกัน คำศัพท์ที่นักเรียน สามารถเดาได้ว่าคำเหล่านี้ เกี่ยวกับเฟอร์นิเจอร์

4. การจับคู่ (Matching) เป็นการวัดความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนอีกวิธีหนึ่ง โดยการให้คำศัพท์จำนวนหนึ่งแล้วให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้ตอบลงในประโยคให้สมบูรณ์หรือการให้ Column A เป็นคำศัพท์และ Column B เป็นความหมาย แล้วให้นักเรียนเลือกความหมายจาก Column B ตอบให้ตรงกับคำศัพท์ใน Column A เป็นต้น

5. การทำคำศัพท์ให้สมบูรณ์ (Completion) เช่น การให้คำต้นมาหนึ่งคำแล้วให้นักเรียนเติมต่อให้สมบูรณ์ เช่น I'm late this Morning Because I over_____ (Overslept)

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้คำศัพท์ข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการวัดผลโดยใช้ข้อสอบแบบตัวเลือก (Multiple Choice) ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว ข้อสอบประเภทนี้มีวิธีการวัดความรู้ด้านคำศัพท์ 2 แบบใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ การให้นักเรียนเลือกความหมายที่ใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่กำหนดให้ และให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมเติมลงในประโยคให้สมบูรณ์

2.3 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

2.3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยจะจัดกิจกรรมการเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ทิสนา แจมมณี (2556, น. 98) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คนช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556, น. 30) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ วิธีการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อศึกษาในสิ่งที่ตนเองชอบและสนใจ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน รวมถึงแหล่งข้อมูลภายนอกเพื่อร่วมกันสร้างชิ้นงาน และนำเสนอผลงานเพื่อศึกษาร่วมกัน มีการแสดงความคิดเห็น การอภิปราย การวิจารณ์ เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้เรียนในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เหมาะสำหรับการเรียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์ความรู้

ชนาธิป พรกุล (2557, น. 102) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีให้ผู้เรียนทำงานด้วยกันในกลุ่มย่อยได้เรียนรู้และรับผลตอบแทนร่วมกัน

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545, น. 134) กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เรวดี อาษานาม (2547, น. 81) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือหมายถึง การจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคลของเพื่อนนักเรียนด้วยกัน เคารพความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่นที่แตกต่างจากตน ตลอดจนรู้จักช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อน ๆ

นพเก้า ฅ พัทลุง (2548, น. 29) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ว่าเป็นยุทธวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุผลที่วางไว้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกคนช่วยกันทำงานมากกว่าทำงานคนเดียวและรับผิดชอบผลงานของกลุ่มร่วมกัน

Artzt and Newman (1990, pp. 448-449) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหาพร้อมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายสมาชิกทุกคนจึงช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เกิดการเรียนรู้และแก้ปัญหา ครูไม่ใช่เป็นแหล่งความรู้ที่คอยป้อนแก่นักเรียน แต่จะมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ จัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนตัวนักเรียนเองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกัน ในกระบวนการเรียนรู้

Johnson and Johnson (1991, pp. 6-7) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยการคละกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน นักเรียนจะทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันเพื่อให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จในการเรียน

Slavin (1995, pp. 2-7) ได้ให้ความหมายว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการสอนที่นำไปประยุกต์ใช้ได้หลายวิชาและหลายระดับชั้น โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยโดยทั่วไปมีสมาชิก 4 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกันเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน นักเรียนในกลุ่มต้องเรียนและรับผิดชอบต่องานกลุ่มร่วมกัน นักเรียนจะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคนประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2554, น. 47-48) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีสอนแบบหนึ่ง โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็ก โดยทุกคนมีงานรับผิดชอบงานตนเอง และงานส่วนรวมร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันและกัน มีทักษะการทำงานกลุ่มเพื่อให้บรรลุเป้าหมายส่งผลให้เกิดความพอใจ อันเป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มแบบร่วมมือ กลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือมีลักษณะที่แตกต่างจากการเรียนแบบกลุ่ม โดยการเรียนแบบร่วมมือมีลักษณะที่ดังนี้

1. องค์ประกอบของกลุ่ม ประกอบด้วยผู้นำ สมาชิก และกระบวนการกลุ่ม
2. สมาชิกมีตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
3. กลุ่มประกอบด้วยสมาชิกมีความสามารถทางการเรียนคละกัน เพศคละกัน เชื้อชาติคละกัน
4. สมาชิกทุก ๆ คนต้องมีบทบาทที่ชัดเจน และทำงานไปพร้อม ๆ กัน รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคละกัน
5. สมาชิกทุก ๆ คนต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน
6. คะแนนของกลุ่มคือคะแนนที่ได้มาจากคะแนนสมาชิกแต่ละคนรวมกัน

สรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน โดยสมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการรู้จักช่วยเหลือกันและสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

2.3.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากการศึกษาพบว่ามีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

ทิสนา เขมมณี (2556, น. 99-101) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะต้องมีความตระหนักว่าสมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ในขณะเดียวกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มขึ้นอยู่กับกันและกัน ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนและในขณะเดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วยเพื่อประโยชน์ร่วมกัน การจัดกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันนี้ทำได้หลายอย่าง เช่นการให้ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน หรือให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงาน/การเรียนรู้

ร่วมกัน (Positive Goal Interdependence) การใช้รางวัลตามผลงานของกลุ่ม (Positive Reward Interdependence) การให้งานหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ทุกคนต้องทำหรือใช้ร่วมกัน (Positive Resource Interdependence) การมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการร่วมกันให้แก่แต่ละคน (Positive Role Interdependence)

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-Face Promotive Interaction) การที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และกัน ในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ใ้วางใจ ส่งเสริม และช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครที่จะได้รับประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึงจำเป็นต้องมีระบบการตรวจสอบผลงาน ทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม วิธีการที่สามารถส่งเสริมให้ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ที่มีหลายวิธี

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small-Group Skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญหลายประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับ และใ้วางใจกัน และกัน ซึ่งครูควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ดำเนินงานไปได้

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่ม การวิเคราะห์การเรียนรู้นี้อาจทำโดยครู หรือผู้เรียน หรือทั้งสองฝ่ายการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มนี้เป็นยุทธวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงาน เพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ และช่วยฝึกทักษะการรู้คิด (Metacognition) คือสามารถที่จะประเมินการคิดและพฤติกรรมของคนที่ได้ทำไป

ชนาธิป พรกุล (2557, น. 111-112) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือคล้ายกับทฤษฎี แจมมณี ดังนี้

1. การพึ่งพากันทางบวก (Positive Interdependence) ผู้เรียนรับรู้ว่าต้องแบ่งปันช่วยเหลือ รับผิดชอบงานร่วมกัน ไม่มีใครประสบความสำเร็จ ถ้าคนอื่นในกลุ่มไม่สำเร็จด้วย งานที่ครูสั่งให้ทำต้องใช้ทักษะของคนทั้งกลุ่ม และทุกคนต้องมีบทบาทในการทำงานให้เสร็จ

2. การปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้า (Face-to-Face Interaction) ผู้เรียนนั่งเป็นกลุ่ม หันหน้าเข้าหากัน มีโอกาสพัฒนาทักษะการสื่อสาร ได้ปรึกษาอธิบายให้กันฟัง ตัดสินใจแก้ปัญหา และทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

3. ความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของทุกคน (Individual Accountability) ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่อกลุ่มด้วยการรับผิดชอบการเรียนรู้ของตน และช่วยผู้อื่น แต่ละต้องแสดงความสามารถในการทำงาน และแสดงความรู้ในการทดสอบ

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Skills) ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการฟัง การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ เรียนรู้ที่จะจัดการขัดแย้ง และยืนยันความถูกต้อง เรียนรู้คุณค่าของความคิดที่แตกต่าง

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ให้ผู้เรียนอธิบายวิธีทำงานให้สำเร็จ การรักษาความสัมพันธ์อันดีในกลุ่ม และประเมินความก้าวหน้า

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545, น. 134-135) ก็ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 5 ประการเช่นกัน ดังนี้

1. การมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในทางบวก (Positive Interdependence)
2. การปฏิบัติสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face-to-Face

Promotion Interaction)

3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability)

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills)

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process)

นพเก้า ฅ พัทลุง (2548, น. 29-30) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยกันในทางที่ดี (Positive Interdependence) สมาชิกทุกคนมีหน้าที่และความสำคัญเท่ากัน หน้าที่ของตนและรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ เสมอกัน ทุกคนตระหนักดีว่าความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกแต่ละคน

2. การสร้างทีม (Team Formation) การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันชี้ให้เห็นชัดว่าต้องมีการจัดกลุ่มขึ้นเพื่อทำกิจกรรม ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มกันเองได้ หรือครูผู้สอนเป็นผู้จัดกลุ่ม ผู้เรียนก็ได้

3. ความรับผิดชอบ (Accountability) ความรับผิดชอบเป็นเรื่องสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อประสบความสำเร็จ ผู้เรียนจะได้รับการมอบหมายความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล ให้คะแนนหรือจัดลำดับงานส่วนที่รับผิดชอบในโครงการกลุ่ม

4. ทักษะทางสังคม (Social Skill) ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมทั้งการสื่อสารความหมาย การช่วยสอนและการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ช่วยให้รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. โครงสร้างการเรียนรู้และวิธีจัดโครงสร้าง (Structure and Structuring) โครงสร้างการเรียนรู้เป็นกรอบวิธีการจัดการเรียนรู้ที่อิสระจากเนื้อหา (Content-Free) สำหรับใช้ในการจัดลำดับพฤติกรรมในห้องเรียน ในการจัดให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหาและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โครงสร้างการเรียนรู้จะบรรยายลำดับวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจะเกิดปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือคือ การให้สมาชิกภายในกลุ่มได้ทราบหน้าที่รับผิดชอบของตนเอง มองเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2.3.3 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน มีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้มีทักษะในการทำงานกลุ่ม ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

Johnson and Johnson (1991, pp. 27-30) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ สรุปได้ 9 ประการ ดังนี้

1. นักเรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของนักเรียน แล้วอธิบายให้เพื่อนฟังได้และทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น
2. นักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
3. การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัวทำให้นักเรียนได้รับความเอาใจใส่ และมีความสนใจมากยิ่งขึ้น
4. นักเรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะครูคิดคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มด้วย
5. นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตน มีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

6. นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม มีเพื่อนร่วมกลุ่มและเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม

7. นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะในการปฏิบัติงานร่วมกันนั้นก็ต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อให้คะแนนของกลุ่มดีขึ้นตามเป้าหมาย

8. นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นมากขึ้น เขาจะรู้สึกว่าเขาไม่ได้เรียนหรือหลบไปท่องหนังสือเฉพาะตน เพราะเขาต้องมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย

9. ในการตอบคำถามในห้องเรียน หากตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะ แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่น ๆ อาจจะช่วยเหลือบ้าง ทำให้นักเรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น

Arends (2009, pp. 345-346) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ สรุปได้ 5 ประการ ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเรียนรู้แบบร่วมมือนี้เป็นการเรียนที่จัดให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 2-6 คน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็น และแสดงออกตลอดจนลงมือทำอย่างเท่าเทียมกันมีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และที่สำคัญในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ นักเรียนในกลุ่มได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน จนกระทั่งสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดได้ ถือว่าเป็นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อนักเรียนอย่างแท้จริง จึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2. ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเรียนรู้แบบร่วมมือเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีภูมิหลังต่างกันได้มาทำงานร่วมกัน ฟังพาทซึ่งกันและกัน มีการรับฟังความคิดเห็นกัน เข้าใจและเห็นใจสมาชิกในกลุ่ม ทำให้เกิดการยอมรับกันมากขึ้น เกิดสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

3. ด้านทักษะในการทำงานร่วมกันให้เกิดผลสำเร็จที่ดี และการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีทางสังคม การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยปลูกฝังทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนไม่มีปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และส่งผลให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกัน

4. ด้านทักษะการร่วมมือกันแก้ปัญหา ในการทำงานกลุ่มสมาชิกกลุ่มจะได้รับทำความเข้าใจในปัญหาร่วมกัน จากนั้นก็ระดมความคิดช่วยกันวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เมื่อทราบสาเหตุของปัญหา สมาชิกกลุ่มก็จะแสดงความคิดเห็นเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาอภิปรายให้เหตุผลซึ่งกันและกันจนสามารถตกลงร่วมกันได้ว่า จะเลือกวิธีใดในการแก้ปัญหาจึงจะเหมาะสมพร้อมทั้งลงมือร่วมกันแก้ปัญหามาตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

5. ด้านการทำให้รู้จักและตระหนักในคุณค่าของตนเอง ในการทำงานกลุ่มสมาชิกกลุ่มทุกคนจะได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน การที่สมาชิกในกลุ่มยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ย่อมทำให้สมาชิกในกลุ่มนั้นมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง

นพเก้า ฅ พัทลุง (2548, น. 32) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นสามารถนำไปใช้กับผู้เรียนได้ทุกกลุ่มอายุ ซึ่งมีประโยชน์หลายประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากที่ผู้เรียนทำงานคนเดียวต้องแข่งขันกับเพื่อนเพื่อให้ได้รับการยกย่องหรือรับรางวัล การแข่งขันนี้แต่ละคนต้องพยายามทำงานให้บรรลุผลที่วางไว้ ซึ่งมีผู้ชนะน้อยคน แต่ในขณะที่เดียวกันก็หมายถึงความล้มเหลวของอีกหลายคน แต่การเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ ทำให้ผู้ชนะมากขึ้น เพราะความชนะคือความชนะของกลุ่ม

2. ส่งเสริมแลกเปลี่ยนด้านวิชาการ และด้านสังคมระหว่างผู้เรียน เพราะกิจกรรมต่าง ๆ มุ่งให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและประสบการณ์ต่าง ๆ ร่วมกัน

3. พัฒนาทักษะทางสังคมแก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนได้สร้างผลงานและภูมิใจในผลงานที่สร้างขึ้น ทำให้มีมุมมองที่กว้างขวางขึ้นในการมองตนเองและคนอื่น เพราะการได้ทำงานร่วมกับเพื่อนที่มีทัศนคติ บุคลิกภาพและทักษะการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ล้วนเป็นการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความขัดแย้งและการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งการปฏิสัมพันธ์นี้จะส่งเสริมทักษะการสื่อสารซึ่งเป็นพื้นฐานในการอยู่ร่วมกันในสังคม

4. ส่งเสริมความประหยัด เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นสอนให้แบ่งปันกัน บริหารจัดการสื่ออุปกรณ์ที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า และส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของเวลา

5. ส่งเสริมความเชื่อมั่นและการเห็นคุณค่าแห่งตน (Self-Esteem) ให้กับผู้เรียน เพราะสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองสำคัญต่อกลุ่มเท่ากัน ความเชื่อมั่นในตนเองก็จะถูกกระตุ้นให้เพิ่มมากขึ้น

6. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ฝึกให้ผู้เรียนคิดวางแผนการจัดการต่าง ๆ ภายในกลุ่มของตน

7. สร้างเจตคติที่ดีในการเรียน เพราะกิจกรรมในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ ไม่น่าเบื่อหน่าย ช่วยทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น

กรมวิชาการ (2543, น. 45-46) กล่าวถึงประโยชน์ที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือสรุปได้ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดเป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาคิดวิเคราะห์และเกิดการตัดสินใจ

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสารทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

ชนาธิป พรกุล (2557, น. 102) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือดังนี้

1. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทุกระดับความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงขึ้นเมื่อทุกคนทำงานไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

2. เพื่อส่งเสริมการช่วยเหลือ ร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน

3. เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเป็นผู้ชนะและมีความสำเร็จ การพบความสำเร็จอยู่เสมอจะทำให้เป็นคนมีความเชื่อมั่น กล้าคิดกล้าทำ

จากการศึกษาประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อผู้เรียน มีทั้งในด้านการมีส่วนร่วมในการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและการทำให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือในห้องเรียนเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา ซึ่งจะทำให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในการช่วยพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

2.3.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากการศึกษาพบว่า มีนักวิชาการได้เสนอขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, น. 34-35) ได้เสนอขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม กิจกรรมในขั้นเตรียมประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่มบทบาท และหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจกวัสดุประสงค์ของบทเรียน และการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

2. ขั้นสอน ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูล และมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นที่สมาชิกในกลุ่มจะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่มในขั้นนี้ครูอาจกำหนดให้นักเรียนใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น แบบ JIGSAW, TGT, STAD, TAI, GT, LT, NHT, CO=OP เป็นต้น ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง เทคนิคที่ใช้แต่ละครั้งจะต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละเรื่อง

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ ครูควรอธิบายเพิ่มเติม และผู้เรียนช่วยกันประเมินการทำงานกลุ่ม และพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงาน และอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

หลักการจัดกลุ่มนักเรียน

ผู้สอนจะต้องศึกษาคะแนนสอบวิชาใดวิชาหนึ่งของนักเรียน แล้วเรียงอันดับที่จากคนที่มีความสามารถสูงที่สุดไปหาคนที่มีความสามารถต่ำสุด แล้วจัดให้แต่ละกลุ่มมีคนเก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกันทุกกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มควรมีทั้งเพศชายและหญิงคละกันด้วย และกลุ่มที่มีขนาดพอเหมาะ คือกลุ่มที่มีสมาชิก 4 คน

สุคนธ์ สนิธพานนท์และจินตนา วีรเกียรติ (2556, น. 166) ได้กล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือผู้สอนจะต้องมีการเตรียมการและดำเนินการตามกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. การจัดกลุ่มผู้เรียนคละความสามารถ ให้สามารถร่วมงานกันได้ดี ควรมีการแบ่งกลุ่มไว้ล่วงหน้า ผู้เรียนที่อยู่กลุ่มเดียวกันจะเป็นกลุ่มที่เรียนรู้ร่วมกัน เป็นระยะเวลาานประมาณ 6 สัปดาห์

2. การปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญในกติกาศของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอนควรชี้แจงให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน ให้เสริมแรงในทางบวกกับผู้เรียนให้ความช่วยเหลือและแนะนำวิธีการทำงานที่ถูกต้อง ผู้สอนจะต้องมีวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจกติกาศของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วย

2.1 การช่วยเหลือกัน

2.2 ความสามารถที่แตกต่างกันของสมาชิกในกลุ่ม จะทำให้งานเสร็จได้ด้วยดีขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของสมาชิกทุกคน

2.3 สมาชิกทุกคนมีบทบาทเท่าเทียมกัน

2.4 สมาชิกทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง

3. การสร้างความมุ่งมั่นและอุดมการณ์ของผู้เรียนที่จะทำงานร่วมกัน ครูผู้สอนจะต้องรู้จักกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นและเสริมทักษะด้านความคิดแก่ผู้เรียน โดยใช้แหล่งข้อมูลต่าง ๆ และสื่อการสอนเพื่อให้สมาชิกแต่ละกลุ่มมีความกระตือรือร้น และตั้งใจทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพ

4. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือให้เป็นไปตามขั้นตอนของเทคนิคต่าง ๆ และบรรลุเป้าหมายที่กำหนด มีการเตรียมแบบฝึกหัด วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับกิจกรรมอย่างครบถ้วน

5. สร้างกฎ กติกา เป็นข้อตกลงสำหรับสมาชิกของกลุ่ม สร้างกฎของห้องเรียน ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนบางคนที่มีปัญหา

6. ช่วยเหลือผู้เรียนบางคนที่มีปัญหาให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และสามารถเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม สร้างกำลังใจให้แก่ผู้เรียน รู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น โดยใช้เหตุผล ซึ่งเป็นหลักสำคัญของวิถีประชาธิปไตย

2.3.5 เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเทคนิคด้วยกัน ดังนี้

อากรณ ใจเที่ยง (2553, น. 126-128) กล่าวว่า เทคนิคที่นำมาใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายวิธี ดังนี้

1. ปริศนาความคิด (Jigsaw) เป็นเทคนิคที่สมาชิกในกลุ่มแยกย้ายกันไปศึกษาหาความรู้ ในหัวข้อเนื้อหาที่แตกต่างกัน แล้วกลับเข้ากลุ่มมาถ่ายทอดความรู้ที่ได้มา ให้สมาชิกกลุ่มฟัง วิธีนี้คล้ายกับการต่อภาพจิ๊กซอร์ จึงเรียกวิธีนี้ว่า Jigsaw หรือปริศนาความคิด

2. กลุ่มร่วมมือแข่งขัน (Teams-Games-Tournaments : TGT) เป็นกิจกรรมที่สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหาสาระจากผู้สอนด้วยกัน แล้วแต่ละคนแยกย้ายไปแข่งขันทดสอบความรู้อะเนนที่ได้ของแต่ละคนจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดได้รับรางวัล

3. กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ (Team Assisted Individualization : TAT) เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้แสดงความสามารถเฉพาะตนก่อน แล้วจึงจับคู่ตรวจสอบกัน

และกัน ช่วยเหลือกันทำไปงานจนสามารถผ่านได้ ต่อจากนั้นจึงนำคะแนนแต่ละคน มารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นฝ่ายได้รับรางวัล

4. กลุ่มสืบค้น (Group Investigation : GI) เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้ค้นคว้าหาความรู้มานำเสนอประกอบเนื้อหาที่เรียน อาจเป็นการทำงานตามใบงานที่กำหนด โดยที่ทุกคนในกลุ่มรับรู้และช่วยกันทำงาน

5. กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT) เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับฝึกหัด มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จดบันทึก เป็นผู้รายงาน นำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงาน จนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน

6. กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together : NHT) กิจกรรมนี้เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ สมาชิกกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนคนละกัน จะช่วยเตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอนจะเรียกถามทีละคน กลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถามได้มากแสดงว่าได้ช่วยเหลือกันดี

7. กลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op) เป็นเทคนิคการทำงานกลุ่มวิธีหนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดแตกต่างกันได้ แสดงบทบาทตามหน้าที่ที่ตนถนัดอย่างเต็มที่ ทำให้งานประสบผลสำเร็จ วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มร่วมกัน และสนองต่อหลักการของการเรียน และร่วมมือที่ว่า “ความสำเร็จแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จแต่ละคน”

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2554, น. 24-37) กล่าวว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายเทคนิค ดังนี้

1. เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการร่วมมือระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และมีการถ่ายทอดความรู้ระหว่างกลุ่ม เทคนิคนี้ เหมาะสำหรับการเรียนการสอนในเนื้อหาจากตำราซึ่งไม่ยากเกินไปนัก ผู้เรียนสามารถร่วมมือกันศึกษาความรู้ได้

2. เทคนิคคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนนิยมใช้คู่กับวิธีสอนแบบอื่น เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตั้งคำถามหรือกำหนดปัญหาให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นใบงานหรือแบบฝึกหัดก็ได้ และให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบของตนก่อน แล้วจับคู่กับเพื่อนเพื่ออภิปรายหาคำตอบ เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนถูกต้องแล้วจึงนำคำตอบไปอภิปรายให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง

3. เทคนิคคู่คิดสี่สหาย (Think-Pair-Square) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตั้งคำถามหรือกำหนดปัญหาให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นใบงานหรือแบบฝึกหัดก็ได้

4. เทคนิคคู่ตรวจสอบ (Pair Check) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตั้งคำถามหรือกำหนดปัญหา (โจทย์) ให้กับผู้เรียน ซึ่งผู้สอนอาจจัดทำเป็นใบงานหรือแบบฝึกหัดที่มีจำนวนข้อเป็นเลขคู่ ผู้เรียนจะจับคู่กัน เมื่อได้รับโจทย์หรือคำถามจากผู้สอน คนหนึ่งจะทำหน้าที่ตอบคำถามหรือแก้โจทย์ปัญหา อีกคนหนึ่ง จะทำหน้าที่สังเกตและตรวจสอบ ในข้อต่อไปก็จะสลับหน้าที่กัน ต่อจากนั้น สมาชิก 2 คู่ เปรียบเทียบคำตอบกัน

5. เทคนิคเล่าเรื่องรอบวง (Round robin) เป็นเทคนิคที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้ผลัดกันเล่าประสบการณ์ความรู้ที่ตนเองได้ศึกษามาตลอดจนถึงที่ตนประทับใจให้แก่สมาชิกในกลุ่มฟังทีละคน หรืออาจจะเป็นเรื่องที่สมาชิกในกลุ่มต้องการจะเสนอแนะ แสดงความคิดเห็น แนะนำตนเองพูดถึงส่วนดีของเพื่อน ยกตัวอย่างการกระทำของบุคคลที่สอดคล้องกับเรื่องที่เรียนไปแล้วหรือที่กำลังจะเรียนเป็นต้น

6. เทคนิคโต๊ะกลม (Roundtable) เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนได้ร่วมมือกันตอบคำถามหรือตอบปัญหา ด้วยวิธีเขียนตอบร่วมกัน โดยเริ่มจากสมาชิกคนหนึ่งเป็นผู้เริ่มเขียนตอบก่อนแล้วส่งต่อไปยังสมาชิกคนที่ 2 ซึ่งสมาชิกคนที่ 2 จะอ่านสมาชิกคนที่ 1 แล้วเขียนเพิ่มเติม ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนหมดสมาชิกในกลุ่ม

7. เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together) เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนช่วยกันทำงานหรือแบบฝึกหัด โดยมีการแบ่งหน้าที่กันคนละอย่างซึ่งแตกต่างกันและหมุนเวียนกันทำหน้าที่จนครบทุกหน้าที่

8. เทคนิคร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) เป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับการทบทวนความรู้ หรือตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ ผู้สอนใช้คำถาม ถามผู้เรียนและให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหาคำตอบ และผู้สอนสุ่มเรียกสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งออกมาตอบคำถาม

9. เทคนิคกลุ่มสืบค้น (GI : Group Investigation) เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่จัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อเตรียมทำงานหรือโครงการที่ผู้สอนมอบหมาย เทคนิคเหมาะสำหรับการฝึกผู้เรียนให้รู้จักสืบค้นความรู้หรือการวางแผนสืบสวนเพื่อแก้ปัญหา หรือการหาคำตอบในประเด็นที่สนใจ ก่อนการดำเนินกิจกรรม ผู้สอนควรฝึกทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิดตลอดจนทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียนก่อน

10. เทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT : Team Gams Tournament) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เทคนิค TGT เหมาะสำหรับการเรียนการสอนที่ต้องการให้กลุ่มผู้เรียนได้ศึกษาประเด็น หรือปัญหาที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ซึ่งเป็นคำตอบที่ชัดเจน เช่น คณิตศาสตร์ การใช้ภาษา สาระสำคัญของกฎหมาย แผนที่ หลักเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

11. เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ (STAD : Student Teams Achievement Division) เทคนิคนี้มีการพัฒนามาจากเทคนิคการจัดการแข่งขัน (TGT) มีการร่วมมือระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ทุกคนจะต้องพัฒนาความรู้ของตนเองในเรื่องที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งจะมีการช่วยเหลือตีความรู้ให้แก่อีกกัน มีการทดสอบความรู้เป็นรายบุคคลแทนการแข่งขัน และรวมคะแนนเป็นกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ นักการศึกษาที่คิดเทคนิค STAD คือ Slavin

12. เทคนิคการสัมภาษณ์ 3 ขั้นตอน (Three- Step Interview) เป็นเทคนิคที่ฝึกให้ผู้เรียนแต่ละคนได้มีประสบการณ์ในการสัมภาษณ์บุคคลและเก็บใจความสำคัญ หรืออาจจะเป็นการสรุปความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียน

13. เทคนิคช่วยกันคิดช่วยกันเรียน (TAI : Team Assisted Individualization) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการทบทวนบทเรียนหรืออธิบายบทเรียนเมื่อผู้สอนและผู้เรียนได้อธิบายความรู้ในบทเรียนหรือทบทวนบทเรียนจนเข้าใจดีแล้ว ผู้สอนจะนำแบบฝึกหรือใบงานให้ผู้เรียนแต่ละคนทำ เมื่อทำเสร็จแล้วให้ผู้เรียนจับคู่กันภายในกลุ่ม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องจากแบบเฉลยที่ผู้สอนแจกให้และผลัดกันอธิบายสิ่งที่สงสัย

จากข้างต้นสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีเทคนิคหรือรูปแบบที่หลากหลายด้วยกัน ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด

2.3.6 STAD (Student Teams Achievement Division) เทคนิคการเรียนรู้แบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม

2.3.6.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นรูปแบบที่นิยมใช้ โดยการแบ่งกลุ่มผู้เรียนลดความสามารถและให้สมาชิกได้เรียนรู้และช่วยเหลือกัน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545, น. 170) กล่าวว่าวิธีการจัดการเรียนรู้เทคนิค STAD เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งที่คล้ายกันกับเทคนิค TGT ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้วทำการทดลองความรู้ คะแนนที่ได้จากการทดลองของสมาชิกแต่ละคนนำเอามาบวกเป็นคะแนนของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น การให้รางวัล คำชมเชย ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

เรวดี อาษานาม (2547, น. 100) กล่าวว่า STAD เป็นรูปแบบการสอนแบบร่วมมือที่ Robert Slavin และคณะ ได้พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่ง่ายที่สุด และใช้กันแพร่หลายที่สุด

เหมาะสำหรับครูผู้สอนที่เลือกใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือในระยะเริ่มแรก เพราะการเรียนแบบ STAD คล้ายกับวิธี TGT แต่ต่างกว่า เพราะแบบ STAD ไม่มีการเล่นเกมการแข่งขัน แต่ใช้การทดสอบสั้น ๆ แทน และเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถดัดแปลงใช้ได้เกือบทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางสังคมเป็นสำคัญ

นพเก้า ฌ พัทลุง (2548, น. 34) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สมาชิกในกลุ่ม 4 คน มีระดับสติปัญญาต่างกัน เช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน ครูผู้สอนกำหนดบทเรียนและการทำงานกลุ่ม แล้วจึงสอนบทเรียนให้ผู้เรียนทั้งชั้น จากนั้นให้กลุ่มทำงานตามกำหนด ผู้เรียนกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำไปส่งครูผู้สอน การสอบต่างคนต่างทำข้อสอบ แล้วเอาคะแนนของทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม ผู้สอนจัดลำดับคะแนนของทุกกลุ่มแล้วปิดประกาศให้ทุกคนทราบ

ประกาศิต อานภาพแสนยากร (2555, น. 236) กล่าวว่าเทคนิคการเรียนรู้แบบประสบความสำเร็จเป็นทีมนี้ มีพัฒนาการมาจากเทคนิคการจัดการทีมแข่งขัน (TGT) แต่จะเป็นการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยทุกคนจะต้องพัฒนาความรู้ของตนเองในเรื่องที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งจะมีการช่วยเหลือความรู้ให้แก่กัน มีการทดสอบความรู้เป็นรายบุคคลแทนการแข่งขัน และรวมคะแนนเป็นกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกเทคนิค STAD ไปใช้กับการเรียนการสอนในบทเรียนที่มีเนื้อหาไม่ยากเกินไปนัก ถึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552, น. 197) ได้กล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Teams-Achievement Divisions) เป็นเทคนิคการสอนที่ครบวงจร ผู้เรียนเรียนรู้ได้โดยการลงมือปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน เน้นให้มีการแบ่งงานกันทำ ช่วยเหลือกัน ร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมายในกลุ่ม ๆ หนึ่ง ๆ ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน ในขณะที่เรียนสมาชิกในกลุ่มสามารถช่วยเหลือกันในการทำงานในเนื้อหานั้น ๆ แต่เมื่อจบบทเรียนจะทดสอบเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม มีการประกาศคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดมีคะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะได้รับรางวัลและเมื่อเรียนครบ 5-6 สัปดาห์แล้วผู้เรียนสามารถเปลี่ยนกลุ่มได้

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มความสามารถกัน เป็นผู้เรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยกำหนดให้สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหาที่ผู้สอนได้เตรียมไว้ แล้วทำการทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้จากสมาชิก

แต่แต่ละคนนำมาบวกกันเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคเสริมแรงโดยการให้รางวัล กล่าวชมเชย เป็นต้น

2.3.6.2 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้หลายท่าน ดังนี้

Slavin (1995, pp. 71-84) ได้แบ่งขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ไว้ทั้งหมด 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอข้อมูลโดยใช้วิธีการ สอนตรง อาจเป็นการใช้เอกสารหรือการบรรยาย เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียน ผู้เรียนจะต้องมีความตั้งใจ เพราะผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติเอง และมีการทดสอบหลังจากจบบทเรียนหนึ่ง ๆ

2. การทำงานร่วมกัน (Teams) ผู้เรียนจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มหนึ่งมี 4-5 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์และเพศละกัน หน้าที่สำคัญของกลุ่มคือ การช่วยเหลือกัน เรียนร่วมกัน เตรียมสมาชิกเพื่อการทดสอบหลังจากครูสอนเนื้อหาจบแล้วสมาชิกจะเข้ากลุ่มเรียนรู้และทำงานจากใบงาน อภิปรายปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการตรวจสอบการแก้ไขคำตอบ หัวใจสำคัญอยู่ที่สมาชิกแต่ละคน ทุกคนจึงต้องทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด และเรียนรู้เพื่อกำลังใจและเข้าใจร่วมกัน

3. การทดสอบ (Quizzes) เมื่อครูสอนไปประมาณ 1-2 ครั้ง ผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบในสาระที่เรียน ต่างคนต่างสอบจะช่วยเหลือกัน ไม่ได้

4. การปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนอย่างเต็มที่ ผู้เรียนสามารถปรับปรุงคะแนนของตนเองให้สูงขึ้น

5. การตัดสินผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) จะพิจารณาผลรวมของการปรับปรุงคะแนนของสมาชิกในกลุ่ม กำหนดระดับผลความสำเร็จตามคะแนนที่ได้ของกลุ่ม อาจเป็นคำชมเชย ใบประกาศนียบัตร รางวัล เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยเทคนิค STAD มีเทคนิคดังนี้

1. การเตรียมการสอน (Preparation) ครูจะดำเนินการดังนี้

1.1 เนื้อหาของบทเรียน การเรียนด้วยเทคนิค STAD สามารถใช้ได้กับเนื้อหาต่าง ๆ ที่ครูสร้างขึ้นโดยการทำเอกสารประกอบการสอนหรือใบงาน กระจายคำตอบ และข้อทดสอบย่อยสำหรับเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละบท

1.2 การจัดกลุ่มผู้เรียน ในแต่ละกลุ่มควรประกอบด้วยสมาชิก 4 คน เป็นผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ครูควรจัดกลุ่มให้

ผู้เรียนเอง เพราะถ้าให้ผู้เรียนจัดกลุ่มเอง ผู้เรียนจะเลือกคนที่ชอบพอสนิทสนมกันเท่านั้น ขั้นตอนในการจัดกลุ่มได้แก่

1.2.1 จัดทำเอกสารสรุปเกี่ยวกับการเรียนเป็นกลุ่มให้แต่ละกลุ่ม

1.2.2 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม โดยจัดเรียงผู้เรียนที่มีผลคะแนนสูงสุดไปถึงต่ำสุด ข้อมูลที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มได้จากคะแนนการทดสอบจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด รองลงมาคือ การใช้ผลการเรียนระดับคะแนนวิชาที่ผ่านมา หรือบางครั้งขึ้นอยู่กับวิจารณ์ของผู้อบรมก็ได้

1.2.3 พิจารณาจำนวนกลุ่มในชั้นเรียนในแต่ละกลุ่ม ควรประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แต่ถ้าหารด้วย 4 ไม่ลงตัว ก็จะต้องมีบางกลุ่มที่มีสมาชิกมากกว่า 4 คนได้

1.2.4 การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม ในแต่ละกลุ่มควรให้มีความสมดุลกัน เพื่อให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถทางการเรียนตั้งแต่ ต่ำ ปานกลาง จนถึงสูง และระดับความสามารถโดยเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน ซึ่งอาจจัดกลุ่มโดยอาศัยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียน หรือคะแนนจากผลการเรียนเดิม

1.2.5 การพิจารณาคะแนนพื้นฐาน คะแนนพื้นฐานหมายถึง คะแนนจากการทดสอบครั้งที่แล้วมา เมื่อครูใช้เทคนิคนี้และมีการทดสอบไป 2-3 ครั้ง แล้วนำคะแนนนี้มาเฉลี่ยเป็นคะแนนพื้นฐาน หรืออาจใช้คะแนนผลการเรียนของปีที่ผ่านมาก็ได้

2. รายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย ๆ ดังนี้

2.1 การสอน (Teach) ครูใช้วิธีการสอนแบบ โดยตรง (Direct instruction) หรืออภิปราย หรือเสนอโดยใช้เสียงและภาพ โดยใช้เวลา 1-2 คาบในการสอนบทเรียนหนึ่ง ๆ และดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ดังนี้

2.1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเร้าความสนใจของผู้เรียนให้อยากรู้ อยากเห็น อยากเรียน เป็นการเข้าสู่การนำเสนอบทเรียน ควรจะ

2.1.1.1 บอกผู้เรียนถึงสิ่งที่เรียนว่าคืออะไร มีความสำคัญอย่างไร กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเห็นด้วยการสาธิต การใช้อุปกรณ์ประกอบการอธิบาย ยกตัวอย่างปัญหาในชีวิตจริง

2.1.1.2 ทบทวนสั้น ๆ เกี่ยวกับทักษะ หรือข้อมูลที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว

2.1.2 การพัฒนา (Development) เป็นขั้นที่จัดในขั้นนำเสนอบทเรียน ครูอาจจะปฏิบัติกิจกรรมดังนี้

2.1.2.1 การสอบโดยวัดตามจุดประสงค์

2.1.2.2 เน้นทักษะความเข้าใจไม่ใช่ความจำ

- ชัดเจน
- 2.1.2.3 ยกสาระหรือทักษะต่าง ๆ โดยใช้อุปกรณ์สื่อที่เห็น
- 2.1.2.4 ประเมินความเข้าใจของผู้เรียนบ่อย ๆ ด้วยการถาม
- คำถาม
- 2.1.2.5 อธิบายว่าคำตอบนี้ทำไมถึงถูกต้องและไม่ถูกต้อง
- ยกเว้นกรณีให้เห็นชัด
- 2.1.2.6 เมื่อผู้เรียนจับใจความสำคัญได้แล้วให้นำไปสู่สาระ
- ถัดไป

2.1.2.7 รักษาประเด็นที่กำลังเรียนอยู่ โดยการถามคำถามต่าง ๆ และนำไปสู่บทเรียนที่จบอย่างรวดเร็ว

2.1.3 การฝึกโดยให้แนวปฏิบัติ (Guided Practice) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับบทเรียนที่นำเสนอโดยแนะแนวทางให้ เพื่อให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติถือว่าเป็นขั้นฝึกฝนอาจทำดังนี้

2.1.3.1 ให้ผู้เรียนทุกคนช่วยกันแก้ปัญหา หรือหาคำตอบ

สำหรับคำถามนั้น ๆ

2.1.3.2 สุ่มตัวอย่างผู้เรียนเพื่อถาม ซึ่งวิธีนี้เป็นการกระตุ้น

ผู้เรียนทุกคนเตรียมคำถามไว้

2.1.3.3 ไม่ควรให้งานที่ต้องใช้เวลานาน อาจให้ผู้เรียนเตรียม

คำถาม 1-2 ข้อแล้วให้ข้อมูลย้อนกลับ

2.2 การทำงานเป็นกลุ่ม (Team study) ใช้เวลา 1-2 คาบ ในการสอนบท

หนึ่ง ๆ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยการอ่านและศึกษาใบงานร่วมกันกับเพื่อนสมาชิก

เอกสารที่ใช้ในขั้นนี้คือใบงาน และกระดาษคำตอบกลุ่มละ 2 ใบ สำหรับกลุ่มหนึ่ง ๆ ในขณะที่เรียน

สมาชิกในกลุ่มจะต้องเรียนรู้เนื้อหาหนึ่ง ๆ ให้เข้าใจและช่วยกันทำงานในวันแรกของการเรียน ครูจะ

อธิบายถึงความหมายของการทำงานแบบร่วมมือและเทคนิคต่าง ๆ ในการเรียน

2.2.1 นักเรียนทุกคนต้องรับผิดชอบในการทำให้เพื่อนสมาชิก

ทุกคนเรียนรู้เนื้อหาให้กระจ่าง

2.2.2 ผู้เรียนจะเสร็จสิ้นงานที่ได้รับมอบหมายได้เมื่อสมาชิกทุกคน

ในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหานั้น ๆ จนกระจ่างแล้ว

2.2.3 ผู้เรียนควรจะขอความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มก่อนที่จะ

จะถามครู

2.2.4 ผู้เรียนในกลุ่มควรพูดคุยปรึกษากันเบา ๆ นอกจากนี้ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับทราบกฎบางอย่าง

2.3 การทดสอบ (Test) ครูจะใช้เวลาในการทดสอบครั้งคาบ โดยเป็นการทดสอบรายบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนได้รับกระดาษทดสอบคนละ 1 ชุด ในการทดสอบนั้นควรจะมีปฏิบัติดังนี้

2.3.1 ให้เวลาในการทำข้อสอบอย่างพอเพียง แต่ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรึกษากันในขณะที่ทำข้อสอบ เพราะต้องการจะให้ผู้เรียนแสดงให้เห็นว่า ตนเรียนรู้อะไรบ้างจากบทเรียนนี้ ในขณะที่ทำการทดสอบ ผู้เรียนต้องแยกโต๊ะจากกลุ่ม

2.3.2 ให้มีการแลกเปลี่ยนกระดาษคำตอบเพื่อเปลี่ยนกันตรวจกับผู้อื่นได้ หรือสะสมคะแนนเอาไว้เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้ว

2.4 การตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม (Team Recognition)

การตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นถึงคะแนนของแต่ละบุคคลที่มีการเพิ่มขึ้นทันทีที่ผู้สอนคำนวณคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน ก็จะชี้ถึงคะแนนของแต่ละคนที่เพิ่มขึ้น และจัดทำคะแนนกลุ่ม มีการให้รางวัลหรือประกาศนียบัตรชมเชยให้กับกลุ่มที่ทำคะแนนสูง ๆ ถ้าเป็นไปได้ครูควรจะบอกคะแนนในคาบถัดไปหลังการสอบ ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงกันระหว่างการทำคะแนนให้ดีที่สุดกับตระหนักถึงความสำเร็จ และได้รับรางวัลเป็นแรงจูงใจในการเรียนที่ดีด้วย กลุ่มจะได้รับรางวัลก็ต่อเมื่อกลุ่มนั้นได้รับความสำเร็จเหนือกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งจะตัดสินด้วยคะแนนที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบของสมาชิกกลุ่มแต่ละคนแล้วนำมาคำนวณเป็นคะแนนของกลุ่ม

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545, น. 172-173) ได้ลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย

1.1 การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษา เรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งสื่อวัสดุอุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น

1.2 การจัดเตรียมแบบทดสอบย่อย เช่น ข้อสอบ กระดาษคำตอบ เกณฑ์การให้คะแนน เป็นต้น

2. จัดทีม

ผู้สอนจัดทีมผู้เรียน โดยให้คละกันทั้งเพศและความสามารถ ทีมละประมาณ 4-5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน เป็นต้น

3. ชั้นเรียนรู้ ประกอบด้วย

3.1 ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้

3.2 ทีมวางแผนการเรียนรู้ โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้จับบันทึก ผู้ประเมิน เป็นต้น

3.3 สมาชิกในแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระและทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัวใน TGT

3.4 ผู้เรียนหรือสมาชิกแต่ละกลุ่มประเมินเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา

4. ขั้นตอน

4.1 ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากข้อทดสอบของผู้สอน

4.2 ผู้สอนและผู้เรียนอาจารย์ร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน

4.3 ทีมจัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่ม

4.4 ให้แต่ละทีมนำคะแนนการพัฒนาของทีมไปเทียบกับเกณฑ์ เพื่อหาระดับคุณภาพ

5. ขั้นการรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นการประกาศผลงานของทีมว่าแต่ละทีมอยู่ในระดับคุณภาพใด รับรองยกย่อง ชมเชย ทีมที่มีคะแนนการพัฒนาสูงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น บิดประกาศ ให้รางวัล ลงจดหมายข่าว เป็นต้น

เรวัต อายานาม (2547, น. 101-104) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบ STAD ไว้ดังนี้

1. ครูอธิบายวิธีการเรียนแบบกลุ่ม ซึ่งจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อเตรียมการทำแบบทดสอบ และแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าตนอยู่ที่ทีมใด

2. การเริ่มต้นสอน ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหาใหม่ ตามแผนการสอนที่เตรียมไว้และแบ่งกลุ่มทำใบงานหรือแบบฝึกหัด ซึ่งอาจจะมีการฝึกฝนกันทำแบบฝึกหัดในกลุ่มเล็ก 2-3 และปรึกษาหารือกัน ช่วยเหลือกันในกลุ่ม

3. แต่ละกลุ่มเตรียมการทำแบบทดสอบ ผู้สอนควรจัดห้องสอบ และดำเนินการทดสอบแบบเดียวกับการสอบปลายภาค เพราะต้องทดสอบรายบุคคล

4. การตรวจแบบทดสอบ ผู้สอนจะเป็นผู้ตรวจหรือให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจก็ได้

5. การคิดคะแนนดังกล่าวไว้แล้วว่าความคิดที่อยู่เบื้องหลังของคะแนนในการพัฒนาตนเองของผู้เรียนคือ การให้ผู้เรียนทุกคนจะต้องทำผลการเรียนให้ได้ตามเป้าหมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับการทำงาน โดยผู้เรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อช่วยกลุ่ม

ชนาธิป พรกุล (2557, น. 105) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี STAD ดังนี้

1. ขั้นการสอน เวลาประมาณ 1-2 คาบ

1.1 นำเข้าสู่บทเรียน และจัดทีมละ 4 คน ความสะดวก

1.2 สอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยสาริตม โนทัศน์และทักษะประกอบการยกตัวอย่าง และใช้สื่อ ถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

1.3 ปล่อยให้เวลาผู้เรียนทบทวน เตรียมตัวตอบคำถาม สุ่มคำถาม และให้

ข้อมูลย้อนกลับ

2. ขั้นการศึกษาของทีม เวลาประมาณ 1-2 คาบ

2.1 ให้ทีมจัดเก้าอี้เป็นกลุ่ม และตั้งชื่อทีม

2.2 บอกกฎการทำงานกลุ่ม

2.3 แจกคำถามและคำตอบ ทีมละ 2 ชุด

2.4 แนะนำให้ผู้เรียนจับคู่กันถามและตอบ ถ้าใครตอบไม่ได้ ทีมต้องช่วยกันอธิบาย ทีมต้องแน่ใจว่าตอบได้คะแนน 100 ขณะผู้เรียนศึกษาเป็นทีม ครูเดินไปนั่งใกล้ๆ ทีม เพื่อสังเกตการทำงานและให้กำลังใจ

3. ขั้นการทดสอบ เวลาประมาณ ½ คาบ

3.1 จัดเรียงเก้าอี้เป็นแถว ทดสอบรายบุคคล

3.2 ตรวจและให้คะแนนทีมก่อนการสอนครั้งต่อไป

4. ขั้นการรับรางวัลของทีม เริ่มต้นบทเรียนแจ้งคะแนนความก้าวหน้าและ

คะแนนของทีม

ประกาศิต อานุภาพแสนยากร (2555, น. 482-483) กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนแบบ STAD มีขั้นตอนดังนี้

1. จัดการผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

2. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระนั้นอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอนและเก็บคะแนนของตนไว้

3. ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้ายซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอดและนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ ซึ่งหาได้ดังนี้

คะแนนพื้นฐาน : ได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อย ๆ หลาย ๆ ครั้ง ที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้

คะแนนที่ได้ : ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน

คะแนนพัฒนาการ : ถ้าคะแนนที่ได้คือ

-11 ขึ้นไป คะแนนพัฒนาการ = 0

-1 ถึง -10 คะแนนพัฒนาการ = 10

+1 ถึง 10 คะแนนพัฒนาการ = 20

+11 ขึ้นไป คะแนนพัฒนาการ = 30

4. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรานำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกัน เป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุดนั้นได้รางวัล

จากการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยเลือกใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ตามแนวคิดของ Slavin ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอบทเรียน
2. ขั้นการเรียนรู้กลุ่มย่อย
3. ขั้นการทดสอบย่อย
4. ขั้นการคิดคะแนนพัฒนาตนเอง
5. ขั้นการยกย่องทีมที่ได้รางวัล

2.4 แบบฝึก

2.4.1 ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติฝึกให้นักเรียนได้ทำซ้ำบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 (2546, น. 641) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึกหมายถึง แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้น เพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545, น. 147) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนรู้ประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเพิ่มทักษะ ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (2540, น. 490) ให้ความหมายของแบบฝึกว่าหมายถึง คู่มือเรียนที่ผู้เรียนใช้กับการเรียนการสอนจากชุดการสอนที่ผู้เรียนบันทึกสาระสำคัญและทำแบบฝึกหัดด้วย มีลักษณะคล้ายแบบฝึกหัด แต่ครอบคลุมกิจกรรม ผู้เรียนพึงกระทำมากกว่าแบบฝึกหัด อาจจะทำแยกเป็นแต่ละหน่วยเรียกว่า Worksheet หรือ กระดาษคำตอบ ซึ่งผู้เรียนต้องถือคิดตัวเวลาประกอบกิจกรรมต่าง ๆ หรืออาจรวมเป็นเล่มเรียกว่า Workbook โดยเย็บรวมเรียงตามลำดับ ตั้งแต่หน่วยที่ 1 ขึ้นไป แบบฝึกเป็นสมบัติส่วนตัวของผู้เรียน แต่ต้องเก็บไว้ที่ชุดการสอนเป็นตัวอย่าง 1 ชุดเสมอ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, น. 83) กล่าวว่าแบบฝึกหรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนรู้ประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่จะมีแบบฝึกอยู่ท้ายบทเรียน หรือเป็นแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551, น. 88) ให้ความหมายแบบฝึกว่าหมายถึงสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เป็นการทบทวนหรือเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้แก่นักเรียนหรือให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้หลาย ๆ รูปแบบ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการ

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2552, น. 98) ให้ความหมายของแบบฝึกว่า หมายถึง ส่วนของบทเรียน ซึ่งในอดีตแบบฝึกถูกมองว่าเป็นการบ้าน แต่ปัจจุบันแบบฝึกเป็นงานที่ทำในชั้นเรียนหรือที่บ้าน และเป็นบทเรียนที่ต้องเรียน เป็นหัวข้อที่ต้องเรียน เป็นโครงสร้างที่ต้องทำให้สำเร็จ และเป็น

คำถามที่ต้องตอบหรือทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา กิจกรรมเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของวงจรการเรียนการสอน

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งสำหรับผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้นหลังจากที่เรียนจบแต่ละบทเรียน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเพียงใด

2.4.2 ประโยชน์ของแบบฝึก

ยูพา อิมวงษ์ (2542, น. 18) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเป็นส่วนเพิ่มเติมในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ถูกจัดทำขึ้นอย่างมีระบบ ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ให้ดีขึ้น แต่ต้องอาศัยความเอาใจใส่จากครูด้วย

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543, น. 3) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกทักษะ
2. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา ช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
3. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะให้คงทน
4. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม ผู้เรียนจะสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
5. การให้ผู้เรียนทำแบบฝึก จะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจนและแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วทั้ง
6. แบบฝึกที่ใช้ จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
7. แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในบทเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
8. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ
9. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอนย่อมลงทุนต่ำกว่าที่จะใช้วิธีพิมพ์ลงกระดาษไปทุกครั้งไปนอกจากนี้ ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, น. 83-84) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
3. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อช่วยในการพัฒนานักเรียน
ได้ดีที่สุดตามความสามารถของตนเอง
4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของตนได้
5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. กำเนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ
ของตนเองโดยไม่ได้อำเนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่น ๆ
8. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาคงทน โดยฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหาฝึก
ซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน

สุคนธ์ สนิธพานนท์ (2551, น. 88) ได้สรุปประโยชน์ของชุดฝึก/แบบฝึกไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธภาพ ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถ
แตกต่างกัน การให้ผู้เรียนได้ทำชุดการฝึกเหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน ใช้เวลาที
แตกต่างกันออกไปตามลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังเป็นการซ่อมเสริมผู้เรียน
ที่เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. แบบฝึกช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่คงทน แบบฝึกสามารถให้ผู้เรียนได้ฝึก
ทันทีหลังจากจบบทเรียนนั้น ๆ หรือให้มีการฝึกซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง เพื่อความแม่นยำในเรื่องที่
ต้องการฝึก หรือเน้นย้ำให้นักเรียนทำแบบฝึกเพิ่มเติมเฉพาะในเรื่องที่ผิด
3. แบบฝึกสามารถเป็นเครื่องมือในการวัดผลหลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบบทเรียนใน
แต่ละครั้ง ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถของตนได้และเมื่อไม่เข้าใจและทำผิดใน
เรื่องใด ๆ ผู้เรียนก็สามารถซ่อมเสริมตัวเองได้ จัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าทั้งของครูผู้สอนและ
ผู้เรียน ผู้เรียนไม่มีปมด้อยที่ตนทำผิดและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของตน
4. เป็นสื่อที่ช่วยเสริมบทเรียนหรือหนังสือเรียนหรือคำสอนของครูผู้สอน
แบบฝึกที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อฝึกทักษะการเรียนนอกเหนือจากความรู้ในหนังสือหรือบทเรียน
5. แบบฝึกรายบุคคล ผู้เรียนสามารถนำไปฝึกเมื่อไรก็ได้ ไม่จำกัดเวลาและสถานที่
นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกได้ตามความต้องการของตน โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้นหรือ
เร้าใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

6. ลดภาระการสอนของผู้สอน ไม่ต้องฝึกทบทวนความรู้ให้แก่ผู้เรียนตลอดเวลา ไม่ต้องตรวจงานด้วยตนเองทุกครั้ง นอกจากกรณีที่เป็นแบบฝึกการคิดที่ไม่มีเฉลยตายตัวหรือมีแนวเฉลยที่หลากหลาย

7. เป็นการฝึกความรับผิดชอบของผู้เรียน การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำแบบฝึกตามลำพัง โดยมีภาระให้ทำตามที่มีอบหมาย จัดได้ว่าเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์การทำงานให้ผู้เรียนได้นำไปประยุกต์ปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

8. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกที่มีรูปแบบหลากหลาย จะทำให้ผู้เรียนสนุกและเพลิดเพลิน เป็นการท้าทายให้ลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบฝึก

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าประโยชน์ของแบบฝึกคือ เป็นส่วนเพิ่มเติมในการเรียน เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก และยังช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นและปัญหาต่าง ๆ ของ นักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งครูสามารถดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที่ และนอกจากนั้นช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

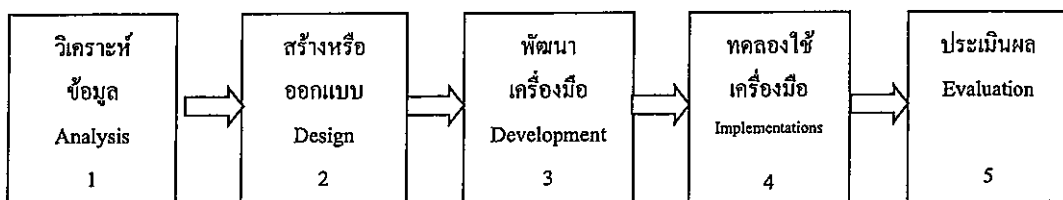
2.4.3 หลักการและขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ซึ่งมีผู้ที่ให้หลักการไว้หลายท่าน ดังนี้

Seels and Glasgow (1990, p. 4) กล่าวว่าในการจัดสถานการณ์ทางการสอน สามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนรู้ระดับเล็กสู่ระดับใหญ่และในการออกแบบการสอนควรคำนึงส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. เนื้อหาที่คัดเลือกมาต้องอิงจุดประสงค์รายวิชา
2. กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎีและผลงานทางการวิจัยที่ได้มีผู้ทำไว้
3. การวัดผลต้องอิงพฤติกรรมการเรียนรู้
4. รู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและคุ้มค่า

ในการสร้างแบบฝึกแบบทั่ว ๆ ไปนั้น มีขั้นตอนการสร้างดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกการสอนทั่วไปของ Seels and Glasgow

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวกับผู้เรียนและลักษณะเนื้อหา
ที่ผู้เรียนเรียน วิเคราะห์วัตถุประสงค์เพื่อจะได้เลือกสื่อที่มีความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 สร้างหรือกำหนดรูปแบบการสอน

ขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุงแก้ไข หรืออาจรวมไปถึงการปรับปรุงขั้นตอนและ
วิธีสอนเพื่อให้มีความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 4 ทำการทดลองใช้แบบฝึก

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผล เพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้
หรือไม่

วรินทร์า วัชรสิงห์ (2537, น. 11-92) ได้เสนอเทคนิคในการสร้างแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. เทคนิคการยกตัวอย่างคือ ผู้สอนควรยกตัวอย่างง่าย ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้
รวดเร็วและถูกต้อง ครูควรยกตัวอย่างประกอบหลาย ๆ แบบเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและ
เข้าใจมากยิ่งขึ้น โดยอาจยกตัวอย่างคำจากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน

2. เทคนิคการใช้วัสดุประกอบการทำแบบฝึก

2.1 ให้ผู้เรียนช่วยทำวัสดุประกอบการเรียนในการทำแบบฝึก เพื่อเป็นการ
ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง พัฒนาทักษะทางกายและทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2.2 ผู้สอนควรรู้จักเลือกใช้วัสดุจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งหาได้ไม่ยากนักและควร
เลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหา เลือกใช้วัสดุประกอบการเรียนที่หาง่ายและประหยัด เพื่อให้เข้ากับ
สภาพเศรษฐกิจและสังคม เพราะเราใช้วัสดุประกอบการเรียนก็เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเกิด
มโนคติ (Concept) ดีขึ้น

3. เทคนิคการสร้างและการใช้ภาพประกอบการเรียน

3.1 การใช้ภาพลายเส้นง่าย ๆ ผู้สอนควรฝึกการเขียนลายเส้นง่าย ๆ เพราะเมื่อ
เรียนไปวาดไป ก็จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น ยิ่งการทำแบบฝึกที่มีรูปภาพประกอบด้วยแล้ว จะ
ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น

3.2 การใช้ภาพสำเร็จรูปประกอบการสอน จะทำให้ประหยัดเวลาในการอธิบาย

4. เทคนิคในการนันทนาการ

4.1 การใช้เพลงประกอบการสอนและการทำแบบฝึก จะช่วยกล่อมเกลาคิดใจ
ทำให้ผู้เรียนไม่เคร่งเครียดจนเกินไป

4.2 การใช้คำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการทำ
แบบฝึกได้เช่นเดียวกัน กล่าวคือสามารถนำมาตอบคำถามต่าง ๆ ในการทำแบบฝึกได้

4.3 การใช้เกมประกอบ ผู้สอนควรศึกษาทั้งเกมที่ประกอบการสอนในห้องเรียน เกมลับสมอง โดยทั่วไปเกมที่ใช้ประกอบการสอนในห้องเรียนมักเป็นเกมที่สั้นและง่ายใช้เวลาน้อย

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544, น. 11-17) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้ว่ามีความคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่น ๆ คือ

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น
 - 1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำการสอน
 - 1.2 ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน
 - 1.3 ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
 - 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม
3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการสร้างแบบฝึกและเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้
4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง
5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ
6. ลงมือสร้างแบบฝึกแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อสอบก่อนและหลังเรียน ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ
8. นำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น. 11-13) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาก่อนใช้แบบฝึก
2. ในแต่ละแบบฝึกอาจมีเนื้อหาสรุปย่อหรือเป็นเกณฑ์ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาทบทวนก่อนก็ได้
3. ควรสร้างแบบฝึกให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ต้องการ
4. คำนี้ถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะและความแตกต่างของผู้เรียน

5. ควรศึกษาแนวทางการสร้างแบบฝึกให้เข้าใจก่อนปฏิบัติการสร้าง อาจนำหลักการของผู้อื่นหรือทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษาหรือนักจิตวิทยาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา

6. ควรมีคู่มือการใช้แบบฝึก เพื่อให้ผู้สอนคนอื่นนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง หากไม่มีคู่มือ ต้องมีคำชี้แจงขั้นตอนการใช้ที่ชัดเจนแนบไปในแบบฝึกด้วย

7. การสร้างแบบฝึก ควรพิจารณารูปแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาแต่ละวิชา รูปแบบจึงควรแตกต่างกันตามสภาพการณ์

8. การออกแบบแบบฝึกควรมีความหลากหลาย ไม่ซ้ำซาก ไม่ใช่รูปแบบเดียว เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะอย่างกว้างขวางและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

9. การใช้ภาพประกอบเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้แบบฝึกน่าสนใจ และยังเป็นการพักสายตาให้กับผู้เรียนอีกด้วย

10. การสร้างแบบฝึกหากต้องการให้สมบูรณ์ครบถ้วน ควรสร้างในลักษณะของเอกสารประกอบการสอน แต่จะเน้นความหลากหลายของแบบฝึกมากกว่าและเนื้อหาที่สรุปไว้จะมีเพียงย่อ ๆ

11. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง อย่าให้มีข้อผิดพลาดโดยเด็ดขาด

12. คำสั่งในแบบฝึกเป็นสิ่งสำคัญ ที่ไม่ควรมองข้าม ต้องชัดเจนเข้าใจง่าย

13. การกำหนดเวลาในการใช้แบบฝึกในแต่ละชุดควรให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสนใจของผู้เรียน

14. กระดาษที่ใช้ควรมีคุณภาพเหมาะสม

ถวัลย์ มาศจรัส (2548) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้ ต้องมีจุดประสงค์ชัดเจน สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มการเรียนรู้ ใน ส่วนของเนื้อหาต้องถูกต้องตามหลักวิชา ใช้ภาษาเหมาะสม มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจนง่าย ต่อ การปฏิบัติตาม สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการ สำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้และ ความแตกต่างระหว่างบุคคล มีคำถามและกิจกรรมที่ท้าทายส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของ ธรรมชาติวิชามีกลยุทธ์การนำ เสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจ ปฏิบัติได้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551, น. 89) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ซึ่งมีหลักสำคัญเป็นแนวทางในการจัดทำแบบฝึกดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระในการฝึกตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
2. เนื้อหาสาระและกิจกรรมการฝึกเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน
3. การวางรูปแบบของแบบฝึกมีความสัมพันธ์กับ โครงเรื่องและเนื้อหาสาระ
4. แบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจ เรียนจากง่ายไปหายาก มีแบบฝึกที่น่าสนใจและท้าทายให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ
5. มีความถูกต้อง ครูผู้สอนจะต้องพิจารณาตรวจสอบให้ดีไม่ให้มีข้อผิดพลาด
6. กำหนดเวลาที่ใช้แบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2546, น. 20) ได้กล่าวถึงขั้นตอนง่าย ๆ ของการสร้างและจัดทำแบบฝึกหัด และแบบฝึกทักษะ มีดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด และแบบฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียดเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด และแบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์
4. สร้างแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ และส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบก่อนฝึก บัตรคำสั่ง ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ และแบบทดสอบหลังฝึก
5. นำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. ปรับปรุง พัฒนาให้สมบูรณ์

วรรณ แก้วแพรง (2553, น. 87) ได้กล่าวว่า เพื่อให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ครูต้องมีหลักในการจัดทำแบบฝึก ดังนี้

1. มีความมุ่งหมายในการจัดอย่างแน่นอน
2. ต้องจัดจากง่ายไปหายากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ต้องจัดหลังจากสอนบทเรียนหรือเนื้อหา นั้น ๆ แล้ว
4. ต้องจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะไว้ล่วงหน้า โดยทำไว้เป็นรายเนื้อหาหรือทำไว้ตามบทเรียน หรือหลายบทรวมกันครั้งหนึ่งพร้อมกับทำเฉลยไว้ด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หลักการและขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ควรเริ่มต้นจากการศึกษา วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดจุดประสงค์ มีการออกแบบและปรับปรุงแบบฝึกให้สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน

2.4.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

สนธิ สัตโยภาส (2535, น. 43) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. แบบฝึกควรสร้างขึ้นเพื่อสอน ไม่ใช่เพื่อทดสอบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง

2. แบบฝึกหนึ่ง ๆ ควรเกี่ยวข้องกับโครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่จะสอนเพียงอย่างเดียว

3. สิ่งสำคัญที่ควรฝึกคือ สิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว ซึ่งอาจมาจากบทสนทนา การอ่าน การพูดคุย

4. ข้อความที่นำมาฝึกแต่ละแบบฝึกควรสั้น เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความยุ่งยาก

5. ในแต่ละแบบฝึก ควรฝึกออกเสียงให้มากที่สุด จะเป็นการสร้างนิสัยในการออกเสียงในภาษาได้ดี

6. แบบฝึกควรเป็นแบบฝึกที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่พึงประสงค์เท่านั้น

7. ในแบบฝึกที่เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาไม่ควรมีคำศัพท์มาก

8. แบบฝึกควรเป็นแบบฝึกการออกเสียงจนกว่านักเรียนจะออกเสียงถูกต้องแล้วจึงฝึกเขียน

วิล พัทพ์ฒน์มงคลพร (2544, น. 35) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน

2. ใช้เป็นเครื่องมือวัดความก้าวหน้าและประเมินตนเองของนักเรียนได้หลังจากที่เรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง การทำแบบฝึกหัดทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนในบทเรียนนั้น ๆ เพราะมองเห็นจุดเด่น จุดบกพร่องของนักเรียนได้อย่างชัดเจน

3. ประโยชน์ในแง่ความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้แบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถ จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น

4. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียน

5. แบบฝึกทักษะมีคำถามพลิกแพลงหลายรูปแบบที่นักเรียนจะต้องใช้ความคิดในการตอบ หากนักเรียนได้ทำแบบฝึกบ่อย ๆ จะช่วยฝึกฝนสติปัญญาให้ทวีปให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญยิ่งขึ้น

6. ช่วยให้เกิดความรอบรู้ รู้จักเหตุและผล รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะและประสบการณ์เพียงพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

7. ส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจในตนเอง เพราะนักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเองได้ค้นคว้า แก้ไข ปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ

8. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานตามลำพัง รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายจากประโยชน์ของแบบฝึก

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, น. 131-132) กล่าวว่าลักษณะของแบบฝึกที่ดีประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสม ไม่น้อยหรือมากเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจ ทำทลายความสามารถของผู้เรียน
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไปและไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลากหลายรูปแบบ
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและมีความสนุกสนาน
12. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

วรรณ แก้วแพรง (2553, น. 131) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. เนื้อหาที่นำมาจะต้องเป็นเนื้อหาที่มีอยู่ในบทเรียนหรือสอดคล้องสัมพันธ์กับแบบเรียน ทั้งที่เป็นคำ ประโยค ข้อความ หรือเนื้อเรื่อง และมีเนื้อหาตรงตามที่หลักสูตรกำหนด
2. มีหลายแบบหลายลักษณะเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย
3. ต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำ 3 ประการ คือ รู้คำเพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายของคำดีขึ้น และมีความสามารถใช้คำสูงขึ้นตามระดับขั้นของผู้เรียน
4. ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้ความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน
5. ต้องไม่มีลักษณะอย่างข้อสอบทั่ว ๆ ไป ที่มุ่งวัดความรู้ความเข้าใจอย่างเดียว แต่ต้องมีลักษณะที่เร้าความสนใจ ชูใจให้นักเรียนได้คิด ได้พิจารณาและได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ความเข้าใจทักษะและความสามารถในการใช้คำสูงขึ้นด้วย

สุคนธ์ สนิธพานนท์ (2551, น. 90) กล่าวว่าในการแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ที่คืนนั้น ผู้สร้างแบบฝึกทักษะควรดำเนินในเรื่องต่อไปนี้

1. ควรมีแบบฝึกทักษะหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และความรู้แบบที่เร้าความสนใจผู้เรียนได้ลองความสามารถของตน

2. ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกทักษะหรือนำมาประยุกต์ใช้ในการตอบแบบฝึกทักษะ
3. ส่วนวนภาษาง่าย เหมาะกับวัยของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง
4. แบบฝึกทักษะแต่ละแบบนั้นควรคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล
5. แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ควรฝึกความสามารถของผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน
6. ควรฝึกทักษะการเรียนรู้ในด้านความคิดหลาย ๆ แบบ เช่น คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าลักษณะแบบฝึกที่ดีคือต้องเรียงลำดับจากง่ายไปยาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีคำสังที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ในด้านความคิดหมาย ๆ แบบ

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้หลายท่าน ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 93) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการสอนนั่นเองแต่เป็นแผนที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนของตนเองด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย มีครูเป็นผู้แนะนำหรือจัดแนวการเรียนแก่ผู้เรียน แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้รู้จักคิด ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยข้อมูลและสังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเอง ผู้เรียนจะอ่านหนังสือ จดบันทึก และควรจะได้เรียนจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เรียนรู้จากวิทยากรท้องถิ่น จากสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต ซีดีรอม วีดิทัศน์ เป็นต้น

นพเก้า ณ พัทลุง (2548, น. 115) สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยการเรียนรู้ มีลักษณะและองค์ประกอบต่าง ๆ คล้ายกับหน่วยการเรียนรู้ แต่มีระยะเวลาที่ใช้แผนดังกล่าวสั้นกว่าหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งอาจจะเป็นหนึ่งหรือสองคาบ การดำเนินการของผู้สอนอาจกำหนดหน่วยการเรียนรู้หรือแผนการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม สมอาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 216) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความหมายเช่นเดียวกับแผนการสอน กล่าวคือ เป็นแผนการ

จัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลการเรียนที่คาดหวังที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ชนาธิป พรกุล (2553, น. 54) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการสอนที่ผู้สอนเคยทำเป็นรายชั่วโมงหรือครั้ง ในหลักสูตรใหม่ เปลี่ยนชื่อเรียกใหม่ แต่ยังคงสาระเหมือนเดิม และมีจุดหมายเหมือนเดิม และเป็นแผนจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนเขียนไว้ล่วงหน้าก่อนการสอนจริง มีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้จนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร

ประกาศิต อานภาพแสนยากร (2555, น. 492-493) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การวางแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการพิจารณา ตัดสินใจของผู้สอนล่วงหน้าก่อนเริ่มการสอน โดยการกำหนดจุดมุ่งหมาย การคัดเลือกเนื้อหา การวิเคราะห์ผู้เรียน การกำหนดกิจกรรม การเลือกสื่ออุปกรณ์ และการประเมินผลเพื่อจัดการเรียนรู้บรรลุตามจุดหมายที่กำหนดไว้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือแผนการสอน คือ การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครู อันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

จิรภัทร แก้วกู่ (2547, น. 14-15) กล่าวว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการมองล่วงหน้าและเตรียมการกำหนดขั้นตอน แนวทางและวิธีปฏิบัติงานในอนาคต เพื่อให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ กล่าวคือ แผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร ระบบการดำเนินงานที่ต้องมีมาตรฐานที่ชัดเจน มีเวลา กิจกรรม แหล่ง-สื่อการเรียนรู้ และผู้รับผิดชอบที่แน่นอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 201) กล่าวถึงการวางแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความสำคัญหลายประการ สรุปได้ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมจะสอนด้วยความแคล่วคล่อง เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัด การสอนจะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์
2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน ผู้เรียนจะได้รับความรู้ ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะ และเกิด

ประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ ทำให้เป็นการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเกิดคุณค่า

3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลและประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการสอน เมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอน ก็ย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร

4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้สอนต้องวางแผนการสอนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ดังนั้น เมื่อมีการวางแผนการสอนที่รอบคอบและปฏิบัติตามแผนการสอนที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการสอน

5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อสอบเพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้เป็นแนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีจำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน

6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาเรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนสอนด้วยความพร้อม เป็นความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจ คือ ความมั่นใจในการสอน และความพร้อมทางด้านวัตถุ คือ การที่ผู้สอนได้เตรียมเอกสารหรือสื่อการสอนไว้อย่างพร้อมเพรียง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและวิชาที่เรียน

สุวิทย์ มูลคำ (2551, น. 58) สรุปได้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะเป็นการจัดทำอย่างเป็นหลักการที่ถูกต้อง

2. ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย

3. ช่วยให้ผู้สอนทราบว่า การสอนของตนได้ดำเนินการไปในทิศทางใด หรือทราบว่าสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร จะวัดและประเมินผลอย่างไร

4. ส่งเสริมให้ผู้สอนไปศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีจัดการเรียนรู้อุ้ การจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้

6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้ และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษ

7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญ และความเชี่ยวชาญของครูผู้สอนสำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง และวิทยฐานะครูผู้สอนให้สูงขึ้น และสามารถนำไปเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ต้องมี การวางแผนเป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะช่วยให้ผู้สอนสามารถดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีหลายประการด้วยกัน ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 216-217) ได้เสนอองค์ประกอบของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ส่วนนำ : รายวิชา/กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนเวลาที่สอน

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัดชั้นปี
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. สาระการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. การวัดผลและประเมินผล
8. สื่อและแหล่งเรียนรู้
9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2553, น. 86) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 7 ประการ ได้แก่

1. เรื่องและเวลาที่ใช้สอน
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้
3. สาระสำคัญ
4. เนื้อหา (สาระ)

5. กิจกรรมการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)
6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน)
7. การวัดผลและประเมินผล

ฉันทวุฒิ กิรุงเรือง (2554, น. 54) ได้อธิบายองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. หัวเรื่อง (Heading)
2. สาระสำคัญ (Concept)
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective)
4. เนื้อหาสาระ (Content)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)
6. สื่อการเรียนรู้ (Material & Media)
7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ หัวเรื่อง สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล

2.5.4 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

สงบ ลักษณะ (2550, น. 20) ได้สรุปลักษณะของแผนการเรียนการสอนที่ดี ดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน
2. กิจกรรมการเรียนการสอนสามารถนำไปสู่จุดประสงค์ได้
3. ผู้เรียนมีโอกาสเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรม ครูผู้สอนอำนวยความสะดวกตามกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม
4. ใช้เนื้อหาใกล้ตัว
5. ครูผู้สอนแสวงหา คิดค้น พัฒนาสื่อรายย่อยในท้องถิ่น สื่อเสริมการเรียนรู้ จัดกระบวนการวัดผลประเมินผลต่อเนื่อง ใช้ผลเพื่อพัฒนา

สุวิทย์ มูลคำ (2551, น. 58-64) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร ด้านใด)
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุนบทบาทของครูผู้สอน และผู้เรียน ไว้อย่างชัดเจนว่า จะต้องทำอะไรจึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)
3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่อ อุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้อะไรช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร)
4. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน (จะใช้วิธีการ และเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น)
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้ หรือไม่สามารถกำหนดการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้น ได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้)
6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่
7. แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจ และใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้
8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้ และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน
9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตได้จริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 228) และ สำลี รักสุทธิ (2554, น. 60) ได้กล่าวว่าถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

1. เป็นแผนการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมที่ให้นักเรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่นักเรียนดำเนินการเป็นไปตามความมุ่งหมาย
2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้คอยค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทของผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครู

พยายามลดบทบาทของผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้นักเรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งเน้นให้นักเรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง

4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุสำเร็จรูปราคาสูง

5. เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนได้ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และผู้เรียน

จากการศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวของเทคนิค STAD ประกอบด้วย 5 ชั้น

1. ชั้นการนำเสนอบทเรียน
2. ชั้นการเรียนรู้กลุ่มย่อย
3. ชั้นการทดสอบย่อย
4. ชั้นการคิดคะแนนพัฒนาตนเอง
5. ชั้นการยกย่องทีมที่ได้รางวัล

2.6 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

เมื่อเราสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แล้วเสร็จ เราจำเป็นต้องนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพก่อนเพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ต้องมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ก่อนจึงจะนำไปใช้

เศษชัย กิจระการ (2544, น. 44-51) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนใด ๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ควรทำควบคู่กันไป จึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินใจค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรง

เชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังนี้

$$CVR = \frac{2Ne}{N} - 1$$

เมื่อ CVR แทน ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach)

Ne แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ (Number of Panelists Who Had Agreement)

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of Panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 ค่าที่ทำได้ต้องสูงกว่าค่าในตาราง ตามจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ถ้าค่าที่คำนวณได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้ ประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง E_1/E_2 80/80 ดังนี้

2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N	แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหลังเรียน
	N	แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Post Test) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำก่อนเรียน (Pre-test)

2.4 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post Test) แต่ละข้อถูกมีจำนวน ร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่า ข้อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่า จุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลขนี้อยู่ 3 ลักษณะ คือ 80/80 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่าย ก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็น (เผชิญ กิจระการ, 2544, น. 50)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ซึ่งได้ตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ 70/70 ตัวแรก (E_1) คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมกลุ่ม คะแนนการทำแบบฝึกและทดสอบย่อยระหว่างเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วน 70 ตัวหลัง (E_2) คือร้อยละของคะแนนที่เฉลี่ยได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนและหา E_1 และ E_2 โดยใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.7 ความพึงพอใจ

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจ (Satisfaction) ไว้หลายความหมาย ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542, น. 775) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

กาญจนา คุณารักษ์ (2541, น. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงระดับความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับตามที่คาดหวังหรือมากกว่าที่คาดหวัง

กาญจน์ เรืองมนตรี (2543, น. 1) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึงความรู้สึก เช่น ความรู้สึกรัก ความรู้สึกชอบ ภูมิใจ ยินดี ประทับใจ เห็นด้วย อันจะมีผลให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีการเสียสละ อุทิศแรงใจและสติปัญญาให้แก่งานอย่างแท้จริง

วราภรณ์ ช่วยนุกิจ (2544, น. 8) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึงความรู้สึกบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเนื่องมาจากความสำเร็จ ความประสงค์ในสิ่งที่ตนคาดหวังไว้ เป็นความรู้สึกที่สามารถปรับเปลี่ยนได้เสมอ ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ สภาพแวดล้อม ช่วงเวลาในขณะนั้น ๆ ความพึงพอใจเป็นพลังแห่งการสร้างสรรค์ สามารถกระตุ้นให้เกิดความภาคภูมิใจ มั่นใจ

ปริญญา จเรรัชต์และคณะ (2546, น. 3) กล่าวว่าไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึงท่าทีความรู้สึกหรือทัศนคติ ในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ปฏิบัติร่วมปฏิบัติ หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ โดยผลตอบแทนที่ได้รับรวมทั้ง สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

ชูศักดิ์ เจนประ โคน (2550, น. 123) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึงความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อองค์กรหรือหน่วยงานในทางที่ดี ซึ่งเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกมีความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้สำเร็จ

บุญศรี พรหมมาพันธุ์ (2554, น. 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบ ความพอใจ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการ เป็นความรู้สึกทางด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความหมายของความพึงพอใจได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกยินดี พอใจ ความรู้สึกบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเนื่องเนื่องมาจากความสำเร็จ ความประสงค์ในสิ่งที่ตนคาดหวังไว้

2.7.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

Maynard W. Shelly (1975, pp. 252-268) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกสองแบบของ มนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้น แล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือ

ความรู้สึกทางบวก เพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อ บุคคลมากกว่าความรู้ทางบวกอื่น ๆ สิ่งหนึ่งที่จะทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์ ได้แก่ ทรัพยากร หรือสิ่งเร้า การวิเคราะห์ระบบความพึงพอใจ คือการศึกษาว่าทรัพยากร หรือสิ่งเร้า แบบใดเป็นสิ่งที่ต้องการที่จะทำให้เกิดความพอใจ และความสุขแก่มนุษย์ ความพอใจจะเกิดได้มากที่สุด เมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นความต้องการครบถ้วน

ปริญญา จรรยาชต์และคณะ (2546, น. 5) กล่าวว่ามาตรวัดความพึงพอใจสามารถกระทำ ได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถามโดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ
2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่งซึ่งต้องอาศัยเทคนิค และวิธีการที่ดีที่จะทำให้ ได้ข้อมูลที่แท้จริงได้
3. การสังเกตเป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออก จากการพูดกริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ทัศนีย์ ทองสว่าง (2549, น. 301-302) กล่าวว่าทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจมีหลายทฤษฎีแต่ละทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับและชื่อเสียงที่ผู้วิจัยนำเสนอ คือ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ ซึ่งได้อธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ด้านที่เกี่ยวข้องกับความ ต้องการขั้นพื้นฐานที่เกิดความพึงพอใจว่า ความต้องการเหล่านั้น ได้ถูกลำดับขั้นของความ ต้องการจากน้อยไปหามาก เมื่อความต้องการใดเกิดขึ้นแล้ว ไม่ได้รับการบำบัดเพียงพอความต้องการเหล่านั้นยังคงอยู่ และจะเป็นแรงขับที่มีพลังผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรม โน้มเอียงไปในทางที่จะช่วยบำบัดความต้องการเหล่านั้นอยู่เสมอ

Vroom (1964, pp. 91 – 103, อ้างถึงใน บุญศรี พรหมมาพันธุ์, 2554, น. 5 – 6) ได้เสนอ ทฤษฎี V. I. E. เนื่องจากมีองค์ประกอบของทฤษฎีที่สำคัญ คือ

V มาจากคำว่า Valence หมายถึง ความพึงพอใจ

I มาจากคำว่า Instrumentality หมายถึง สื่อเครื่องมือ วิธีทางที่จะนำไปสู่ความพึงพอใจ

E มาจากคำว่า Expectancy หมายถึง ความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้น ๆ บุคคลมีความต้องการและมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องพยายามกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้ง

ความหวังไว้นั้น บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจ และขณะเดียวกันก็จะคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไปอีกเรื่อย ๆ

ปัจจัยหลักทฤษฎีความคาดหวัง มี 4 ประการ คือ

1. ความคาดหวังหรือความคาดหวัง คือ ความเชื่อเกี่ยวกับความน่าจะเป็น พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจะก่อให้เกิดผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะความมากน้อยของความเชื่อจะอยู่ในช่วงระหว่าง 0 (ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำ และผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่งเลย) และ 1 (มีความแน่ใจว่าการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง จะก่อให้เกิดผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ)

2. ความพอใจ คือ ความรุนแรงของความต้องการ ความพอใจอาจจะเป็นบวกหรือลบซึ่งเกี่ยวข้องกับความต้องการของบุคคล

3. ผลลัพธ์ คือ ผลที่ติดตามมาของพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งและอาจจะแยกประเภทเป็นผลลัพธ์ระดับที่หนึ่ง และผลลัพธ์ระดับที่สอง ผลลัพธ์ระดับที่หนึ่งจะหมายถึงผลการปฏิบัติงานที่สืบเนื่องมาจากการใช้กำลังความพยายามของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น ผลตอบแทนที่สูงขึ้น หรือการเพิ่มเงินเดือน เป็นต้น

4. สี่อกลาง คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ระดับที่หนึ่งและผลลัพธ์ระดับที่สอง ตามทัศนะของวูมน์ สี่อกลางหรือความคาดหวังแบบที่สองจะอยู่ภายในช่วง +1.0 ถ้าหากไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ ระหว่างผลลัพธ์ระดับที่หนึ่งและระดับที่สองแล้ว สี่อกลางจะมากเท่ากับ 0

สรุปได้ว่า ความคาดหวัง และความพอใจ จะเป็นสิ่งที่กำหนดแรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ถ้าหากว่าความพอใจ หรือความคาดหวังเท่ากับ 0 แล้ว แรงจูงใจจะเท่ากับ 0 ด้วย

2.7.3 การวัดระดับความพึงพอใจ

ภณิดา ชัยปัญญา (2541, น. 11) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ท ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถาม โดยการพูดคุย โดยมี การเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลาย จนถึงปัจจุบัน

โยธิน ศันสนยุทธ (2553, น. 66) ได้กล่าวว่า มาตรการวัดความพึงพอใจสามารถกระทำ ได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะต้องออกแบบสอบถามเพื่อต้องการ ทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิค และวิธีการที่ดี จึงจะทำให้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกตเป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง การสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ไพศาล วรคำ (2558, น. 251 – 259) กล่าวว่า แบบสอบถามเป็นเครื่องมือใช้ถามความ คิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือใช้สอบถามพฤติกรรมการปฏิบัติ คุณลักษณะและบุคลิกภาพ โดยให้ กลุ่มตัวอย่างเขียนตอบหรือเลือกคำตอบที่จัดไว้ให้

1. ประเภทของแบบสอบถาม

แบบสอบถามนั้นจำแนกได้หลายประเภทตามเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก ซึ่งในวิจัยครั้งนี้จะนำเสนอประเภทของแบบทดสอบ โดยการจำแนกตามลักษณะของมาตร ประมาณค่า (Rating Scale) ในการวัดที่นำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถามมีหลายลักษณะ ส่วนใหญ่ตั้งชื่อตามผู้คิดมาตรนั้นขึ้นมา ลักษณะของมาตรประมาณค่าที่นิยมใช้ในแบบสอบถามมี ดังนี้

1.1 มาตรการวัดของลิเคิร์ต (Likert Scales) ส่วนใหญ่จะใช้ถามความรู้สึกหรือเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยให้ผู้ตอบเลือกระดับความรู้สึกจากมากไปหาน้อย เช่น “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” “เห็นด้วย” “ไม่แน่ใจ” “ไม่เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” โดยกำหนดคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 สำหรับข้อความเชิงบวก (Positive Statements) เช่น อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติ และ กำหนดคะแนนเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 สำหรับข้อความเชิงลบ (Negative Statements) เช่น อาชีพครู

เป็นอาชีพที่ด้อยค่า เป็นต้น การแปลผลให้รวมคะแนนทั้งหมดของแบบวัด ถ้ามีคะแนนสูงแสดงว่ามีเจตคติต่อสิ่งนั้นในทางบวกสูง

ข้อบกพร่องที่สำคัญของมาตรวัดของลิเคิร์ตคือ คะแนนที่ให้ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นเพียงลำดับความคิดเห็น ไม่สามารถบอกได้ว่าอันดับความคิดเห็นที่ต่างกันมีระยะห่างกันเท่าใด เช่น “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ซึ่งมีคะแนนเป็น 5 กับ “เห็นด้วย” ที่มีคะแนนเป็น 4 สองระดับนี้มีคะแนนแตกต่างกันเป็น 1 แต่ระยะห่างนี้ไม่มีความหมายใด ๆ ในเชิงปริมาณ ทราบเพียงแต่ว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” นั้นมากกว่า “เห็นด้วย” เท่านั้น

1.2 มาตรวัดของออสกู๊ด (Osgood Scales) หรือสเกลความแตกต่างทางความหมาย (Semantic Differential Scale) เป็นการใช้คำคุณศัพท์ (Adjective) ที่มีความหมายตรงกันข้ามกันเป็นสองขั้ว (Bipolar) วัดเจตคติ เช่น ดี – เลว มิตร – ศัตรู ฉลาด – โง่ เป็นต้น ซึ่งคำคุณศัพท์ที่ใช้จะแบ่งออกได้เป็น 3 มิติด้วยกัน คือ

1.2.1 มิติประเมินค่า (Evaluation) เช่น ดี – เลว รัก –เกลียด ฉลาด – โง่ เป็นต้น

1.2.2 มิติศักยภาพ (Potency) เช่น แข็งแรง – อ่อนแอ ทนทาน – บอบบาง ใหญ่ – เล็ก เป็นต้น

1.2.3 มิติกิจกรรม (Activity) เช่น กระฉับกระเฉง – เฉื่อยชา ร่าเริง – หงอยเหงา รวดเร็ว – เชื่องช้า เป็นต้น

แบบวัดเจตคติแบบใช้ความหมายของภาษา ปกติจะมีระดับความคิดเห็น 5 – 7 ระดับ โดยกำหนดค่า 0 เป็นระดับกลาง เช่น

0. การนิทนาบว่าร้าย เป็นสิ่งที่....

ดี | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | เลว
3 2 1 0 -1 -2 -3

00. ตึกแกเป็นสัตว์ที่น่า....

รัก | _____ | _____ | _____ | _____ | _____ | เกลียด
3 2 1 0 -1 -2 -3

1.3 มาตรวัดของเทอร์สโตน (Thurstone Scales) เทอร์สโตนพยายามแก้ปัญหาช่วงห่างของคะแนนมาตรวัดของลิเคิร์ตที่เป็นเพียงการจัดอันดับความคิดเห็น โดยพยายามทำให้

ระยะห่างของความคิดเห็นนั้นเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน หรือวิธีการให้คะแนนแต่ละข้อที่ประกอบขึ้นมาเป็นมาตรวัดนั้น แต่ละข้อความจะมีคะแนนที่มีช่วงห่างเท่ากัน มาตรวัดของเทอร์สโตนจึงเป็นมาตรวัดที่แต่ละข้อมีค่าประจำข้อ ซึ่งหาได้จากกลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งที่เป็นผู้กำหนด (Judges) ระดับความรู้สึกหรือเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีความเข้มต่างกัน 11 ระดับคือเริ่มตั้งแต่ 1 – 11 คะแนน เจตคติของแต่ละคนคือ ค่าเฉลี่ยของค่าประจำข้อที่คนนั้นเลือก

1.4 มาตรวัดของกัทท์แมน (Guttman Scales) เป็นวิธีวัดเจตคติที่มุ่งแก้ไขจุดอ่อนของมาตรวัดของลิเคิร์ตและเทอร์สโตนเกี่ยวกับความหมายของคะแนนและความเป็นมิติเดียว มาตรวัดของกัทท์แมนจะทำให้ผู้วิจัยทราบถึงแบบแผนการตอบของผู้ตอบ เนื่องจากมาตรวัดนี้จะเรียงอันดับตามความเข้มข้นของความคิดเห็นแล้ว ยังมีการสะสมความเข้มข้นอย่างมีความหมาย เช่น มาตรวัดอัตราการยอมรับทางสังคมของคนผิวขาวต่อคนผิวดำ อาจประกอบด้วยคำถาม แสดงการยอมรับทางสังคมดังต่อไปนี้

1. ยอมรับเป็นญาติ สมรสด้วยได้ ใช่ ไม่ใช่
2. ยอมรับให้เป็นสมาชิกของกลุ่มแบบเพื่อนสนิท ใช่ ไม่ใช่
3. ยอมรับที่จะให้อยู่อาศัยในเขตที่อยู่ชุมชนเดียวกัน ใช่ ไม่ใช่
4. ยอมรับให้เข้าทำงานในอาชีพเดียวกัน ใช่ ไม่ใช่
5. ยอมรับเป็นคนชาติเดียวกัน ใช่ ไม่ใช่
6. ยอมรับเป็นผู้ท่องเที่ยว ใช่ ไม่ใช่
7. ไม่ยอมรับให้เข้ามาในประเทศเลย ใช่ ไม่ใช่

เป้าหมายที่สำคัญของมาตรวัดของกัทท์แมนคือ พยายามกำหนดแบบแผนการตอบของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคนว่า บุคคลที่ได้คะแนนรวมเท่ากันมีแบบแผนการตอบอย่างไร ตั้งแต่บุคคลที่มีคะแนนรวมต่ำสุดไปจนถึงที่มีคะแนนรวมสูงสุด ซึ่งคะแนนรวมที่ได้จะมีลักษณะเป็นคะแนนสะสม เช่น จากตัวอย่างระดับการยอมรับมีคะแนนสะสมสูงจะเท่ากับ 6 และต่ำสุดเท่ากับ 0 (เลือกตอบ “ใช่” ในข้อ 7) ผู้ตอบที่ได้ 1 คะแนนก็คือผู้ตอบ “ใช่” ในข้อ 6 ข้ออื่นจะตอบ “ไม่ใช่” ทั้งหมด ผู้ที่ได้ 2 คะแนนนอกจากตอบ “ใช่” ในข้อ 6 แล้วก็จะตอบ “ใช่” ในข้อ 5 หรือข้ออื่นอีกหนึ่งข้อ (ยกเว้นข้อ 7 ที่เป็นนิเสธ) ซึ่งก็จะเป็นแบบแผนการตอบของแต่ละคน แต่โดยทั่วไปแล้วคนส่วนใหญ่ (ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ 90) จะมีแบบแผนการตอบที่เหมือนกัน ถ้าแบบแผนการตอบแตกต่างกันมากกว่าร้อยละ 10 ควรมีการปรับปรุงหรือสร้างใหม่ ผู้ตอบที่ได้คะแนนสูงสุด 6 คะแนนก็คือผู้ที่ยอมรับได้ทุกสถานภาพ ตั้งแต่ข้อ 1 – 6 เป็นต้น การสร้างแบบสอบถามลักษณะนี้จะรับประกันความเป็นมิติเดียวของแบบสอบถามได้

2. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

ในการสร้างแบบสอบถามมีรายละเอียดของขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ระบุตัวแปรและกลุ่มประชากรที่จะศึกษา

2.2 กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรที่ต้องการวัด

2.3 ระบุวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งต้องพิจารณาถึงธรรมชาติของตัวแปรที่ศึกษา ธรรมชาติของกลุ่มประชากรเป้าหมาย และทรัพยากรที่มีอยู่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4 เลือกรูปแบบของแบบสอบถามที่ต้องการ

2.5 ร่างคำถามที่ต้องการถาม โดยการวางโครงสร้างของแบบสอบถามคร่าว ๆ ให้ครอบคลุมตามประเด็นที่ต้องการถาม เขียนข้อคำถามและเรียงลำดับคำถามก่อนหลังให้เหมาะสม

2.6 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านจิตวิทยา ด้านการวัดและประเมินผล หรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อความมั่นใจในข้อคำถามว่าสามารถวัดตัวแปรที่ต้องการศึกษาได้ เว้นแต่ผู้วิจัยจะมีความเชี่ยวชาญในการสร้างเครื่องมืออยู่แล้ว

2.7 ทดลองใช้แบบสอบถาม โดยอาจเริ่มการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในข้อคำถาม และเก็บข้อมูลอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นก็เขียนคำชี้แจงและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ประมาณ 30 – 50 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และพิจารณาเวลาที่เหมาะสมในการตอบแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้เครื่องมือต้องเป็นคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แต่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

2.8 พิจารณาคัดเลือกหรือปรับปรุงแบบสอบถามในกรณีที่มีความเชื่อมั่นต่ำ โดยอาจมีการตัดข้อคำถามบางข้อหรือเพิ่มข้อคำถามตามความเหมาะสม แต่ต้องคงข้อคำถามที่ครอบคลุมตามประเด็นที่ต้องการวัดหรือตัวแปรที่ต้องการศึกษา ปรับปรุงคำถามและกลุ่มตัวเลือกให้ชัดเจนเหมาะสม ปรับปรุงคำชี้แจง เขียนจุดมุ่งหมายของแบบสอบถาม ขอความร่วมมือในการตอบ ตลอดจนให้สัญญาต่าง ๆ ที่จะรักษาความลับของผู้ตอบ

2.9 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ มีจดหมายนำส่งและวิธีการส่งแบบสอบถามกลับคืน

3. เทคนิคการใช้แบบสอบถามให้มีประสิทธิภาพ

3.1 จัดทำแบบสอบถามให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสม ดูดี ดึงดูดใจให้อยากตอบ

3.2 ควรทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มที่อยู่ในกลุ่มประชากรเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำไปใช้จริง หากผู้ตอบประมาณ 5% ขึ้นไปตอบคำตอบที่เป็นกลาง เช่น ไม่แน่ใจ ไม่มีความเห็น อาจต้องปรับปรุงตัวคำถามใหม่ เพราะคำถามที่ใช้ อาจมีความคลุมเครือหรือไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะค้นหาความจริงจากผู้ตอบ

3.3 ควรถามประเด็นที่เกี่ยวข้องในการวิจัยก่อนข้อมูลส่วนตัว หากข้อมูลส่วนตัวนั้นไม่ใช่ประเด็นสำคัญของการวิจัย

3.4 เวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามไม่ควรเกิน 30 นาที เวลาที่เหมาะสมควรอยู่ระหว่าง 15 – 20 นาที ในการทดลองใช้ควรให้ผู้ตอบระบุเวลาเริ่มทำแบบสอบถามและเวลาที่ทำเสร็จด้วย เพื่อนำมากำหนดเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

3.5 ภาษาที่ใช้แบบสอบถามต้องเหมาะสมกับวัยวุฒิของผู้ตอบ

3.6 ถ้าแบบสอบถามมีรูปแบบการตอบหลาย ๆ รูปแบบในฉบับเดียวกัน ควรเลือกคำถามที่ใช้วิธีตอบเหมือนกันมาอยู่ด้วยกัน เพื่อง่ายและสะดวกในการตอบ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แบบมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scales) เป็นข้อคำถามเชิงบวก 5 ระดับ โดยใช้ความพึงพอใจ 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 3) ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน 4) ด้านวัดและประเมินผล

2.8 บริบทโรงเรียน

โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม (2559, น. 2 – 9) ประกาศจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2538 เป็นโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่โคกสาธารณะหนองไผ่ ตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม มีเนื้อที่ 49 ไร่ 1 งาน 70 ตารางวา ต่อมาได้เปลี่ยนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2546 ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546

ปัจจุบันโรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม ได้ย้ายโอนมาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2550 ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1 ตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44150 พื้นที่ของโรงเรียนทุกด้านติดกับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยมีนายพิสิทธิ์ สุพรรณศรี เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551

เปิดสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 มีจำนวนครูและบุคลากรทั้งหมด 64 คน มีนักเรียนทั้งหมด 545 คน แสดงรายละเอียด ดังตารางที่ 2.1 และ 2.2

ตารางที่ 2.1

จำนวนครูและบุคลากรสถานศึกษา

ประเภท/ตำแหน่ง	จำนวนบุคลากร (คน)				รวม
	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก	
1. ผู้บริหารสถานศึกษา					
1.1 ผู้อำนวยการ			1		1
1.2 รองผู้อำนวยการ		2			2
รวม		2	1		3
2. ครูผู้สอน					
2.1 ข้าราชการ/พนักงานครู		25	23	3	51
2.2 พนักงานจ้าง (สอน)		3			3
รวม		28	23	3	54
3. เจ้าหน้าที่					
3.1 พนักงานจ้างตามภารกิจ		2			2
3.2 พนักงานจ้างทั่วไป	1				1
3.3 ลูกจ้างประจำ	2				2
3.4 อื่น ๆ (ระบุ)					
รวม	3	2			5
รวมทั้งสิ้น	3	32	24	3	62

ตารางที่ 2.2

จำนวนนักเรียนและการจัดการเรียนการสอน

ที่	ชั้น	โปรแกรม	จำนวน (คน)	ที่	ชั้น	โปรแกรม	จำนวน (คน)
1	1/1	คอมพิวเตอร์	26	5	4/1	วิทย์-คณิต-ICT	11
2	1/2	วิทย์-คณิต	31	6	4/2	วิทย์-คณิต	35
3	1/3	ตะกร้อ-ฟุตบอล	18	7	4/3	ตะกร้อ-ฟุตบอล	19
4	1/4	เศรษฐกิจพอเพียง- อาหารและเครื่องดื่ม	19	8	4/4	เศรษฐกิจพอเพียง- อาหารและเครื่องดื่ม	25
รวมนักเรียน ม.1			94	รวมนักเรียน ม.4			90
9	2/1	วิทย์-คณิต-ICT	17	13	5/1	วิทย์-คณิต-ICT	23
10	2/2	วิทย์-คณิต	21	14	5/2	วิทย์-คณิต	26
11	2/3	วิทย์-คณิต	20	15	5/3	ภาษา-สังคม	17
12	2/4	ภาษาและสังคม	33	16	5/4	อาหารและเครื่องดื่ม	18
รวมนักเรียน ม.2			92	รวมนักเรียน ม.5			84
17	3/1	วิทย์-คณิต-ICT	22	20	6/1	วิทย์-คณิต-ICT	17
18	3/2	วิทย์-คณิต	35	21	6/2	วิทย์-คณิต	17
19	3/3	ภาษา-สังคม	25	22	6/3	ตะกร้อ-ฟุตบอล	21
รวมนักเรียน ม.3			82	รวมนักเรียน ม.6			55
รวมนักเรียน ม.ต้น			268	รวมนักเรียน ม.ปลาย			229
รวมนักเรียนทั้งหมด							497

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

กรศิริ ศิริแก้ว (2553, น. 52-57) ได้ศึกษาวิจัยผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD และเพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนเมืองแกพิทยาคม จ.บุรีรัมย์ โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนโดยวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือมีผลการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนมากกว่าร้อยละ 20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคงทนในการจำคำศัพท์ไม่แตกต่างกันกับคะแนนผลการเรียนรู้ก่อนเรียน

เสาวนีย์ พิมพ์ดี (2553, น. 84-92) ได้ศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วม โดยใช้วิธีเรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน-หลังเรียน และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเนินเขาดิน จังหวัดระยอง โดยการสุ่มอย่างง่าย และสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) จำนวน 14 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียน จำนวน 50 ข้อ 3) แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีเรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) แล้วมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) ทั้ง 14 แผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

ศกุนิชนัญ ตรีประทุม (2556, น. 106-111) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนและหลังเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่าน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่าน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.90/88.78 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่าน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สิริกาญจน์ สิงห์เสน (2556, น. 95-100) ได้ทำการศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแบบ ฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 3) เพื่อศึกษา ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และเพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วย แบบฝึกทักษะใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างคือ และผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.05/85.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึก ทักษะหลังเรียนเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 78.59 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก ทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยรวมอยู่ในระดับมาก

บุญจิราภรณ์ จินโน (2558, น. 94-101) ได้ศึกษาวิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียน โดยการ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียน โดย การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 3) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 4) ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียน โดยการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียน โดย การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 86.67/87.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบ ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนเพิ่มขึ้น 0.7907 หรือคิดเป็น

ร้อยละ 79.07 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จิรนนท์ กุญชะ โมรินทร์ (2559, น. 133-137) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม ที่มีประสิทธิภาพ ตามกำหนด 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และผลวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบเกม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.74/84.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ส่วนค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 0.7246 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.46 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมไปถึงนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

วิรุณศิริ สารผล (2559, น. 114-121) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาการเรียนรู้อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการเรียนรู้อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ และ 4) ศึกษาความคงทนของการเรียนรู้อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มเป้าหมายในการทำวิจัย คือ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสะอาดประชาสรรค์ กาศสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แผนการกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก 2) แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 85.52/78.33 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.48) 4) ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึก พบว่านักเรียนสามารถคงทนความรู้ได้ร้อยละ 99.66 คะแนนระหว่างการทดสอบหลังเรียนกับความคงทนไม่แตกต่างกัน

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Orlando (1992) ได้ทดลองสอนโดยใช้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 จากวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาคจำนวน 132 คน และครูผู้สอนจำนวน 8 คน จาก 8 วิทยาเขต โดยแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมีครูผู้สอน ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบสหการ โดยใช้วิธี เรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) 4 คน และกลุ่มที่ 2 มีครูผู้สอนอีก 4 คน ใช้วิธีการสอนปกติ ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในกลุ่มที่เรียน ด้วยวิธีการเรียนแบบสหการ โดยใช้วิธี เรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) แตกต่าง จากอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Holguin (1997) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็น ภาษาที่สองของนักเรียนเกรด 3 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนเกรด 3 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่ม ทดลอง 10 คนและกลุ่มควบคุม 10 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนทักษะฟัง-พูด โดยวิธีการ เรียนแบบร่วมมือ สัปดาห์ละ 5 วัน วัน 1 ชั่วโมง 50 นาที เป็นเวลา 6 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการ ทดลองคือ แบบทดสอบ IDEA Proficiency Test และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือและ สภาพบรรยากาศในการอ่าน (CARE) ผลการศึกษาพบว่า คะแนนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองหลังเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนการทดลอง รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน สูงขึ้น ส่วนคะแนนทักษะการฟัง-พูดของกลุ่มควบคุมก่อนเรียนและหลังการทดลองไม่มีความ แตกต่างกัน

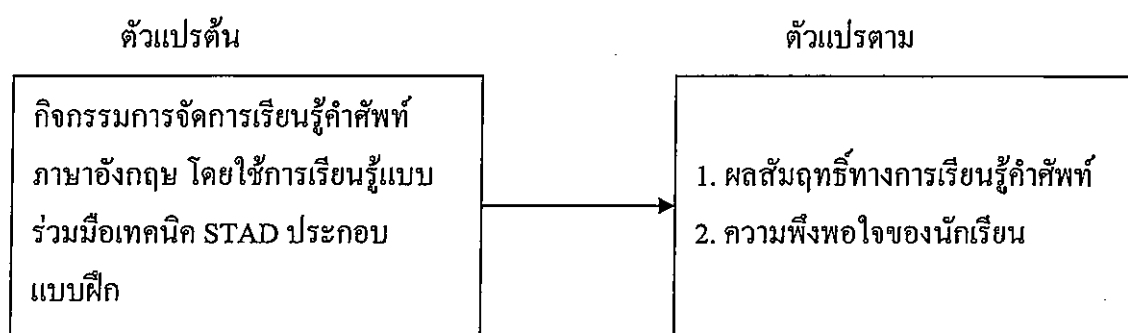
Armstrong (1998) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดกลุ่ม นักเรียน โดยยึดเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นทีม STAD ได้ศึกษาค้นคว้าจากนักเรียน 47 คน ที่เรียนอยู่ในระดับเกรด 12 ที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิม โดยใช้ตำราเรียน การอธิบาย การบรรยาย เอกสารประกอบการเรียนกับการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ จัดกลุ่ม โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย วิธีการสอน 2 วิธีดังกล่าวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสะดวกต่อการเรียนรู้สังคมศึกษาไม่แตกต่าง กันและตามข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสอบถามครูและนักเรียน พบว่า การเรียนแบบร่วมมือช่วย ให้ นักเรียนเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนมาก

Ali Khan (2008, pp. 62-77) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน และความภูมิใจต่อตัวเอง เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือมีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน และความภูมิใจต่อตัวเองของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนของรัฐบาลประเทศปาปัวนิวกินี ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 128 คน ซึ่งมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง มีผู้ร่วมศึกษาทั้งหมดจำนวน 64 คน ซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันคือ เป็นนักเรียนที่มีความรู้ ความสามารถสูง ปานกลาง ต่ำ (1 : 2 : 1) คน ดำเนินการทดลองโดยทดสอบก่อนเรียน แล้วจัดการศึกษาแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ทำการทดสอบหลังเรียน และทำแบบวัดความภูมิใจในตัวเองของ Johnson and Johnson จำนวน 16 ข้อ กลุ่มที่สองมีผู้ร่วมศึกษาทั้งหมด 64 คน ดำเนินการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการอ่าน การเขียน และความภูมิใจในตัวเองสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกัน ส่งเสริมผู้เรียนให้รู้จักช่วยเหลือกัน คนที่เก่งกว่าจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มจะร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม เพราะยึดตามแนวคิดที่ว่าความสำเร็จของสมาชิกทุกคนจะเป็นความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในรายวิชาภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น

2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ผู้วิจัยได้ดำเนินการภายใต้องค์ประกอบของการดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. รูปแบบการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนท่าขนอนยางพิตยาคม อำเภอกันทรวิชัย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 ห้อง 92 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนท่าขนอนยางพิตยาคม จำนวน 1 ห้องเรียน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แผนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก จำนวน 12 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎี หลักการและแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

2. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 2.1 ขั้นการนำเสนอบทเรียน
- 2.2 ขั้นการเรียนรู้กลุ่มย่อย
- 2.3 ขั้นการทดสอบย่อย
- 2.4 ขั้นการคิดคะแนนพัฒนาตนเอง
- 2.5 ขั้นการยกย่องทีมที่ได้รางวัล

ตารางที่ 3.1

วิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่	จุดประสงค์	เรื่อง	ชั่วโมง
1-2	1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันในโครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้อง 4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม	Daily Routine	2
3-4	1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มในโครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้อง 4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม	Foods and Drinks	2
5-6	1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในโครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้อง 4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม	Occupations	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	จุดประสงค์	เรื่อง	ชั่วโมง
7-8	1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับอาการป่วยได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาการป่วยได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาการป่วยในโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง 4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม	Symptoms	2
9-10	1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ในโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง 4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม	Places	2
11-12	1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อขายได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อขายได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อขายในโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง 4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม	Shopping	2
รวม			12

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้พร้อมแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

4. นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นทั้งหมด ต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านดังต่อไปนี้

4.1 ผศ.ดร.สมาน เอกพิมพ์ ปร.ค. (หลักสูตรและการสอน) อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4.2 อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา ศษ.ค. (หลักสูตรและการสอน) อาจารย์ประจำสาขา(หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4.2 อาจารย์ ดร. อัจฉริยา พรหมท้าว ปร.ค. (วิจัยและการประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ประจำสาขา (วิจัยและการประเมินผล) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4.4 นางรัตนพร บุญท้าว กศ.ม. เทคโนโลยีทางการศึกษา ครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม

4.5 นางวราภรณ์ เองวิชญารักษ์ ศศ.บ. ภาษาอังกฤษ ครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม

เพื่อประเมินคุณภาพ โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ คุณภาพระดับดีมาก คุณภาพระดับดี คุณภาพระดับค่อนข้างดี คุณภาพระดับพอใช้ และคุณภาพระดับควรปรับปรุง

กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนการประเมินผลดังนี้

ระดับคุณภาพระดับดีมาก ให้คะแนน 5 คะแนน

ระดับคุณภาพระดับดี ให้คะแนน 4 คะแนน

ระดับคุณภาพระดับค่อนข้างดี ให้คะแนน 3 คะแนน

ระดับคุณภาพระดับพอใช้ ให้คะแนน 2 คะแนน

ระดับคุณภาพระดับปรับปรุง ให้คะแนน 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การแปลผลระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.41-4.59 และมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.54 ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด และสามารถนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

5. จัดพิมพ์เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบ วิธีการหาอำนาจจำแนก ความเที่ยงตรง และวิธีการหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากเอกสาร หนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางการศึกษา

2. วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละเรื่อง แต่ละเนื้อหา กำหนดจำนวนข้อสอบในแต่ละเนื้อหา

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้จำนวน 50 ข้อ เพื่อคัดเลือกไว้ใช้จริง จำนวน 30 ข้อ ตามสัดส่วนจำนวนข้อสอบที่กำหนด

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นทั้งหมด 50 ข้อ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะปรับปรุง จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบรายข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 268-269)

สอดคล้อง มีคะแนนเป็น +1

ไม่แน่ใจ มีคะแนนเป็น 0

ไม่สอดคล้อง มีคะแนนเป็น -1

5. วิเคราะห์ข้อมูลดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยข้อสอบแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 - 1.00 ถือเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

6. ปรับปรุงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจัดพิมพ์ จำนวน 50 ข้อ เสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้ง จึงนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม จำนวน 35 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพ ดังนี้

6.1 หาค่าอำนาจจำแนก (B) ของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยวิธีของ เบรนนัน (Brennan's Index: B Index) เป็นการหาอำนาจจำแนกแบบอิงเกณฑ์ตามแนวคิดการสอบครั้งเดียว

แล้วพิจารณาความสามารถของข้อสอบในการแยกคนกลุ่มผ่านเกณฑ์กับไม่ผ่านเกณฑ์ออกจากกัน โดยหาค่าอำนาจจำแนกได้จากความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของผู้ผ่านเกณฑ์ตอบถูกกับสัดส่วนของผู้ไม่ผ่านเกณฑ์ตอบถูก (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 306) ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 0.72

6.2 นำข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ มาหาค่าความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์ของ โลเวทท์ (Lovett's) เป็นการหาความเชื่อมั่นของแบบสองแบบอิงเกณฑ์ที่อาศัยแนวคิดการวัดความสอดคล้องภายในของแบบสอบ คือ อาศัยคะแนนจากการสอบเพียงครั้งเดียวเหมือนกับวิธีของลิวิน สตัน (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 292) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ 0.9380

7. จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ตารางที่ 3.2

วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เนื้อหา	จุดประสงค์	จำนวนข้อสอบที่ ออกทั้งหมด	จำนวนข้อสอบ ที่ใช้จริง
Daily Routine	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันได้ อย่างถูกต้อง	4	2
	2. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ กิจวัตรประจำวันใน โครงสร้างประโยค ได้ถูกต้อง	3	2
	3. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์ เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันได้อย่าง ถูกต้อง	2	1
Food and Drink	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มได้ อย่างถูกต้อง	2	1
	2. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ อาหารและเครื่องดื่มใน โครงสร้าง ประโยคได้ถูกต้อง	2	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์	จำนวนข้อสอบที่ ออกทั้งหมด	จำนวนข้อสอบ ที่ใช้จริง
	3. นักเรียนสามารถจำแนกชนิดและประเภทของอาหารได้	3	2
	4. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องมือได้อย่างถูกต้อง	2	1
Occupations	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้อย่างถูกต้อง	3	2
	2. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง	3	2
	3. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้อย่างถูกต้อง	2	1
Symptoms	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาการป่วยได้อย่างถูกต้อง	4	2
	2. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาการป่วยในโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง	2	1
	3. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับอาการป่วยได้อย่างถูกต้อง	2	2
Places	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ได้อย่างถูกต้อง	3	2
	2. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ในโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง	3	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์	จำนวนข้อสอบที่ ออกทั้งหมด	จำนวนข้อสอบ ที่ใช้จริง
	3. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์ เกี่ยวกับสถานที่ได้อย่างถูกต้อง		
Shopping	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อขายได้อย่าง ถูกต้อง	3	2
	2. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับการ ซื้อขายใน โครงสร้างประโยค ได้ถูกต้อง	3	2
	3. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์ เกี่ยวกับการซื้อขายได้อย่างถูกต้อง	2	1
	รวม	50	30

3. แบบฝึก

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบฝึกตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึก ทฤษฎี หลักการและแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

2. สร้างแบบฝึก จำนวน 6 ชุด โดยใช้ 1 ชุด ต่อ 2 แผนการจัดการเรียนรู้

3. นำแบบฝึก พร้อมแบบประเมินแบบฝึก ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบฝึก และแบบประเมินแบบฝึก แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

4. นำเสนอแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นทั้งหมดต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินคุณภาพ โดยใช้แบบประเมินแบบฝึก ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ คุณภาพระดับดีมาก คุณภาพระดับดี คุณภาพระดับค่อนข้างดี คุณภาพระดับพอใช้ และคุณภาพระดับควรปรับปรุง

กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนการประเมินผลดังนี้

ระดับคุณภาพระดับดีมาก	ให้คะแนน 5 คะแนน
ระดับคุณภาพระดับดี	ให้คะแนน 4 คะแนน
ระดับคุณภาพระดับค่อนข้างดี	ให้คะแนน 3 คะแนน
ระดับคุณภาพระดับพอใช้	ให้คะแนน 2 คะแนน
ระดับคุณภาพระดับปรับปรุง	ให้คะแนน 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การแปลผลระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง ความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง ความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง ความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง ความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง ความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.55 - 4.72 และมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.61 ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด ถือว่าเป็นแบบฝึกที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

5. จัดพิมพ์เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ และวิธีการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทแบบสอบถามจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดนิยามความพึงพอใจเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดรายการสอบถามของแบบสอบถามและออกแบบ โครงสร้างแบบสอบถามตามชนิดของแบบสอบถามความพึงพอใจที่เลือกใช้
3. กำหนดรายการสอบถามและสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตาม โครงสร้างของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ พึงพอใจระดับมากที่สุด พึงพอใจระดับมาก พึงพอใจระดับปานกลาง พึงพอใจระดับน้อย และพึงพอใจระดับน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนและเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจ ดังนี้

กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนความพึงพอใจ ดังนี้

ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
ความพึงพอใจในระดับมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ความพึงพอใจในระดับน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลผล	ความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลผล	ความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลผล	ความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลผล	ความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลผล	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างรายการสอบถามกับนิยามความพึงพอใจ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

คำนวณค่า IOC (Index of Item Congruency) ของรายการสอบถามรายข้อแล้ว คัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00 จำนวน 15 ข้อ เพื่อนำไปใช้ต่อไป

5. จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจให้เป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้ ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design แบบแผนนี้โดยทั่วไปจะมีวิธีวิจัย (ไพศาล วรรค้ำ, 2558, น. 142) ดังนี้

1. เลือกกลุ่มทดลองมา 1 กลุ่ม ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นกลุ่มที่มีอยู่แล้ว
2. ทำการสังเกตหรือวัดตัวแปรตามก่อนทำการทดลอง (O1)
3. ให้สิ่งทดลองกับหน่วยทดลอง (X)

4. ทำการสังเกตหรือวัดตัวแปรหลังจากให้สิ่งทดลอง (O2) และทำการเปรียบเทียบผลการวัดก่อนกับหลังการทดลอง

ตารางที่ 3.3

การดำเนินการทดลอง *One Group Pre-test Post-test Design*

การสุ่ม	กลุ่ม	ทดสอบก่อน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง
-	E	O1	X	O2

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 20 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง 1) Daily Routine 2) Foods and Drinks 3) Activity 4) Symptoms และ 5) Places 6) Shopping ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจนครบทุก 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง
3. ทดสอบหลังเรียน (Post – test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เมื่อสิ้นสุดการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง
4. นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทดสอบย่อยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก กับคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจที่กำหนด

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.7.1.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ ผู้วิจัยหาดัชนีความสอดคล้องได้จาก (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 268-269)

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \quad (3 - 1)$$

เมื่อ R เป็นคะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ

n เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

3.7.1.2 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร B-Index (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 306)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F(3 - 2)}{n_F}$$

เมื่อ B เป็นดัชนีอำนาจจำแนกของเบรนนแนน

f_p, f_F เป็นจำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (*Pass*) และกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ (*Fail*) ตามลำดับ

n_p, n_F เป็นจำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ตามลำดับ

3.7.1.3 หาค่าความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์ ของโลเวทท์ (Lovett's Method) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยคำนวณจากสูตร (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2} \quad (3-3)$$

เมื่อ r_{cc} เป็นค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์

k เป็นจำนวนข้อสอบ

c เป็นคะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด

x เป็นคะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

3.7.2 สถิติที่ใช้หาประสิทธิภาพของนวัตกรรม

3.7.2.1 สถิติที่ใช้หาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้อำเภอคำศัพท์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 70/70 ใช้ E_1/E_2 (เพชฌัญญู กิจระการ, 2544, น. 44-51)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100 \quad (3-4)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100 \quad (3-5)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.7.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

3.7.3.1 สถิติพื้นฐาน

1) ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{x} , μ) (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 323)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n} \quad (3-6)$$

เมื่อ \bar{X} เป็นค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 n เป็นจำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

(ไพศาล วรคำ, 2558, น. 324)

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n-1}} \quad (3-7)$$

เมื่อ S เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

3) ร้อยละ (Percentage : %) (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 321)

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-8)$$

เมื่อ f เป็นคะแนนที่ได้
 N เป็นคะแนนเต็ม

3.7. 3.2 สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
กับคะแนนทดสอบก่อนเรียน ใช้สถิติ t- test (Dependent Samples)

(บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}} \quad df = n - 1 \quad (3-9)$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติเปรียบเทียบ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนข้อมูล
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
B	แทน เป็นดัชนีอำนาจจำแนก
E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน ค่าสถิติเปรียบเทียบ

4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก กับคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจที่กำหนด

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

คะแนน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	ร้อยละ
ประสิทธิภาพกระบวนการ E_1	240	180.14	15.09	75.06
ประสิทธิภาพผลลัพธ์ E_2	30	21.67	2.61	72.22
สรุปผล		(E ₁ / E ₂) เท่ากับ 75.06/72.22		

จากตารางที่ 4.1 พบว่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก เท่ากับ 75.06/72.22 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก กับคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Samples) ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

ผลสัมฤทธิ์	N	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	20	30	11.55	1.73	26.69*	0.0000
หลังเรียน	20	30	21.25	1.83		

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนมีคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจที่กำหนด

ตารางที่ 4.3

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S	ความหมาย
ด้านเนื้อหา				
1	เนื้อหาที่มีความทันสมัย	4.65	0.49	มากที่สุด
2	เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินไป	4.85	0.37	มากที่สุด
3	เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.85	0.37	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S	ความหมาย
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
4	กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้	4.80	0.41	มากที่สุด
5	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้คิดวิเคราะห์และปฏิบัติกิจกรรม	4.65	0.49	มากที่สุด
6	กิจกรรมช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น	4.65	0.49	มากที่สุด
7	นักเรียนพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพราะได้ฝึกอ่านเขียนคำศัพท์เป็นกลุ่มและได้ทำใบงาน	4.40	0.50	มาก
8	มีกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	4.45	0.51	มาก
9	แบบฝึกช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4.45	0.51	มาก
10	แบบฝึกมีสีสันสวยงาม ดึงดูดใจ	4.70	0.47	มากที่สุด
11	นักเรียนอยากเรียนคำศัพท์โดยแบบฝึกเช่นนี้อีก	4.65	0.49	มากที่สุด
12	มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	4.70	0.47	มากที่สุด
ด้านวัดและประเมินผล				
13	มีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์	4.60	0.50	มากที่สุด
14	มีการเฉลยหรือแนะนำแนวทางของคำตอบเพื่อให้ทราบผลการเรียนรู้	4.60	0.50	มากที่สุด
15	การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม	4.45	0.51	มาก
เฉลี่ยรวม		4.63	0.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.63$, $S=0.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X}=4.85$, $S=0.37$) 2) เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินไป ($\bar{X}=4.85$, $S=0.37$) 3) กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ($\bar{X}=4.80$, $S=0.41$) ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.06/72.22 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

5.1.2 นักเรียนที่เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.63$, $S=0.14$)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.06/72.22

ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70/70 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ดำเนินการอย่างมีลำดับขั้นตอนในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถและประสบการณ์ทั้งด้านเนื้อหา ภาษา และกระบวนการเรียนรู้ ทำให้การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับนักเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักการ แนวคิด และทฤษฎีของชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552, น. 197) ซึ่งกล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Teams-Achievement Divisions) เป็นเทคนิคการสอนที่ครบวงจร ผู้เรียนเรียนรู้ได้โดยการลงมือปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน เน้นให้มีการแบ่งงานกันทำช่วยเหลือกัน ร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมายในกลุ่มๆ หนึ่งๆ ประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน ในขณะที่เรียนสมาชิกในกลุ่มสามารถช่วยเหลือกันในการทำงานในเนื้อหานั้น ๆ แต่เมื่อจบบทเรียนจะทดสอบเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม มีการประกาศคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดมีคะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะได้รับรางวัลและเมื่อเรียนครบ 5-6 สัปดาห์แล้วผู้เรียนสามารถเปลี่ยนกลุ่มได้ เมื่อนำมาประกอบกับแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งสุคนธ์ สนิทพานนท์ (2551, น. 88) กล่าวว่าแบบฝึกคือ สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เป็นการทบทวนหรือเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้แก่นักเรียนหรือให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้หลายรูปแบบ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการ

จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของจิรนนท์ ฤกษ์ชะ โมรินทร์ (2559, น. 133-137) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.74/84.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของวิรุณศิริ สารผล (2559, น. 114-121) ที่ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 85.52/78.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน

เท่ากับ 11.55 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 21.25 ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มลดความสามารถกัน นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เรียนรู้ร่วมกัน โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ นอกจากนี้ยังได้ทำแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษร่วมด้วย ทำให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ พิมพ์ดี (2553, น. 84-92) ที่ได้ศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมมีส่วนร่วม โดยใช้วิธีเรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีเรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) แล้วมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริกัญญา สิงห์เสน (2556, น. 95-100) ที่ได้ทำการศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Holguin (1997) ที่ได้ศึกษาผลการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักเรียนเกรด 3 โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนทักษะฟัง-พูด โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ และผลการศึกษาพบว่า คะแนนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองหลังเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนการทดลอง

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63, S = 0.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.85, S = 0.37$) 2) เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 4.85, S = 0.37$) 3) กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ($\bar{X} = 4.80, S = 0.41$) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำให้การเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้นและเนื้อหาในแบบฝึกเรียงจากง่ายไปหายากตามลำดับ อีกทั้งแบบฝึกมีแบบเฉลยไว้ให้นักเรียนได้ตรวจคำตอบสำหรับการฝึก ทำให้

นักเรียนได้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง นอกจากนี้แบบฝึกมีสีสันสวยงาม ดึงดูดใจ สะดวกในการใช้งาน ประกอบกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งเป็นการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยทุกคนจะต้องพัฒนาความรู้ของตนเองในเรื่องที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งจะมีการช่วยเหลือตีความความรู้ให้แก่กัน มีการทดสอบความรู้เป็นรายบุคคลแทนการแข่งขัน และรวมคะแนนเป็นกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ (ประกาศิต อานุภาพแสนยากร, 2555, น. 236) ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริกาญจน์ สิงห์เสน (2556, น. 95-100) ที่ได้ทำการศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศกุนิษฐ์ ตรีประทุม (2556, น. 106-111) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่าน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

5.3.1.1 ก่อนนำแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไปใช้ ครูควรแนะนำวิธีการเรียนรู้แก่นักเรียนให้เข้าใจเป็นอย่างดี เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพ นอกจากนี้ครูควรร่วมกันสรุปเนื้อหาของบทเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนและเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น

5.3.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ครูจำเป็นต้องชี้แจงวิธีการเรียนการสอนให้นักเรียนเข้าใจ เพื่อให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปได้ด้วยดี และควรเตรียมสื่อการสอนให้พร้อม นอกจากนี้ในขณะที่ทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียนครูควรคอยให้คำแนะนำนักเรียนอย่างใกล้ชิด เมื่อนักเรียนเกิดข้อสงสัย

5.3.1.3 ครูจะต้องคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกของนักเรียน โดยอาจกำหนดระยะเวลาจากความ สามารถของนักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเครียดและกดดันว่าไม่สามารถทำแบบฝึกได้ทันเวลา

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ไปประกอบแบบฝึกไปใช้กับชั้นเรียนอื่น ๆ เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ

5.3.2.2 ควรนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมอื่น ๆ หรือเนื้อหาอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรศิริ ศิริแก้ว. (2553). ผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- กาญจน์ เรืองมนตรี. (2543). เอกสารประกอบการบรรยายในชั้นเรียน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กาญจนา कुमारักษ์. (2541). หลักสูตรและการสอน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรนนท์ ฤกษ์ชะ โมรินทร์. (2559). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จิรภัทร แก้วคู่. (2547). หลักการและวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้. ขอนแก่น : โรงพิมพ์ศิริภรณ์ ออฟเซ็ท.
- ชนาธิป พรกุล. (2553). การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์ การเขียน. กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์.
- ชนาธิป พรกุล. (2557). การสอนกระบวนการคิด ทฤษฎีและการนำไปใช้. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยรงค์ พรหมวงศ์. (2540). เอกสารการสอนชุดวิชา สื่อการศึกษาพัฒนาการ. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : แคนเน็กซ์ อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2552). หลักการสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : (ม.ป.ท.)
- ชูศักดิ์ เจนประโคน. (2550). เทคนิคการสร้างแรงจูงใจ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง. (2554). ผู้เรียนเป็นสำคัญการเขียนแผนการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : เบลโล่.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2549). กิจกรรมสนุกเสริมคำศัพท์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ถวัลย์ มาศจรัส. (2548). *นวัตกรรมการศึกษาชุดบทเรียนแบบโปรแกรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- ถวัลย์ มาศจรัสและคณะ. (2546). *แบบฝึกหัด-แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2549). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ทิตนา แจมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). *การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. พัทลุง : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นำทิพย์ นำเพชร. (2541). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์จากการที่นักเรียนเลือกคำศัพท์ด้วยตนเองกับครูเลือกให้*. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญจิราภรณ์ จีน โน. (2558). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). *ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : เอสพรีนติ้งไทยแฟคตอรี.
- บุญศรี พรหมมาพันธุ์. (2554). *เอกสารการสอนชุดวิชา การพัฒนาเครื่องวัดด้านเจตพิสัยและทักษะพิสัย*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประกาศิต อานุภาพแสนยากร. (2555). *การจัดการเรียนรู้*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปริญญา จเรรัตน์และคณะ. (2546). *ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ใช้เสียบึงสัตว์สุพรรณบุรี*. สุพรรณบุรี : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.
- ปรียา อุนรัตน์. (2546). *การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- เผชญิ กิจระการ. (2544). *ดัชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *ชุดยอควิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์. (2554). *สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล วรคำ. (2558). *การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.

- ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้โครงการ
ปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต),
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุพา ยี่มวงษ์. (2542). การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก เอกสารประกอบการศึกษาเชิงปฏิบัติการ.
กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- โยธิน ศันสนยุทธ. (2553). มนุษย์สัมพันธ์ : จิตวิทยาการงานในองค์กร. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.
- เรวดี อาษานาม. (2547). ทักษะและเทคนิคการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม. (2559). คู่มือนักเรียน ครูและผู้ปกครอง. มหาสารคาม : โรงเรียนท่า
ขอนยางพิทยาคม.
- วรรณ แก้วแพรง. (2553). คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วราภรณ์ ชั่วบุญกิจ. (2544). เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วารินทรา วัชรสิงห์. (2537). หลักและเทคนิคการสร้างแบบฝึกคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระจับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : คอมพิวเตอร์
กราฟฟิค.
- วิชาการ, กรม. (2543). การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- วิภาดา ประสารทรัพย์. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ช้างทอง.
- วิรุณศิริ สารผล. (2559). การพัฒนาการเรียนรู้อัตนัยภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม .
- วิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2544). เอกสารประกอบการสอนวิชา 215311 การสร้างแบบฝึกทักษะ.
(ม.ป.ท) : (ม.ป.พ.)

- ศกุนิขญ์ ดรีประทุม. (2556). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศิธร แสงธนู และคิต พงษ์ทัต. (2541). คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : .
ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริพร ลิมตระการ. (2541). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2554). ทฤษฎีการสอนแบบดั้งเดิม . กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สงบ ลักษณะ. (2550). แนวปฏิบัติการทำแผนการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สนิท สัตโยภาส. (2535). การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรตติ้ง.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). สืบค้นจาก http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2013/5/2060_5264.pdf
- สังเวียน สฤตติกุลและคณะ. (2541). วิธีสอนภาษาอังกฤษใน โรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). เอกสารพัฒนาการนิเทศการศึกษา ปีงบประมาณ 2545 แนวการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- ศิริกาญจน์ สิงห์เสน. (2556). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. บุรีรัมย์ : วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุคนธ์ สิ้นขพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพฯ : เทคนิคพรินติ้ง.
- สุคนธ์ สิ้นขพานนท์. (2554). วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุคนธ์ สิ้นขพานนท์และจินตนา วีรเกียรติ. (2556). การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่สู่ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ : เทคนิคพรินติ้ง.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2543). *การเขียนแผนการสอนแนวปฏิรูปการศึกษา ตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ*. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). *การสร้างแบบฝึก*. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2551). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ : อีเคเน็ทส์.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2545). *19 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- เสาวณีย์ พิมพ์ดี. (2553). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมโดยใช้วิธีเรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อนุภาพ คล โสภณ. (2542). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามคู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม .
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อำไพ เกียรติวิชัย. (2531). *พฤติกรรมการณ์สอนภาษาอังกฤษ 2*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Alice F. Newman, Claire M. Artzt. (1990). *How to use cooperative learning in the mathematics class, National Council of Teachers of Mathematics*.
- Armstrong David Scon. (1998). *The Effect of Student Team Achievement Divisions Cooperative Learning Technique on Upper Secondary Social Studies Students Achievement and Attitude Towards Social Class. Dissertation Abstracts International, 405-A*.
- B., and Glasgow, Z. Seels. (1990). *Exercises in Instructional Design*. Ohio: Merrill Publishing Company.
- C. J. Richards. (1985). *The Context Of Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- D.W., and Johnson, F. Johnson. (1991). *Joining together : Group theory and group skills*. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- Earl W. Stewich. (1972). *Language Learning Teaching and Learning English*. London : Longman Group Limited.

- Edgar and others Dale. (1999). *Techniques of Teaching Vocabulary*. Rotherham : Field Educational.
- Hatch Everly and Cheryl Brown. (1995). *Vocabulary Semantic and Language Education*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Heaton. (1975). *Writing English Language Tests*. London: Longman Group Limited.
- Holguin Christina. (1997). A Study of Cooperative Learning as an Organizational Design in the Acquisition of English as a Second Language in a Third Grade Bilingual Classroom. *Dissertation Abstract International*, 58(2) : 366.
- Maynard W.Shelly. (1975). *Responding to Social`Change*. Pensylvania: Dowden Hutchision and . Press.
- Mohsen Ghadessy. (1998). Word Lists and Materials Preparation : A New Approach. *English Teachings Forum*, 17 (1) : 24-27.
- Orlando Edward Joseph. (1992). Cooperative Learning Student Achievement and Attitude in Community College Freshman English Classes. *Dissertation Abstracts International*, 52 (1) : 2382-A.
- P. Nation. (2001). Beginning to learn foreign vocabulary : A review of the research. *ELC Journal*, 13(1), 14-36.
- R J. Marzano. (2005). *A handbook for classroom instruction that works*. Peason New Jersey : Prentice Hall.
- R. E. Slavin. (1995). *Cooperative Learning : Theory Research and Practice*. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- R. I. Arends. (2009). *Learning to teach*. New York : McGraw-Hill.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Daily Routine	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Malee's daily routine	เวลา 1 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวเขาวนาด ศรีโสภาก	วันที่ เดือน ปี

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

2. ตัวชี้วัด

ต 1.3 ม. 2/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

ต 1.1 ม. 2/3 ระบุ/เขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน

3. สาระสำคัญ

การพูดและเขียนเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันเป็นเรื่องจำเป็นในการสื่อสาร นักเรียนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันและใช้ได้ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง

4.2 นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันในโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

4.3 นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร การคิด

6. สาระการเรียนรู้

Vocabulary : get up, have a shower, get dressed, have breakfast, go to school, go back home, have dinner, do homework, have lunch, go to bed, wake up, comb your hair, brush your teeth, have classes, watch TV

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน

1.1 ครูแบ่งนักเรียนตามวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1 เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม ได้กลุ่มการเรียนรู้ย่อยจำนวน 5 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน โดยในแต่ละกลุ่มย่อยประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 สมาชิกในแต่ละกลุ่มร่วมกันตั้งชื่อกลุ่ม ครูอธิบายวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ให้ นักเรียนเข้าใจ จากนั้นครูแจ้งคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคนและของแต่ละกลุ่ม

1.2 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบทุกคนและกล่าวทักทายนักเรียนด้วยประโยค Good morning/ Good afternoon, How are you today?

1.3 ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยประโยค Let's start our lesson. Have you ever seen.....?

1.3.1 ครูชูบัตรภาพเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันทีละภาพ และนักเรียนทั้งห้องออกเสียงและสะกดคำตามครู เช่น get up, take a shower, get dressed, have breakfast, go to school

1.3.2 ครูนำเสนอบทอ่านเรื่อง "Malee's daily routine" โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูทีละประโยคพร้อมช่วยกันแปลความหมาย จากนั้นครูเริ่มต้นถามให้นักเรียนตอบคำถามจากบทอ่าน เช่น What time does she get up?

How does she go to school?

1.3.3 จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์และบทอ่าน "Malee's daily routine" เป็นกลุ่ม ทีละกลุ่ม ครูมีการประเมินให้คะแนนการอ่านออกเสียง

ขั้นที่ 2 การเรียนกลุ่มย่อย

2.1 ครูแจกแบบฝึกเรื่อง daily routine ให้นักเรียนทุกคน และให้นักเรียนเข้ากลุ่มทำกิจกรรมในแบบฝึกที่ 1-2 โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาดี จะช่วยเหลือสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจเนื้อหา

2.2 ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูจะคอยดูแล แนะนำการทำงานกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และกระตุ้นให้นักเรียนเก่งช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ให้ช่วยเหลือกัน

ขั้นที่ 4 การคิดคะแนนพัฒนาตนเอง

ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจแบบทดสอบย่อย แล้วนำคะแนนจากการทดสอบของแต่ละคนและของแต่ละกลุ่มคิดไปเทียบกับคะแนนฐาน จากนั้นนำคะแนนจากการเปรียบเทียบไปคิดเป็นคะแนนพัฒนาการ โดยมีเกณฑ์ในการคิดคะแนนพัฒนาการดังนี้

คะแนนทดสอบย่อย	คะแนนการพัฒนา
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 11 คะแนนขึ้นไป	0
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานไม่เกิน 10 คะแนน	10
ได้คะแนนเท่ากับคะแนนฐานหรือมากกว่าคะแนนฐานไม่เกิน 10 คะแนน	20
ได้คะแนนมากกว่าคะแนนฐาน 10 คะแนนขึ้นไป	30

ขั้นที่ 5 การยกย่องทีมที่ได้รับรางวัล

5.1 ครูนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อคิดคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม แล้วนำคะแนนพัฒนาการของกลุ่มไปเทียบเกณฑ์การยกย่อง ดังนี้

คะแนนพัฒนาการเฉลี่ยของกลุ่ม	ระดับ
25-30	ดีเยี่ยม
20-24	เก่งมาก
15-19	เก่ง

5.2 ครูให้นักเรียนกลุ่มที่ทำคะแนนได้มากที่สุดออกมาหน้าชั้นเรียน จากนั้นกล่าวแสดงคำชมเชยและให้เพื่อนในชั้นปรบมือให้

8. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันได้อย่างถูกต้อง	ตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึก	ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
2. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันในโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง	ตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึก	ถูกต้องร้อยละ 60 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
3. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม	ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ระดับปานกลางขึ้นไปผ่านเกณฑ์

9. สื่อและแหล่งเรียนรู้

9.1 บัตรภาพ

9.2 แบบฝึก

9.3 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

รายการประเมิน	ระดับคะแนน	
	2	1
การวางแผนในการทำงานร่วมกัน	สมาชิกในกลุ่มมีการแบ่งงานกันทำ มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน	สมาชิกในกลุ่มไม่มีการแบ่งงานกันทำ ไม่มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน
การมีส่วนร่วมในการทำงาน	สมาชิกในกลุ่มทุกคนร่วมมือกันทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ	สมาชิกให้ความร่วมมือในการทำงานน้อยมาก งานส่วนใหญ่อยู่กับคนใดคนหนึ่งทำ
การแสดงความคิดเห็น	สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	สมาชิกในกลุ่มไม่แสดงความคิดเห็นเลย ความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ที่คนเดียว
ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด	สมาชิกในกลุ่มทุกคนทำงานเสร็จตามเวลา	สมาชิกในกลุ่มทุกคนทำงานไม่เสร็จตามเวลา
ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ	สมาชิกในกลุ่มทุกคนตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ	สมาชิกในกลุ่มไม่ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
8-10	ดีมาก
4-7	ปานกลาง
0-3	ปรับปรุง

บทอ่าน**Malee's daily routine**

Malee gets up at 6 o'clock. She brushes her teeth and gets dressed. She leaves the house at 8.00 a.m. She walks to school. Malee has lunch at 11.00 a.m. School finishes at 4.00 p.m. Malee gets home from school at 4.30 p.m. Then, she goes to the park and meets her friends. She goes home again for dinner at 7.30 p.m. She does her homework and watches TV. Finally, she goes to bed at 10.00 p.m.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

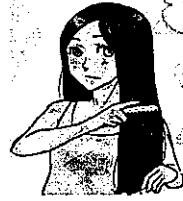
รูปภาพ daily routine

get up / wake up

have a shower

comb (my)

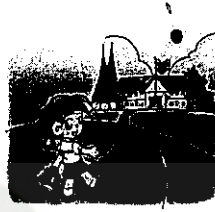
hair get dressed

have breakfast

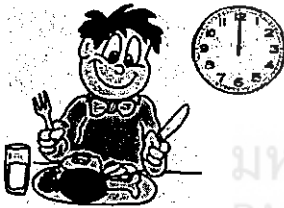
brush (my) teeth

go to school

have classes

have lunch

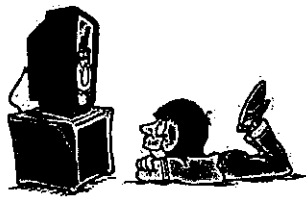
go back home

do (my) homework

have dinner

watch TV

go to bed

บันทึกผลหลังสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวเขาวนาถ ศรีโสภะ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ดังนี้

- 5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
สาระสำคัญ					
1. ถูกต้องตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด					
2. แสดงสาระสำคัญ (concept) ได้ชัดเจน					
3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4. นำไปสู่การปฏิบัติได้					
5. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
6. ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมิน ได้ชัดเจน					
กิจกรรมการเรียนรู้					
7. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
8. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของ STAD					

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
9. ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น					
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้เกิดความรักและความสามัคคี					
11. กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD					
12. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม					
สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้					
13. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม					
14. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
15. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้					
การวัดและประเมินผล					
16. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ					
17. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสมตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD					
18. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
19. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง					
20. มีการวัดและประเมินผลตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ก.1

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก แผนที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนประเมินของ					\bar{X}	S	ระดับความเหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1. ถูกต้องตามมาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2. แสดงสาระสำคัญ (concept) ได้ชัดเจน	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
3. สอดคล้องกับสาระการ เรียนรู้	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. นำไปสู่การปฏิบัติได้	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
5. สอดคล้องกับสาระ การเรียนรู้	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
6. ระบุพฤติกรรมที่วัด ประเมินได้ชัดเจน	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
กิจกรรมการเรียนรู้								
7. สาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นไปตามขั้นตอนของ STAD	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนประเมินของ					\bar{X}	S	ระดับความเหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
9. ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้เกิดความรักและความสามัคคี	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
11. กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
12. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
13. สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
14. แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
15. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนประเมินของ					\bar{X}	S	ระดับความ เหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
การวัดและประเมินผล								
16. การวัดและประเมินผล								
สอดคล้องกับ								
จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
และสาระสำคัญ								
17. ใช้เครื่องมือวัดและ								
ประเมินผลได้								
เหมาะสมตามรูปแบบ	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
การเรียนรู้แบบร่วมมือ								
เทคนิค STAD								
18. วัดและประเมินผลได้								
ครอบคลุมพฤติกรรม								
ด้านพุทธิพิสัย ทักษะ	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
พิสัย และจิตพิสัย								
19. มีการวัดและ								
ประเมินผลตามสภาพ	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
จริง								
20. มีการวัดและ								
ประเมินผลตามรูปแบบ								
การเรียนรู้แบบร่วมมือ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
เทคนิค STAD								
รวมเฉลี่ยทั้งหมด						4.41	0.12	มาก

ตารางที่ ก.2

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่												\bar{X}	S	ระดับความเหมาะสม	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12				
สาระสำคัญ	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}			
1. ถูกต้องตามมาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	4.40	4.40	4.40	4.60	4.40	4.80	4.60	4.60	4.60	4.40	4.60	4.60	4.60	4.53	0.13	มากที่สุด
2. แสดงสาระสำคัญ (concept) ได้ชัดเจน	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	4.60	4.40	4.60	4.60	4.60	4.80	4.80	4.58	0.13	มากที่สุด	
3. สอดคล้องกับสาระ การเรียนรู้	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	4.80	4.80	4.60	4.60	4.40	4.60	4.60	4.58	0.13	มากที่สุด	
จุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.40	4.80	4.40	4.60	4.60	4.60	4.40	4.52	0.13	มากที่สุด	
4. นำไปสู่การปฏิบัติได้	4.40	4.20	4.40	4.40	4.60	4.60	4.80	4.60	4.60	4.60	4.20	4.40	4.47	0.20	มาก	
5. สอดคล้องกับสาระ การเรียนรู้	4.40	4.40	4.60	4.60	4.80	4.60	4.40	4.60	4.60	4.80	4.60	4.60	4.60	0.14	มากที่สุด	
6. ระบุพฤติกรรมที่วัด ประเมินได้ชัดเจน	4.40	4.40	4.60	4.60	4.80	4.60	4.40	4.60	4.60	4.80	4.60	4.40	4.60	0.14	มากที่สุด	

(ต่อ)

ตารางที่ ก.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่												S	ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			\bar{X}	
กิจกรรมการเรียนรู้	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}			
7. ตารางการเรียนรู้																
สอดคล้องกับจุดประสงค์																
การเรียนรู้	4.60	4.60	4.60	4.60	4.80	4.80	4.40	4.60	4.60	4.40	4.60	4.60	4.60	4.60	0.12	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไป																
ตามขั้นตอนของ STAD	4.60	4.60	4.60	4.40	4.80	4.60	4.60	4.80	4.40	4.60	4.80	4.80	4.80	4.60	0.14	มากที่สุด
9. ผู้เรียนมีส่วนร่วมและ																
แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	4.60	4.60	4.60	4.40	4.80	4.60	4.40	4.20	4.60	4.40	4.40	4.60	4.60	4.52	0.16	มากที่สุด
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียน																
ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน																
ทำให้เกิดความรักและความสามัคคี	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.40	4.80	4.60	4.80	4.60	4.60	4.60	4.60	4.62	0.10	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ก.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่												ระดับความเหมาะสม			
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		\bar{X}	S	
11. กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	4.80	4.40	4.60	4.60	4.40	4.40	4.40	4.52	0.13	มากที่สุด
12. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมสื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้	4.20	4.20	4.20	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.40	4.60	4.40	4.80	4.40	4.43	0.19	มาก
13. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	4.40	4.60	4.60	4.80	4.40	4.40	4.60	4.50	0.16	มาก
14. แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	4.60	4.40	4.80	4.60	4.60	4.80	4.80	4.60	4.58	0.13	มากที่สุด
15. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	4.40	4.60	4.60	4.40	4.40	4.40	4.60	4.50	0.10	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ก.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่												ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		\bar{X}	S
การวัดและประเมินผล	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
16. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	4.80	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.57	0.12
17. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสมตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	4.40	4.40	4.40	4.20	4.60	4.60	4.40	4.40	4.60	4.60	4.40	4.40	4.60	4.47	0.13
18. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.40	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	4.80	4.60	4.60	4.40	4.40	4.60	4.53	0.13

(ต่อ)

ตารางที่ ก.2 (ต่อ)

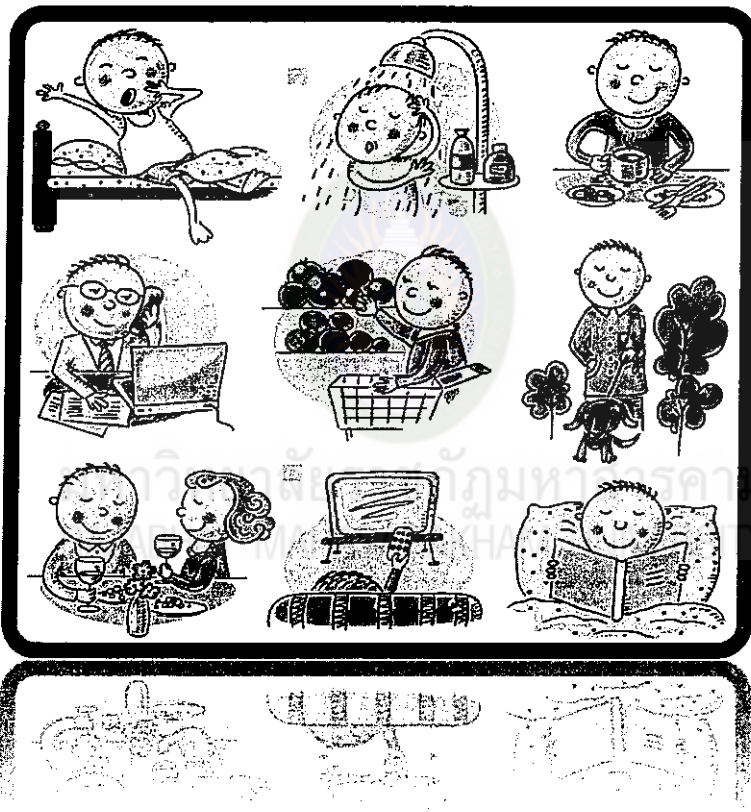
รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่												\bar{X}	S	ระดับความเหมาะสม	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12				
19. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}			
20. มีการวัดและประเมินผลตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	4.40	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	4.40	4.60	4.80	4.60	4.80	4.80	4.55	0.15	มากที่สุด
ภาพรวม	4.41	4.41	4.41	4.51	4.61	4.58	4.58	4.57	4.59	4.57	4.55	4.58	4.54	4.54	0.14	มากที่สุด

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ชุดที่ 1 เรื่อง Daily Routine
กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จัดทำโดย
นางสาวเขาวนาถ ศรี โสภากา

คำนำ

แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 วัตถุประสงค์เพื่อที่จะพัฒนานักเรียนให้ได้เรียนรู้ ได้รับประสบการณ์จากการทำแบบฝึก และมีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งนักเรียนก็ยังคงได้รับความสุข สนุกสนานเพลิดเพลินจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถใช้แบบฝึกในการทบทวนเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว ผู้จัดทำหวังว่าแบบฝึกฉบับนี้จะเอื้อประโยชน์แก่นักเรียน ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี

เยาวนาถ ศรีโสภา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญ

คำนำ	
คำแนะนำในการใช้แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1
มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	2
จุดประสงค์การเรียนรู้	3
ใบความรู้ที่ 1	4
แบบฝึกที่ 1	5
แบบฝึกที่ 2	7
แบบฝึกที่ 3	9
ใบความรู้ที่ 2	10
แบบฝึกที่ 4	11
แบบฝึกที่ 5	13
แบบทดสอบหลังเรียน	14
เฉลยแบบฝึกที่ 1	18
เฉลยแบบฝึกที่ 2	20
เฉลยแบบฝึกที่ 3	22
เฉลยแบบฝึกที่ 4	23
เฉลยแบบฝึกที่ 5	25
เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน	26

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คำแนะนำในการใช้แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการใช้แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบการใช้กิจกรรมการเรียนรู้

เทคนิค STAD

นักเรียนศึกษาการใช้แบบฝึกแต่ละชุดให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ ดังนี้

1. นักเรียนศึกษาคำศัพท์จากใบความรู้เป็นกลุ่ม
2. ทำแบบฝึกที่ละแบบฝึก และตรวจคำตอบจากเฉลยแล้วบันทึกผลคะแนนที่ได้
3. ทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยที่นักเรียนห้ามเปิดดูเฉลยก่อน
4. นักเรียนในกลุ่มต้องช่วยเหลือในการทำงานซึ่งกันและกัน
5. หากมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในการทำแบบฝึกให้สอบถามหรือขอคำแนะนำจาก

ครูผู้สอน

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

2. ตัวชี้วัด

ต 1.3 ม. 2/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

ต 1.1 ม. 2/3 ระบุ/เขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จุดประสงค์การเรียนรู้

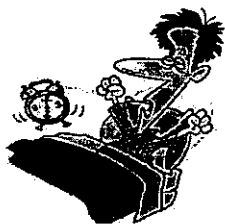
1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันใน โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบฝึกการอ่านออกเสียง

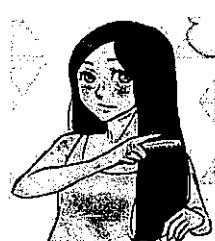
เรื่อง คำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน Daily Routine

get up / wake up

have a shower

comb (my) hair

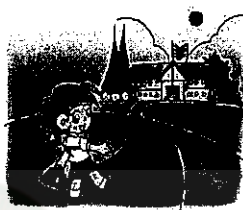
get dressed

have breakfast

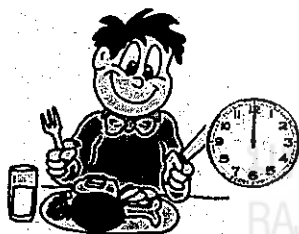
brush (my) teeth

go to school

have classes

have lunch

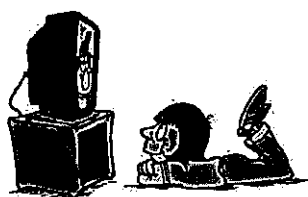
go back home

do (my) homework

have dinner

watch TV

go to bed

ฟังการออกเสียงจากครู แล้วจับคู่
กันฝึกอ่านนะคะ

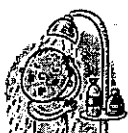

 แบบฝึกความหมายคำศัพท์

Look at the pictures and fill in the blank with the correct words or phrases and then answer the questions.

My Daily Life

I always (get up) at six o'clock in the morning. After making my bed,

I wash my face, (), () and get dressed.

I () at seven o'clock and clean up the table.

At about half past seven, () by bus. My first class begins at eight

twenty. I study until noon. Then I () with my friends. I

continue my class at one o'clock in the afternoon. I finish school at four o'clock. I usually go

home around five o'clock. At six o'clock in the evening, I ()

with my family. After dinner, I () and

() about eight. I always ()

at a quarter past nine.

Read the passage again and answer the questions.

1. When do you finish school?

.....

2. What time do you do your homework?

.....

3. How do you go to school?

.....

4. What do you do after dinner?

.....

5. What time do you go to bed?

.....

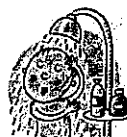
Answer the questions about you.

1. What time do you get up?

.....

2. Do you usually have a shower in the morning?

.....

3. How do you go to school?

.....

4. What time do you have breakfast?

.....

5. What do you do in the evening?

.....

แบบฝึกการอ่านออกเสียง

เรื่อง คำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน Daily Routine

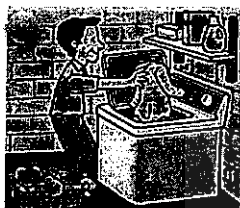
cook

clean the house

wash the dishes

wash the clothes

feed the dog

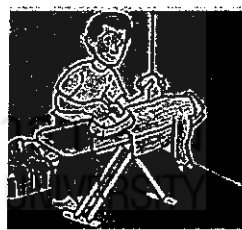
listen to the music

chat on facebook

read a book

iron clothes

plant flowers

ฝึกอ่านออกเสียงนะจ๊ะ

Write the correct sentences under the pictures.

Example :

He cleans the house

1.

2.

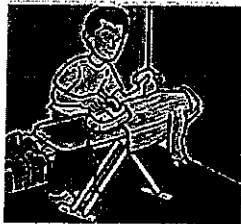
3.

4.

5.

6.

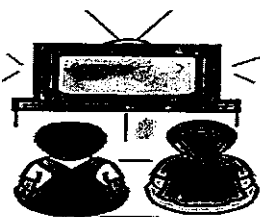

7.

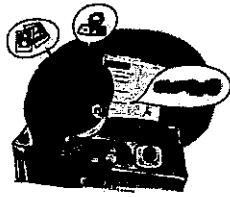

ราชภัฏมหาสารคาม
ASARAKHAM UNIVERSITY

8.

9.

10.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Find the words about daily routine in the table and write under the table.

u	l	i	s	t	e	n	i	w	p
r	q	w	e	r	t	y	u	a	l
e	z	b	c	o	o	k	e	s	k
a	c	a	s	d	f	g	l	h	j
d	h	m	n	b	v	c	x	a	h
q	a	e	i	r	o	n	i	s	e
f	t	b	n	x	c	l	u	o	f
a	c	v	s	h	p	l	a	n	t
y	c	l	e	a	n	d	o	p	d
b	l	k	j	h	g	f	e	e	d
m	i	u	y	t	w	a	t	c	h

1. listen = ฟัง
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง Daily Routine

Choose the correct answer for each question.

1. A : What is Sara doing?

B : _____

- a. She is watching TV.
- b. She is going to bed.
- c. She is going to school.
- d. She is washing dishes.

2. A : What are you doing?

B : _____

- a. I am brushing my teeth.
- b. I am cooking .
- c. I am washing my clothes.
- d. I am watching TV.

3. I usually _____ at 7.00 a.m. when my alarm clock goes off.

- a. watch b. have
- c. get up d. wash

4. Which syllable is stressed in the word *homework*?

- a. homework
- b. homework
- c. homework
- d. homework

5. Which word has the same sound as "clock"?

- a. cook
- b. pork
- c. work
- d. milk

Read this passage and answer the questions.

David's daily routine

David gets up at 6 o'clock. He brushes his teeth and gets dressed. He drinks a cup of coffee and makes breakfast. He leaves the house at 8.00 a.m. He goes to office by car. David has lunch at 11.00 a.m. David gets home from office at 4.30 p.m. Then, he goes to the gym and meets his friends. He goes home again for dinner at 8.00 p.m. He watches TV. The last things he turns off the lights, and goes to bed.

6. In the above passage, the word "go to bed" means _____.

- a. get up
- b. sleep
- c. arise
- d. stay up

7. What time does he go to office?

.....8.

8. How does he go to office?

.....

9. What does he do after dinner?

.....10.

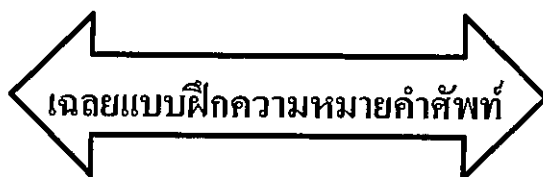
When does he get up?

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHARAKHAM UNIVERSITY

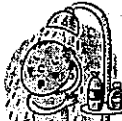

Look at the pictures and fill in the blank with the correct words or phrases and then answer the questions.

My Daily Life

I always (get up) at six o'clock in the morning. After making my bed,

I wash my face, (brush my teeth), (take a shower) and get dressed.

I (have breakfast) at seven o'clock and clean up the table.

At about half past seven, I (go to school) by bus. My first class begins at eight

twenty. I study until noon. Then I (have lunch) with my friends. I continue my

class at one o'clock in the afternoon. I finish school at four o'clock. I usually go home around

five o'clock. At six o'clock in the evening, I (have dinner) with my family.

After dinner, I (do my homework) and

(watch TV) about eight.

Read the passage again and answer the questions.

1. When do you finish school?

..... **I finish school at four o'clock.**

2. What time do you do your homework?

..... **I do my homework about eight.**

3. How do you go to school?

..... **I go to school by bus.**

4. What do you do after dinner?

..... **I do my homework and watch TV.**

5. What time do you go to bed?

..... **I go to bed at a quarter past nine.**

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Answer the questions about you.

1. What time do you get up?

I get up at.....

2. Do you usually have a shower in the morning?

Yes, I do / No, I don't

3. How do you go to school?

I go to school by.....

4. What time do you have breakfast?

I have breakfast at.....

5. What do you do in the evening?

I.....in the evening.

Write the correct sentences under the pictures.

Example :

He cleans the house.

1.

She washes dishes.

2.

He plants flower.

3.

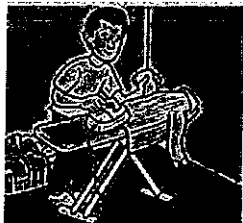
He reads a book.

4.

She listens to music.

5.

He irons clothes.

6.

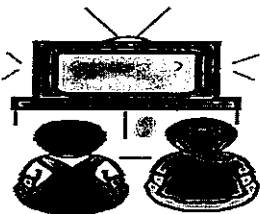
He feeds the dog.

7.

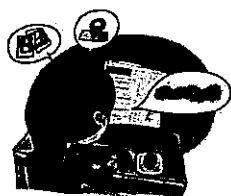
She washes clothes.

8.

They watch TV.

9.

She chats on facebook.

10.

He cooks.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Find the words about daily routine in the table and write under the table.

u	l	i	s	t	e	n	w	p
r	q	w	e	r	t	y	a	l
e	z	b	c	o	o	k	s	k
a	c	a	s	d	f	g	h	j
d	h	m	n	b	v	c	x	a
q	a	e	i	r	o	n	i	s
f	t	b	n	x	c	l	u	o
a	c	v	s	h	p	l	a	n
y	c	l	e	a	n	d	o	p
b	l	k	j	h	g	f	e	e
m	i	u	y	t	w	a	t	c

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อที่	คำตอบ
1	b
2	d
3	a
4	d
5	c
6	b

7. He goes to office at 8.00 a.m.

8. He goes to office by car.

9. He watches TV.

10. He gets up at 6 o'clock.

แบบประเมินแบบฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคุณภาพของแบบฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ดังนี้

- 5 หมายถึง แบบฝึก มีคุณภาพระดับ ดีมาก
 4 หมายถึง แบบฝึก มีคุณภาพระดับ ดี
 3 หมายถึง แบบฝึก มีคุณภาพระดับ ค่อนข้างดี
 2 หมายถึง แบบฝึก มีคุณภาพระดับ พอใช้
 1 หมายถึง แบบฝึก มีคุณภาพระดับ ควรปรับปรุง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
2. มีความถูกต้องตามหลักภาษา					
3. สาระของเรื่องมีความชัดเจน					
4. ความเหมาะสมของเนื้อหา					
5. ปริมาณเนื้อหาในแบบฝึก					
6. ความชัดเจนของคำสั่งหรือคำอธิบายขั้นตอนการทำแบบฝึก					
7. เนื้อหาในแบบฝึกมีความหลากหลายน่าสนใจ					
8. คำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
9. มีสีสันสวยงาม ดึงดูดใจ					
10. ความสะดวกในการใช้งาน					
11. ความน่าสนใจของแบบฝึก					

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
12. รูปเล่มกะทัดรัดเหมาะสม					
13. ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน					
14. ภาพประกอบสวยงามและชัดเจน					
15. การออกแบบส่วนประกอบของแบบฝึก					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.1

คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคSTAD

รายการประเมิน	คะแนนประเมินของ					\bar{X}	S	ระดับ ความ เหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
1. เนื้อหาที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2. มีความถูกต้องตามหลักภาษา	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3. สาระของเรื่องมีความชัดเจน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของเนื้อหา	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ปริมาณเนื้อหาในแบบฝึก	5	5	3	4	5	4.40	0.89	มาก
6. ความชัดเจนของคำสั่งหรือ คำอธิบายขั้นตอนการทำ แบบฝึก	4	5	3	4	5	4.20	0.84	มาก
7. เนื้อหาในแบบฝึกมีความ หลากหลายน่าสนใจ	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
8. คำถามมีความสอดคล้องกับ เนื้อหา	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
9. มีสีสันสวยงาม ดึงดูดใจ	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10. ความสะดวกในการใช้งาน	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11. ความน่าสนใจของแบบฝึก	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
12. รูปเล่มกะทัดรัดเหมาะสม	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
13. ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
14. ภาพประกอบสวยงามและ ชัดเจน	5	5	3	4	5	4.40	0.89	มาก
15. การออกแบบส่วนประกอบ ของแบบฝึก	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
ภาพรวม						4.55	0.19	มากที่สุด

ตารางที่ ข.2

ผลการประเมินแบบฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADทั้งหมด โดยผู้ศึกษา

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดตามแบบฝึกที่						S	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5	6		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	
1. เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4.60	4.60	4.60	4.60	4.80	4.80	4.67	มากที่สุด
2. มีความถูกต้องตามหลักภาษา	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.80	4.63	มากที่สุด
3. สาระของเรื่องมีความชัดเจน	4.80	4.80	4.80	4.60	4.80	4.80	4.80	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของเนื้อหา	4.80	4.80	4.60	4.80	4.60	4.80	4.73	มากที่สุด
5. ปริมาณเนื้อหาในแบบฝึก	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.80	4.53	มากที่สุด
6. ความชัดเจนของคำสั่งหรือคำอธิบายขั้นตอนการทำแบบฝึก	4.20	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	4.47	มาก
7. เนื้อหาในแบบฝึกมีความหลากหลายน่าสนใจ	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.80	4.53	มากที่สุด
8. คำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.40	4.47	มาก
9. มีสีสันสวยงาม ดึงดูดใจ	4.80	4.80	4.80	4.80	4.60	4.80	4.77	มากที่สุด
10. ความสะดวกในการใช้งาน	4.80	4.80	4.60	4.60	4.80	4.80	4.73	มากที่สุด
11. ความน่าสนใจของแบบฝึก	4.60	4.60	4.60	4.80	4.60	4.80	4.67	มากที่สุด
12. รูปเล่มกะทัดรัดเหมาะสม	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	4.50	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดตามแบบฝึกที่						S	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5	6		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
13. ตัวอย่างอ่านง่ายและชัดเจน	4.40	4.40	4.60	4.40	4.60	4.60	4.50	0.11
14. ภาพประกอบสวยงามและชัดเจน	4.40	4.40	4.60	4.60	4.80	4.80	4.60	0.18
15. การออกแบบส่วนประกอบของแบบฝึก	4.60	4.60	4.60	4.40	4.80	4.60	4.60	0.13
ภาพรวม	4.55	4.56	4.56	4.61	4.67	4.72	4.61	0.12

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

คำชี้แจง

1. ข้อสอบมีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. เวลาในการทำข้อสอบทั้งหมด 50 นาที

Choose the correct answer for each question.

1. A : What is David doing?

B : _____

- a. He is eating lunch.
- b. He is ironing his clothes.
- c. He is washing dishes.
- d. He is taking a shower.

2. A : What are you doing?

B : _____

- a. I am brushing my teeth.
- b. I am cooking .
- c. I am washing my clothes.
- d. I am watching TV.

3. Which word has the same sound as "clock"?

- a. cook
- b. rock
- c. work
- d. pick

4. I usually _____ at 7.00 a.m.
when my alarm clock goes off.

- a. watch b. have
- c. get up d. wash

5. I always _____ my teeth before

I go to bed.

- a. sweep b. watch
- c. brush d. get

6. A : What do you like to eat?

B : I like to eat

- a. hamburger b. sausages
- c. salad d. fried rice

7. A :

B : Yes , please.

A : What flavor do you want? Chocolate
or vanilla?

- a. Would you like some chocolate?
- b. Would you like some ice-cream?
- c. Would you help me , please?
- d. Would you give me one?

8. What is a kind of drink ?

- a. fried rice b. noodles
- c. orange juice d. tomato

9. What is a kind of dessert?

- a. cheesecake b. orange
- c. salad d. steak

10. Which word has the same sound as "rice"?

- a. fish b. hit
c. price d. pick

11. A : What do you do ?

B : I am a

- a. I am a dentist.
b. I am a driver.
c. I am a postman.
d. I am a barber.

12. A : What is she?

B : She is a

- a. housekeeper
b. carpenter
c. hair dresser
d. plumber

13. She wears a white uniform. She helps sick people.

What does she do?

- a. She is a fruit seller.
b. She is a cashier.
c. She is a nurse.
d. She is an actor.

14. He works at a restaurant. What does he do?

- a. He is a soldier.
b. He is an engineer.
c. He is a postman.
d. He is a waiter.

15. Which syllable is stressed in the word *carpenter*?

- a. carpenter b. carpenter
c. carpenter d. carpenter

16. A : What's the matter with him?

B :

- a. He has a toothache.
b. He has a cough.
c. He has a cold.
d. He has a backache.

17. A : What's the matter with him?

B : He has a.....

- a. fever b. stomachache.
c. headache. d. sore throat.

18. Jane went to the party last night. She ate too much so she got aall night.

- a. stomachache b. back-ache
c. temperature d. toothache

19. Which syllable is stressed in the word *stomachache*?

- a. stomachache b. stomachache
c. stomachache d. stomachache

20. Which syllable is stressed in the word *temperature*?

- a. temperature b. temperature
c. temperature d. temperature

22. John : Excuse me, can you tell me the way to the..... ?

You : Yes, exactly.

- a. park
- b. school
- c. church
- d. bus station

23. The student play at the

- a. library b. cinema
- b. hospital d. playground

24. I can buy fruits at the

- a. post office b. market
- b. museum d. park

25. Which syllable is stressed in the word *supermarket*?

- a. supermarket b. supermarket
- c. supermarket d. supermarket

Read the conversation, then answer the questions.

Situation : Suni and Suda are buying some drinks.

Waiter : May I help you?

Suni :26....., please.

Waiter : Milk and sugar?

Suni : Just sugar, please.27..... ?

Waiter : Twenty-five baht. May I have your order?

Suda : A Coke, please.

Waiter : That's ten baht.

21. A : Where is she?

B : She is in the

- a. pet shop b. temple
- c. police station d. supermarket

26. a. Orange juice b. Water

c. Coffee d. Milk

27. a. How is it like? b. How is it?

c. How much is it? d. How much are

these?

28. A : What can I do for you?

B : I want.....

a. jacket

b. skirt

c. T-shirt

d. blouse

29. A : Do you need some help?

B : Certainly. I want.....

a. shoes

b. boots

c. trainers

d. high heel shoes

30. Which syllable is stressed in the word *expensive*?

a. expensive

b. expensive

b. expensive

c. expensive

ตารางที่ ค.1

ผลการประเมินแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
11	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
19	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
20	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
26	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
27	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
28	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
29	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
31	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
32	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
33	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
34	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
35	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
36	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
37	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
38	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
39	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
40	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
41	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
42	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
43	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
44	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
45	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
46	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
47	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
48	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
49	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
50	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
รวมเฉลี่ยทั้งหมด						235	47	สอดคล้อง

ตารางที่ ค.2

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่า B	แปลผล	ข้อ	ค่า B	แปลผล
1	-0.0400	ทิ้ง	26	-0.2800	ทิ้ง
2	0.4000	ใช้ได้	27	0.5600	ใช้ได้
3	0.1200	ทิ้ง	28	0.7200	ใช้ได้
4	0.3200	ใช้ได้	29	0.3200	ใช้ได้
5	0.2400	ใช้ได้	30	0.3600	ใช้ได้
6	0.3200	ใช้ได้	31	0.2800	ใช้ได้
7	0.6000	ใช้ได้	32	0.0400	ทิ้ง
8	0.0400	ทิ้ง	33	0.2400	ใช้ได้
9	0.2400	ใช้ได้	34	0.6800	ใช้ได้
10	0.0800	ทิ้ง	35	0.4400	ใช้ได้
11	0.4400	ใช้ได้	36	0.6400	ใช้ได้
12	0.1600	ทิ้ง	37	0.6000	ใช้ได้
13	0.6000	ใช้ได้	38	0.3200	ใช้ได้
14	0.6000	ใช้ได้	39	0.6400	ใช้ได้
15	0.3600	ใช้ได้	40	0.5200	ใช้ได้
16	0.2400	ใช้ได้	41	0.2800	ใช้ได้
17	0.1200	ทิ้ง	42	0.2400	ใช้ได้
18	0.3200	ใช้ได้	43	0.4000	ใช้ได้
19	0.2000	ใช้ได้	44	0.5200	ใช้ได้
20	0.3600	ใช้ได้	45	0.2800	ใช้ได้
21	0.5200	ใช้ได้	46	0.2400	ใช้ได้
22	0.2000	ใช้ได้	47	0.3600	ใช้ได้
23	0.4400	ใช้ได้	48	0.3200	ใช้ได้
24	0.5600	ใช้ได้	49	0.1600	ทิ้ง
25	0.2400	ใช้ได้	50	-0.1200	ทิ้ง

ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ $r_{cc} = 0.9380$

ภาคผนวก ง

ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ง.1

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

ที่	คะแนนท้ายแผนการจัดการเรียนรู้												รวม (E _i) (240)	ทดสอบหลังเรียน (E ₂) (30)										
	แผนที่ 1-2		แผนที่ 3-4		แผนที่ 5-6		แผนที่ 7-8		แผนที่ 9-10		แผนที่ 11-12													
	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)												
1	4	15	8	5	16	10	6	16	8	8	4	16	10	4	16	10	4	16	10	5	17	8	178	18
2	6	15	8	5	15	8	6	16	10	5	15	8	6	16	8	5	16	8	5	16	8	176	20	
3	6	16	10	6	16	8	5	15	8	6	15	8	6	16	8	6	16	8	5	16	10	180	23	
4	4	14	10	5	15	10	5	15	8	4	15	10	4	16	8	4	16	8	6	16	8	173	21	
5	5	15	8	6	16	8	5	15	10	5	16	8	5	15	10	5	16	8	6	16	10	179	23	
6	4	15	10	5	15	10	6	16	8	5	14	10	6	16	8	5	16	8	7	17	8	180	23	
7	5	14	8	5	15	8	6	15	10	6	15	8	6	16	8	6	16	8	5	16	10	177	20	
8	4	15	8	6	16	10	5	16	8	5	16	10	4	16	10	4	16	10	4	15	8	176	17	
9	6	16	8	7	16	8	6	15	8	4	16	8	5	15	8	5	15	8	6	17	8	177	20	

(ต่อ)

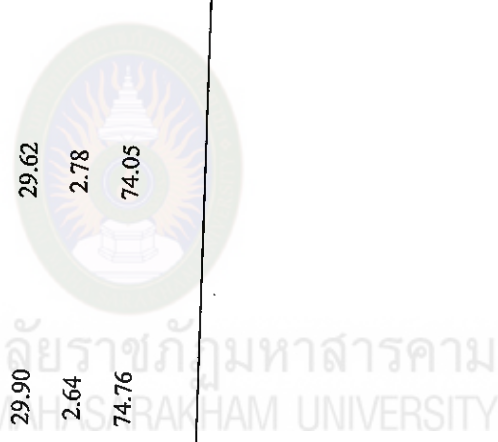
ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

ที่	คะแนนท้ายแผนการจัดการเรียนรู้												รวม (E _i) (240)	ทดสอบหลังเรียน (E ₂) (30)											
	แผนที่ 1-2		แผนที่ 3-4		แผนที่ 5-6		แผนที่ 7-8		แผนที่ 9-10		แผนที่ 11-12														
	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)	ทดสอบย่อย (10)	แบบฝึก (20)													
10	13	5	16	8	6	15	10	4	16	10	5	16	8	6	15	10	5	16	10	5	16	10	181	23	
11	11	5	16	10	7	16	8	6	16	8	3	15	10	7	18	8	8	7	16	8	7	16	8	184	22
12	10	4	15	8	6	15	10	5	16	10	5	15	8	5	14	10	6	15	10	6	15	10	177	21	
13	10	5	14	10	5	15	8	5	15	10	6	16	8	4	15	8	6	16	8	6	16	8	174	20	
14	13	4	15	8	5	15	8	5	16	8	5	16	10	4	16	8	5	17	10	5	17	10	175	23	
15	13	5	16	10	5	16	10	4	15	8	5	16	8	6	17	10	4	16	8	4	16	8	179	24	
16	10	5	16	8	5	15	10	5	15	8	4	15	10	5	14	10	5	15	8	5	15	8	173	20	
17	11	5	14	8	4	15	8	4	15	10	5	15	8	5	15	8	5	16	8	5	16	8	168	21	
18	12	5	15	10	5	15	10	4	15	8	5	15	8	4	14	8	4	15	10	4	15	10	170	21	
19	11	4	14	8	5	14	8	5	15	10	4	14	8	5	16	10	4	16	8	4	16	8	168	22	
20	13	6	17	10	7	18	8	5	17	8	5	17	10	7	18	8	7	19	10	7	19	10	198	23	

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

ที่		คะแนนท้ายแผนการจัดการเรียนรู้												รวม (E ₁) (240)	ทดสอบหลังเรียน (E ₂) (30)											
		ตอนที่ 1-2			ตอนที่ 3-4			ตอนที่ 5-6			ตอนที่ 7-8					ตอนที่ 9-10			ตอนที่ 11-12							
รวม	231	576	29.33	3.07	73.33	597	30.33	2.74	75.83	588	29.90	2.64	74.76	594	30.19	2.93	75.48	606	30.76	2.88	76.90	3543	180.14	21.67	425	
เฉลี่ย	12.43																									
S	4.37																									
ร้อยละ	41.43																									
ค่า																										

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

(สำหรับนักเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหามีความทันสมัย					
2. เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินไป					
3. เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
4. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้					
5. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้คิดวิเคราะห์และปฏิบัติกิจกรรม					
6. กิจกรรมช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น					
7. นักเรียนพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพราะได้ฝึกอ่านเขียนคำศัพท์เป็นกลุ่มและได้ทำใบงาน					
8. มีกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง					

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
9. แบบฝึกช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน					
10. แบบฝึกมีสีสันสวยงาม ดึงดูดใจ					
11. นักเรียนอยากเรียนคำศัพท์โดยแบบฝึกเช่นนี้อีก					
12. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ					
ด้านวัดและประเมินผล					
13. มีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์					
14. มีการเฉลยหรือแนะแนวทางของคำตอบเพื่อให้ทราบผลการเรียนรู้					
15. การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ จ.1

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

รายการประเมิน	คะแนนประเมินของ					รวม	IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
ด้านเนื้อหา								
1. เนื้อหาที่มีความทันสมัย	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2. เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินไป	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน								
4. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
5. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้คิดวิเคราะห์และปฏิบัติกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6. กิจกรรมช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7. นักเรียนพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพราะได้ฝึกอ่านเขียนคำศัพท์เป็นกลุ่มและได้ทำใบงาน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8. มีกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ๓.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนประเมินของ					รวม	IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน								
9. แบบฝึกช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10. แบบฝึกมีสีสันสวยงามดึงดูดใจ	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11. นักเรียนอยากเรียนคำศัพท์โดยแบบฝึกเช่นนี้อีก	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
12. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
ด้านการวัดและประเมินผล								
13. มีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
14. มีการเฉลยหรือแนะนำแนวทางของคำตอบเพื่อให้ทราบผลการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
15. การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
รวมเฉลี่ยทั้งหมด						71	0.95	สอดคล้อง

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศษ ๐๕๔๐.๐2/ว 7589

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

14 ธันวาคม 2559

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณรัตน์พร บุญท้าว

ด้วย นางสาวเยาวนาถ ศรีโสภา รหัสประจำตัว 588210520116 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ 0-4371-3206 ต่อ 182

www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐2/ว 7589

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

14 ธันวาคม 2559

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณวารกรณ์ เองวิษณุรักษ์

ด้วย นางสาวเขาวานา ศรีโสภา รหัสประจำตัว 588210520116 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย อื่นๆ ระบุ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ 0 - 4371-3206 ต่อ 182

www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐2/ว 7589

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

14 ธันวาคม 2559

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร. อัจฉริยา พรหมท้าว

ด้วย นางสาวเขวามาถ ศรีโสภา รหัสประจำตัว 588210520116 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย อื่นๆ ระบุ.....

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ 0 - 4371-3206 ต่อ 182

www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว 7589

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

14 ธันวาคม 2559

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.สมาน เอกพิมพ์

ด้วย นางสาวเขาวานา ศรีโสภา รหัสประจำตัว 588210520116 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ 0 - 4371-3206 ต่อ 182

www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐2/ว 7590

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐0

14 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา

ด้วย นางสาวเขาวานาต ศรีโสภา รหัสประจำตัว 588210520116 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ 0 - 4371-3206 ต่อ 182

www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว 7589

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

14 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม

ด้วย นางสาวเขาวานา ศรีโสภา รหัสประจำตัว 588210520116 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ 0-4371-3206 ต่อ 182

www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว 7589

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐0

14 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองเข้าใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม

ด้วย นางสาวเขาวนาถ ศรีโสภารหัสประจำตัว 588210520116 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ 0 - 4371-3206 ต่อ 182

www.edu.@rmu.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวเยวณาด ศรีโสภา
วัน เดือน ปี เกิด วันที่ 10 เดือน มกราคม พ.ศ. 2533
ที่อยู่ปัจจุบัน 2/5 ถนนหน้าเรือนจำ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2555 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2560 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) หลักสูตรและการเรียนการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY